

മന്ത്രം ദാദരിക്കൽ

വക്രം അബ്യസ്സാർ

മുന്ന സഹാദരിമാർ (രഷ്യൻ നാടകം)

ഗ്രന്ഥകത്താ
ആര്യൻ ചെരേഖവ്

പരിഭ്രാഷ്ടരൻ
വകര അഭവ് ഭര്ത്വാദർ

പ്രസാധകർ
ഉദയാ പബ്ലിഷിംഗ്രൂ ഹൗസ്
പ്രസ്തുത

കൗണ്ട് പതിപ്പ്.

കാച്ചി 1000.

പക്ഷ്യവകാശവും, അഭിനയവകാശവും മുസംയകൾക്ക്

Printed at
The Sridhara Printing House,
Trivandrum.

1122 ലീൻ.

വിവ. റെ. 1-4-0

മുഖ്യം

ചെരുക്കമാകാൻ, നാളിക്കാർന്ന് എന്നീ നിഭകളിൽ കൊപ്പോലെ അസുയാർഹമായെന്തു വിജയം മരിച്ചിട്ടുള്ള വിശ്വസാമിത്രകാരനാരിലെപ്പറ്റിഞ്ഞാണെന്ന് ആർന്നവൻ ചെ മോവ് (Anton Tchekhoff.) അദ്ദേഹം മരിച്ചിട്ടും നാല്ലു കൊല്ലും കഴിഞ്ഞുവെക്കിലും ഇന്നും അദ്ദേഹം സാധിത്ര ലോകത്തിലെ ആധുനികമായെങ്കിൽ ഗണനയിൽ ജീവിക്കുന്നു. ദിക്കാലബന്ധങ്ങൾ ഇന്നോളം അദ്ദേഹത്തിന്റെ തേ. ജല്ലിനെ മരിച്ചുവാനോ മാറ്റുവാനോ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. കലാപാരമായി തന്റെ ഘൃംഗാമികക്കൂട്ടും സമകാലികരെ യും അധികരിച്ച ചെരേറാവ് എത്തപ്പീഷയത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മിക്ക അനന്തരാമികക്കൂട്ടും അധികരിക്കുന്നു. ആരാധനക്കൂട്ടിലും അവലോകനക്കൂട്ടിലും ആധുനികകാലബന്ധത്തിനു ചെമോവിൽനിന്ന് പലതും പറിക്കാണണ്ട്; പലതും അംഗീകരിക്കാണണ്ട്. ഇക്കാൽത്തിലും അദ്ദേഹം ഇക്കാലത്തിന്റെ നായകമാരിലോരാളാണ്.

പേരുക്കുമ്പീമറിന് ഉശം ആവിർഭവിച്ചിട്ടുള്ള നാടകത്തുത്തുക്കളിൽ പരമോന്നതനാണ് ചെമോവ് എന്ന പോലും ഇന്നത്തെ സാധിത്രലോകം പൊതുവെ പറയുവാൻ മട്ടിക്കണ്ണില്ല. എന്നാൽ ചെമോവിന്റെ പദ്ധതി യൈപ്പുറി നിത്രചക്രമായെങ്കെല്ലാം അഭിപ്രായങ്ങൾ തിന്നുമെങ്കിലും ആ പദ്ധതി എററവും അസാധാരണമായിട്ടുള്ളതാണെന്ന് അവരെല്ലാവരം ഏറ്റവും പറയുന്നണണ്ട്. ആ ശ്രദ്ധനാടകവിമർശകനായ വില്ലും ആർച്ചേതുർ ചെരേറാ

വിനെ എററവും അസാധാരണമായ ഒരു മദ്ദനാനാതപേര് വിഹിൽ കരതിരിച്ചു നിരത്തുകയാണ്" ചെതുന്നതു്. അദ്ദേഹത്തെ അതർച്ചച്ചർ മരറല്ലോ നാടകകാരന്മാരുടെ ശാന്തിയിൽനിന്നും ഒഴിച്ചു്, അവക്ക് അല്ലാപ്പുമായ ഒരി ടത്തു് നിരത്തുന്നു. അന്ത്രത്തോളം പ്രധാനമാണ്" ചെരുമാ വിന്റെ പ്രശ്നത്തുകൾ. ഗലുസാമിത്രത്തിൽ എററ വും അത്യുനികനായ കലാകാരനാണ്" ചെരുമാവു് എന്ന ഭിഡിയിൽട്ടണ്ണ് മരുന്നു ചെരുമാ വാലിക്കുന്നു.. ചെരുകമ്പരൈഴ്ചത്തിൽ മാപ്പ്‌സാദു് മാത്രമാണ്" ചെരുമാവിനോടു് കിടന്നിൽക്കു നാതെന്ന ടാംഗല്ലുായി പ്രസ്താവിച്ചു.

ചെരുമാവു് അത്യുനികനാണെന്ന പറയുന്നും അദ്ദേഹം, ഈ ഉദയിലെ പ്രമാണസാമിത്രത്തിൽ ഉന്നി ടു് നിന്ത്തുണ്ടു നാടകകാരന്മാരായ ഇബ്രീസൻ, ഷാ, ഗാം സപത്തി, സാമർസൈറ്റു് മൊ, ഗ്രാന്റില്ലിബുക്കർ, ജാൻ ഇർവിന്റു്, മാരോഹിയുറാഹിസു്, അന്ത്രകൊരാഡു് ബൈനോറു്, ട്രൈകിന്റല്ലിമാട്ടണ്ണൻ, ജാൻ മാൻകിസു്, നോവേൽ കോവാർഡു് മതലായവയുടെ ക്രൂത്തിൽ ചെക്ക് പ്ലേഡണ്ണ അളളാണെന്നു് വിവക്ഷിക്കുന്നില്ല. ഇവരെല്ലാം സാമൂഹ്യസേവനങ്ങളെല്ലാം പ്രൂഢിക്കുകയും പ്രാസാമിപ്പി കുകയും ചെത്തുന്ന അതഥയങ്ങൾ, പരിഞ്ഞുണ്ടെപലതികൾ എന്നിവയെ മന്ത്രിയിൽ ചെത്തുകയും ഏഴുന്നിയിട്ടിട്ടും വരുണ്ടു്. നാല്ലത്രകൊല്ലും ഭന്പു് ജീവിച്ചിരുന്നു ചെരുമാവു് സാമൂഹ്യചീക്ഷണകോടിയെ പരിത്രജിച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിലും അദ്ദേഹം സാമിത്രന്തിലെ ഒരു പയറുകാരനായിട്ടാണു് ജീവിച്ചുവരുന്ന പരംതുകൂടം. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തി

നേര കമകളിലും നാടകങ്ങളിലും ജീവിതസമരങ്ങിന്നേര സാരമായ സംഘടനം നാം അനുഭവിക്കാതിരിക്കുന്നില്ല. നാനാവിധി സാമൂഹ്യഭരകളോടും അധികമായാദ്ദോടുമുള്ള സജീവമായ ആര്യാധികാരിയും അവയിൽ നാം പർശിക്കാതിരിക്കുന്നില്ല. ഈ പരമാത്മാശാഖാം ചെമോവിനെ ആയ നികനാക്കി പരിവന്നില്ലിക്കുന്നതു്. പിന്നെ അഭ്രമ ത്വിന്നേര പ്രതിപാദനരിതി, ആവിശ്വാരണസന്തുഷ്ടായം. അതു് മുന്നം അനുച്ചമമായി വിലാസം. അതു് അഭ്രമ ത്വിന്നേര കലാപ്രതിഭയുടെ നിസ്തൃലതേജാപ്രസരണമാശാം; വൃക്തിത്പത്തിന്നേര വിശച്ചവുംപകമായ പ്രവൃംപ നമാശാം.

പത്രാൻപതാം ഒത്താമ്പുത്തിന്നേര അവസാനദശ ത്വിൽ റിയലിസ്റ്റിന്റെ ഫുപ്പത്ര സംസ്കരിക്കാനും ചൂണ്ടി മാക്കവാനും ഗുണ്ടരിൽ ചെമോവി് മുന്നോട്ടുവന്നു. തന്റെ സമകാലികനാരായ യുവസാഹിത്രകാര്യാരാല്പൂം ചെ മോവിനെ അനുകരിച്ചുനോക്കി; അവർ അഭ്രമത്തെ പററിക്കുടി. മാക്സിംഗോക്കിയും ചെമോവിന്നേര സര നീയിൽ പ്രവേശിച്ചു് സമ്പരിക്കവാൻ ശ്രമിച്ചവെക്കിലും അഭ്രമം വിജയിച്ചില്ല. 1900-ന്റെയും ഗോക്കി രാജ്ഞിയുംവൈഡ്രിട്ടുടെ ഫുക്കിൽ ചേന്നപോഴി. സിം ബോളിന്റു് എന്റു് പ്രശ്നനില്ലായ ലിയോനിൽ ആസ്ത്രയേ വും, ചെമോവിന്റെ 'റിയലിസ'ത്തെ അനുകരിച്ചതോരു. ഏതൊന്നും ബുന്നിന്, അലക്ട്രാഡ്യൂൾ കൂപ്പിന് മുതലായവ തം ആന്റേണ്ട് ചെമോവിന്നേര റിയലിസത്തെ അവലും ബിക്കാൻ ശ്രമിച്ചവരാശാം.

ആദ്ദേഹവും കോക്കി എന്നിവർ ചെയ്യുന്നപോലെ ചെങ്ങഹാവും റഷ്ട്രൻഡിപ്പുവത്തെ സഹായിച്ചില്ലെന്നു തന്നെ പറയാം. ഇനിയൊരു വിപ്പുവത്തെ സഹായിക്കു വാനും അശ്വമുന്നിൽനിന്നും തുടികരും സംസ്ഥാപ്പിക്കാണുണ്ട്. തോന്തനില്ല. ഇക്കാരണത്താൽ അഭ്രമുഖം ആയുനിക നോകളാക്കാരനോ ആവാതിൽക്കുനില്ല. റഷ്ട്രൻഡിപ്പു വത്തിനു ശേഷം ആവിടുവീച്ചു ഫൂട്ടറിസ്റ്റുക്കിന്നുണ്ടോയോ എക്സ്‌പ്രൈസിസ്റ്റുക്കിന്നുണ്ടോയോ മാനദണ്ഡംകൊണ്ട് നാം ചെങ്ങഹാവിന്നും തുടികളെ അളുക്കുത്തരും. ചെങ്ങഹാവിന്നും റിയലിസം ആയുനികരഷ്ട്രൻഡിപ്പു സാഹിത്യസംഗ്രഹം യത്തിനും തുടികളും ഇന്നാണെന്ന നോക്കുകിലും അഭ്രമുഖം തന്നെ ഇന്നാത്തെ റഷ്ട്രക്കുപോലും വിഗണിക്കാൻ കഴിക്കും ഒരു പാടിക്കും. ചെങ്ങഹാവിന്നും കലാസാഹിത്യത്തിൽ മുക്കിയ തുടികളും സാമൂഹ്യപരിവർത്തനത്തെ പരിബന്ധണം ചെയ്യുന്ന അഭിനിവേശങ്ങളും വികാരവിചാരങ്ങളും, പ്രത്രക്ഷയ്ക്കിലും ലൈഖ്നിക്കും, അടങ്കിക്കിടക്കുന്നവന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. പുരോഹിതന്മാരേയും ധാർമ്മാധിതികമാരേയും ഭർമ്മത്ത നാരേയും ചെങ്ങഹാവിന്നും തുലിക വിറപ്പിച്ചു നാം. അധികമായും അശ്വിമതിയേയും നോക്കി അഭ്രമുക്കുത്തി നും തുലിക ഒരു കൊടുക്കാറിനെന്നപോലെ ആശ്വിച്ചു; അവരെ ശർദ്ദിച്ചു. സത്രത്തെയും നീതിബോധത്തെയും ക്രത്തവ്യങ്ങളും ഭ്രംഹത്തെയും അഭ്രമുഖം വികാരനിർണ്ണര നായി താഴക്കി തശ്ശുച്ചുച്ചു; വൃക്കത്തെയും സമുദ്രത്തെയും വിശ്വസിപ്പിക്കാൻ പ്രയത്നിച്ചു. രോമബന്ധട്ടല്ലിന്റെ ചെങ്ങഹാവിനെപ്പറ്റി ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “ഈ സമുന്നതകലാകാരൻ അപ്രത്യക്ഷനായി വത്തിക്കുന്ന ഒരു പരി

പുത്താബാണു് സത്രവും അനകമ്പയയും അദ്ദേഹത്തിൽ
സമേച്ചിച്ചിരിക്കും. സത്രം എററവും കുർഖയിങ്ങനാ
ലും ആതിനെ എടുത്തു പറയുവാൻ അദ്ദേഹം മടിക്കുന്നി
ല്ല. എന്നാൽ അദ്ദേഹം ദയാലുവായിരുന്നു. രോഗാന്തര
മായ ഒരു ലോകത്തു് ചുററിനടക്കുന്ന ഒരു ഡാക്ടർപ്പും
ഒരു അദ്ദേഹം എഴുതുന്നു. എന്നാൽ അദ്ദേഹം രോഗാന്തര
രെ പ്രശ്നകു താഴീയത്തോടെ പരിഗണിക്കുന്നു.....”

I. മരീച്ചു സാധിത്രവിമർശകൾ ചെമേഹാവിനെക്കുറി
ച്ചു് ഇങ്ങനെ എഴുതുന്നുഃ സാധാരണ വിചാരിക്കപ്പെട്ടുന്ന
ത്രപ്രോഭ ചെമേഹാവു് ഒരു ഇംപ്രഷണിസ്റ്റ്. അദ്ദേഹ
ത്തിന്റെ കലാപരമായ സംഘടനയെ സംബന്ധിച്ചു
എറ്റവും പ്രധാനമായ പ്രശ്നകൾ, അദ്ദേഹം തന്റെ പുഛ്ചി
കമാരായ മിക്ക എഴുത്തുകാഴെയും, സൗംഖ്യത്തെപ്പാവഞ്ചു
യത്തിൽ, മികച്ച നില്ക്കുന്നവെന്നൊളിൽ താണു്. ചെമേഹാ
വു് അവരിലെല്ലാവരെയും വിജയിക്കുന്ന ഒരു കമാക്കാരൻ,
ബ്ലായിറിക്കാം. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തെപ്പുാലെ ഇതു
തേതാളം ദേനാടെ കലാകാരനായിരിക്കുന്നയാം അവരി
ലില്ലു.....ഗ്രന്ഥിലെ ആധുനികകലാകാരൻ ചെമേഹാ
വു് മാത്രമായിരിക്കുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ എഴുത്തു
കളും സംബന്ധിച്ചു് വീണ്ടും വീണ്ടും അനേനപ്പണം ഒരു
നടത്തപ്പെട്ടുണ്ടു്. ടാരണ്ണേയായി ചെമേഹാവിന്റെ സമകാ
ലികനായിരുന്നു. ഹാർഡി ഗ്രഹം കാലത്തു ജീവിച്ചു.
അവൻ എററവും ഉന്നതമായെതെന്നുനന്നിൽ ഉന്നതകു
രായിരുന്നു. എന്നാൽ അവൻ ആധുനികമാരല്ല. 2

ചെമേഹാവിന്റെ കമകളും നാടകങ്ങളും മാനസിക
ജീവിതത്തിലെ ആവശ്യമായ (ഡോഡ) നൈപ്പള്ളിടെ എറ്റവും

പ്രതിഫലനങ്ങളാണ്'. അവ അന്തരീക്ഷപ്രധാന നങ്കളിൽ അംഗങ്കരണത്തിന്റെ പ്രതിസ്‌പ്രഭാവങ്ങളുമാണ്. സൂക്ഷ്മവും അശായവുമായ വികാരാപനങ്ങളിൽ കുടിയാണ്' അവയുടെ ചോക്ക്. അതിനാൽ ചെമ്പോവി നേരിൽ തൃതികൾ മനഃശാസ്നപ്രധാനങ്ങളാണെന്ന പറയുന്ന തിൽ തെററില്ല. വികാരങ്ങളുടെയും അഭിനിവേശങ്ങളുടെയും സ്വപ്നാവം അന്തരാശിച്ചുള്ള ഒരു അന്തരീക്ഷം തുടങ്ങുമ്പോൾ തൃതികളെ വഹിക്കുന്നു. ഉംഗുളും മായ ഒരു കലാത്തിരെ ആസപദിക്കുന്നതിനും അതിനേരിൽ ആഴഞ്ഞിൽ നിമജ്ജനം ചെയ്യുന്നതിനും അന്തേക്ഷണി യമായ പരിത്രാവസ്ഥയും മാനസികവഹയവും ചെമ്പോവി നെ ആസപദിക്കുന്നതിനും നമ്മകൾ കുടിയേ തീരു. എന്നാൽ 'My Life' 'In the Ravine' ഇങ്ങനെ ഒരു തൃതികളും അന്തരീക്ഷപ്രധാനമായ ജീവിതത്തിൽനിന്നും സ്വതന്ത്രമായിരിക്കുന്നുള്ളൂ. എന്നാൽ വികാരങ്ങളും മാനസികാന്ന ഭ്രതികളും ചെമ്പോവിനേരിൽ പ്രത്യേക ലക്ഷ്യങ്ങളും ജീവൻ അവ കിൽ ലക്ഷ്യിക്കുന്നു. ഫുംഗലൈററിനേരിയും മറ്റൊരംഗത്തിലെ സംവിധാനങ്കരണങ്ങളുടെയും സമാധാനത്താട്ടകുടിയ പ്ലാതെ ചെമ്പോവിനേരിൽ നാടകങ്ങൾ അഭിനയവേദിയിൽ ധനപ്രദമാക്കിയില്ല. അഭിനയചാതുര്യം തിക്കണ്ണവർക്കു പ്ലാതെ അവയെ അഭിനയിക്കാനും കഴിക്കിയില്ല. ഒരവ സരത്തിൽ, നല്ല അഭിനയക്കാരെ ലഭിയ്ക്കുന്നയാൽ അദ്ദേഹത്തിനേരിൽ പല നാടകങ്ങളും രഘൂർ മേഖലിയിൽ പരാജയപ്പെട്ടിരുന്നവും എന്നിക്കുന്നു.

തന്റെ ജീവിതാവലോകനത്തിന്റെ സ്പാഷ്മാണം⁴ ചെയ്യോവിന്റെ റിയലിറ്റിൽ കുലർന്നിരിക്കുന്നതു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതം അദ്ദേഹത്തിന് പലപ്പോഴും ഭർമ്മരാഗിയുണ്ട്. അധിവിഹാന്ത്രമായ തന്റെ അനാരോഗ്യം അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിഷാദവർഖന്തു് കാരണമായി. വ്യമനയും ഭരിതാനാഭവത്തും അദ്ദേഹം ക്രട്ടതലായി തന്നിച്ചു. അവധിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒന്നു് ക്രട്ടത്തു വേഗത്തിൽ പതിഞ്ഞു. നീറിപ്പിടിക്കുന്ന ഒരു ശോകവി കാരഡും തുളച്ചുകയറുന്ന നിർത്തമായ വിഷാദവിക്ഷണ വും ചെയ്യോവിന്റെ കുതികളിടുന്ന സിരകളിൽക്കൂടി എറിയുണ്ട്. ഏഴുപ്പുന്തിൽ കാരണം കണ്ണപിടിക്കാൻ സാധിക്കാതെ വിരസത, ദ്രാന്ത, വെള്ളു്, ശോകം, നീരാശര മുതലായവയുടെ അന്തരീക്ഷങ്ങളും രംഗങ്ങളും അദ്ദേഹ ത്തിന്റെ ശ്വാക്രത്തു സുലഭമാണോ. ചെയ്യോവിന്റെ വ്യാമാരിതവും വ്യാമർജിതവും ആയ അത്മാവുതന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ, പല കമാപാത്രങ്ങളിൽ കൂടി ശോകകയും പരായകയും തന്നിക്കൈയും ചെയ്യുന്നു. ഇമാത്രത്തിൽ റിയലിസം നിശ്ചിതനിത്രങ്ങളും⁵ പിഡ്യേയമാറുന്നു. ചെയ്യോവിനെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ റിയലിസത്തും പരാമർജിച്ചു് സാമർപ്പണവോരു് മൊം പരായനതു നോക്കുക: ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാവശ്യങ്ങളും ക്രട്ടിയിനക്കുന്ന ഒരു നാടകകീയ കമ സ്വപ്നികവാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കലയുള്ള കഴിഞ്ഞില്ല. ഒരു മനസ്സും എന്ന നിലയ്ക്കു് അദ്ദേഹം പ്രസന്നമനന്നുനം പ്രായേഖിക ബുദ്ധിയും ആയിരുന്നുവെ കിലും ഒരു എഴുത്തുകാരൻ എന്ന നിലയ്ക്കു് അദ്ദേഹം പ്രാ നമ്മന്നുനായിരുന്നു. അനീമിത്രം പ്രക്ഷ൰ംഘിമായ കമ്മ

ലോകത്തനിനും അദ്ദേഹം വിരസതങ്ങാട പിന്തി
രിത്തു.....”എത്ര ചെമോവിന്നീറ സൃഷ്ടകളിൽ
നോണം”. ആരോഗ്യമില്ലാത്ത ചില അവലോകനങ്ങൾ—
—രോഗപീഡിതമായ ചില താല്പത്രങ്ങൾ—ചെമോവി
നെ ജീവിതചിത്രീകരണാത്തിൽ വണ്ണിച്ചുവെക്കിലും അദ്ദേ
ഹത്തിന്നീറ നിരീക്ഷണങ്ങളിൽ അപഗ്രാമങ്ങൾം അദ്ദേ
ഹത്തിന്നീറ അനല്ലെല്ലം അത്തുതകരവും ആയ ജീവിത
ബോധത്തിന്നീറയും സംഘട്ടാന്ത്രികതയും മാത്രമേപാ
കാത്ത നേട്ടങ്ങളുാക്കും. ചെമോവിന്നീറ സ്പതജീവി
തം അദ്ദേഹത്തിന്നീറ അംഗരംഗത്തിൽ ഉല്പാദിപ്പിച്ച
റിഷാദസപരവും വ്യാപരിപ്പിച്ച ഇരുപ്പട്ടലങ്ങളിൽ അദ്ദേ
ഹം പ്രകാശിപ്പിച്ച ലോകത്തിലും നാം പരിചയിക്കും. ഒരു പ്രകാരത്തിൽ അദ്ദേഹം അദ്ദേഹത്തിലെ ഇരുളിൽ
കൂടി ലോകത്തെ നോക്കിക്കണ്ടു. അദ്ദേഹം തന്നീറ കൂദാശ
നീരിനെ മറുളുള്ളവക്ക് കൊടുത്തു. വല്ലാത്ത ശോകമുക്ത
യുടെ രൂപം, ഒരു വിസ്തൃതി, അദ്ദേഹത്തിന്നീറ ലോ
കത്തു കടക്കുന്നും നാം അനാദിക്കണ്ണണ്ണങ്കിലും നാം
ജീവിതത്തെ മന്ത്രിക്കാതിരിക്കുന്നില്ല. ചിലപ്പോൾ ജീവി
തത്തെ അഭ്യന്നീറ അഞ്ചേരി അററത്തെതാഴും നാം അനാ
വിച്ച തുള്ളും. ഇങ്ങനെ അതിശക്തമായ ഒരു അഞ്ചേരി
അങ്കരിപ്പിക്കുന്നതിലും നമ്മുടെ ആനന്ദമായ അനാശ
വക്കളാട കൂദാശയുറപ്പിക്കുന്നതിലും ചെമോവു് അജിത
നായി നിൽക്കും.

ചെമോവിന്നീറ ലോകം, പൊതുവെ പറയുന്നും
ഭൗമവിതരജയും മീനചിത്തരജയും ലോകമാണുകിലും
അദ്ദേഹത്തിന്നീറ നല്ലയാളികൾ മർദ്ദിതരാണു്, കൂദാശപ്പു

ടന്നവരാണ്; കഴിവുകേട്ടകളിലും പരവത്തയിലും കൂട് അഭിക്ഷിട്ടാണ് തെരിയുന്നവരാണ്. അവരാണ് അശ്വമഹതിന്റെ മേൽ വർദ്ധകാർ. ശക്തമാരെയും അധികാരപ്രഥമരെയും കഴിവുള്ളവരെയും അശ്വമഹം വെച്ചുകൊണ്ട്; അവരെ ധനസ്ഥിക്കുന്നു. ഇതാണ് ചെമോവിന്റെ സ്പദാവം. ആധുനിക റഷ്യൻ സാമ്പത്തിക ചെമോവി ന്റെ സാമ്പത്തിപ്രസ്ഥാനത്തെ പരിലാളിക്കുകയോ പരിപോഷിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. ഇപ്പറ്റിഞ്ചു, അമേരിക്കാ, ഇതലായ രാജ്യങ്ങളിലാണ് അശ്വമഹതിന്റെ കലാപതിഭേദാവും തീക്ഷ്ണാനാഭാവം തീക്ഷ്ണാനത്തോടു ആത്മതോഡും കൂടി പ്രശ്നംസിക്കപ്പെട്ടുന്നതു്. ചെമോവിന്റെ കലാപരമായ സിലബാനവും സാമ്പത്തികിൽ, ജീവിതമിറീകരണവിഷയക്കൂടി അശ്വമഹം അവലുംബിച്ചിരുന്ന സന്തുഃഖ്യാവും, കലാപവേദയും വേണ്ടിയാണെന്ന അഭിപ്രായക്കാരിൽപ്പെട്ട തീരുവാദികൾക്കു സ്വീകാര്യമല്ല. എന്നാൽ ചെമോവി സാമ്പത്തികലകളിൽ ഒരു യാമാസ്മിതികന്റെ മനോഭാവത്തെ തെരിക്കലും അവലുംബിച്ചിരുന്നില്ല. ചെമോവി ന്റെ പല തുതികളിലും അന്നത്തെ റഷ്യൻസമുദായത്തിന്റെ മനോഭാവരമായ പിറുസ്സറ കാണും. അവ ജീവിതത്തിന് പ്രൂഢിയും പ്രൂഢിസാമനവും നൽകുവാൻ പ്രൂഢിമായ ഉത്തേജകക്രതികളായിത്തന്നെ ഇന്നും പരിലസിക്കുന്നു. മുന്ന് ‘സഹോദരിമാൻ’ ‘ചെറി മരത്തോട്’ എന്നീ നാടകങ്ങൾ ഇത്തരം കൃതികൾക്ക് ഉദാഹരണങ്ങളാണ്.

കലാപരമായ സാങ്കേതികമാർഗ്ഗത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ചെമോവി ഇന്നും അതുലനായിത്തന്നെ വിരു

ജിക്കന്ന്. അതും എത്ര വാഴുന്തിയാലും മതിവരാത്തവിയം സെഡന്റ്രൂപ്പുള്ളിന്മാക്കന്ന്. അതുകൂടിക്കുപ്പത്തിന്റെ മാനദണ്ഡംവെച്ചു നോക്കേണ്ടും അഭ്യേഷത്തിന്റെ അനുശയങ്ങളും വിക്ഷണങ്ങളും ഇന്നും അങ്ങിനേക്കീയമാണ്.

സോളായൈപ്പൂബെ ചേരുമ്പോൾ ഒർമ്മിതരിലാക്ക ത്തിന്റെ എല്ലാത്തിൽ തന്റെ എല്ലാത്തെ ഏകിന്ന് കൊടുത്തുവെക്കിലും സോളായുടെ വികാരരഹമിതമായ ശാസ്ത്രീയരീതിയെ അംഗീകരിച്ചില്ല. ശാസ്ത്രത്താട്ടജീ ആത്മാത്തി സോളായൈ വശ്വിക്കുണ്ടായതു്. അഭ്യേഷത്തിന്റെ ഓവനയും വികാരവും സംഘട്ടണവാധവും ദാഖിരെ പരിമിതമായിരുന്നു. ജീവിതത്തിന്റെ അഴിക്കി ലേക്ക് കടക്കുവാൻ സോളാ അപ്പാപ്പുന്നായി കാണുപ്പെട്ടുന്നു. ‘ജീവിതയാമാത്മ’ തന്ത സംഖ്യാസിച്ചു സിലബാന്തത്തിന്റെ സോളാ അക്ഷണവുമായ തെറവുകളിൽ കുറവും പ്രവാത്തിച്ചു. മാപ്പുസാങ്കിരണ വികാരവും ഭാവനയും ദാഖിരും ദാഖിരും വോളുംണ്ടായിരുന്നുവെക്കിലും തന്റെ വികാരമായ വീക്ഷണങ്ങൾ ജീവിതാവലോകനപരമായ അഭ്യേഷത്തിന്റെ പല കഴിവുകേട്ടക്കളും പരിമിതികളും വെള്ളപ്പെട്ടതി. അഭ്യേഷത്തിന് അത്രോഹ്നപ്രദമായ മനസ്സും ദഹിരുമോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇംഗ്ലീഷീയത അഭ്യേഷത്തിന്റെ കുതികളിടെ ദയനീയതകളിൽ കണ്ണാണ്. ചെമേരാവിന്റെ കലാപരമായ മഹാനിയ സിലബികളിടെ മന്ത്രപിംഗം സോളായും മാപ്പുസാങ്കിരണ വളരെ പരിമിതമാണും രാഖി ചുരുങ്ഗിപ്പോവുന്നു. ചോറോവ് നമ്മുടെ അന്തഃക്രിംഗാത്തെ സുക്ഷ്മവർക്കുവിക്കുന്ന മധുരസംഗീതമാണ്. ഒരു

മന്മാവിജ്ഞനത്തുടെ സംഗ്രഹിതങ്ങളായ അന്തരീക്ഷം ചെവുളുന്നതുപോലെ ചെമോവിൻറെ കല നമ്മിൽ അപൂർണ്ണ രോധ്യമായ സ്പാസിനശക്തി ചെലുത്തുന്നു. ഉദയാസ്ഥമയ വേദികളിലെ വരേന്നാജപലമായ പ്രതിപ്രാവം ചെയ്യുന്നതുപോലെ അതു നമ്മുടെ സംസ്കാരത്തും ചെയ്യുന്നതുപോലെ അതു നമ്മുടെ നാടകാശം ചെയ്യുന്നതുപോലെ അതു നമ്മുടെ അനുഭവത്തുപെട്ടുള്ളതുന്നു; അവവരുടെകാണ്ട് നമ്മുടെ മുക്തതയിൽ ലഭിപ്പിക്കുന്നു. എററവും സമുന്നതമായ കല നമ്മുടെ അടിപ്പെട്ടുള്ള കലയാണ്; അതിന്റെ ഒൻപിൽ നാം ചെരുതായിപ്പോവുന്നു. നാം തെരുങ്ങിപ്പോവുന്നു. ചെമോവിൻറെ കലാപ്രവാഹത്തെ നടക്കു ചെരുക്കാൻ വയ്ക്കു. അഞ്ചേമത്തിന്റെ വിജയം അതിലൂടെ ഒരിയിരിക്കുന്നു.

1. Robert Lynd
2. Middleton Murry
3. Somerset Maghaum | Books and Authors
Aspects of Literature
Summing Up |
|---|--|

ചെരുവാവിന്റെ പ്രധാനത്തികൾ

നാടകങ്ങൾ:—

1.	The High Road	,	1884
2.	The Swan Song	,	1889
3.	'The Proposal	,	1889
4.	Ivanoff	,	1889
5.	The Bear	,	1890
6.	The Seagull	,	1896
7.	The Tragedian inspite of himself	,	1899
8.	The Three Sisters	,	1901
9.	Uncle Vanya	,	1902
10.	The Cherry Orchard	,	1904

സോറ്റകളിൽ ചെരുകമകളും:—

1.	Humorous Folk	,	1887
2.	Twilight and other stories	,	1887
3.	Moros Folk	,	1890
4.	Variegated Tales	,	1894
5.	Old wives of Russia	,	1894
6.	The Duel	,	1895
7.	The Chestnut Tree	,	1895
8.	Ward Number Six	,	1897

പരിശാഖകൾറ മറ്റ തുതികൾ:—

വിഹാരവേദി (ശാസ്ത്രം, മതം, തത്പരിയിൽ മിസ്സി
സിസം, മനഃശാസ്ത്രം എന്നിവയെ സം
ബന്ധിച്ച് പഠനങ്ങളിടെ ക്രൈ സമം
ധാരം)

പുരോഗതിയും സാമ്പിത്രകലകളിൽ

വിമർശവും വിമർശകമാരം

അംഗപ്രഥാണം

ഇവ്'ബാൽ

ജിയും ക്ഷാഖകവികളിൽ

പരിശാഖകൾ:

പാരവയ്യും—നാടകം മാറ്റല്ലിൻക്

ആത്മരഹസ്യങ്ങൾ (കാവ്യം) ഇവ്'ബാൽ

ആത്മനിവേദനങ്ങൾ

,,

കുട്ടിപ്പാത്രങ്ങൾ

ആദ്യ സൗഖ്യവിച്ഛു

നറരാഖിയ ഫേയംനോവ് നം (നറരാഖം)

കുർബാൻ
മാസ്റ്റ
ഒഫറിനം } വായംളൈ സഹാജരിമം

മീഡിയം എഫലിച്ഛു കവിനിൻ, വൈഹാരൂപ്യംപക്കൻ, മാസ്റ്റയെ
പരിശയിക്കുന്നു.

അവലൂണുകൾ ഇന്ത്യനാടിയെ വിച്ഛു വേർക്കുനിന്ന് ഒരു സേനാവി
ംഗത്വത്തിന്റെ വഫ്‌റിനുവെച്ച് കേന്ദ്രം

നാക്രോളിംഗ് തുസുന്നംവും, വഫ്‌റാനുവും

വംഗാഖി വാസിവിയെ വിച്ഛു സേംതൈനി, സ്ക്രാപ്പ് ടന്റ്

ഫേയംൻ റാമാനോവിച്ഛു വേദബുദ്ധിക്കിനി സൈനിക ഡാക്ടർ

അവലൂണുകൾ പ്രോഡിവിച്ഛു മൈഡാനറിക്ക്, ഉപനായകൻ

വോളംഡിക്ക് കാർബോവിച്ഛു റോഡി, ഉപനായകൻ

മെററപോണ്ട് കുവയൽക്കാരൻ (കെഡാസ്സിൽ ആമീസ്) നെറ്റ് സ്

അംഗമിസം

കു സംസ്ഥാനിക പ്രസാതിവംശ് കുട നടക്കുന്നതു്.

മുന്ന സഭയോദയരിച്ചാർ

പ്രേശസാരംവിശ്വർ വീട്.⁹ തവയിണക്കുള്ള കുടിയ കൈ ഇത്തു മരി. അതിശ്വർ പിന്നിൽ വിഹാവരായ കൈ ക്ഷേഖണ്ടിരി. നേരം മല്ലും പണം. പുറമെ പ്രഥായമനമായ വെയിൽ. ക്ഷേഖണ്ടിയിൽ മേര ക്ഷേഖണം വിഴുവും അക്കിയിട്ടുണ്ട്.

ഒരിംസം¹⁰ മെഹരുളിവെ കര്യുംപികയുടെ നീവരമ്പും ധരിച്ചു, കമംഗം ദാനക്കു ബുക്കകൾ വായിച്ചു¹¹ അവാക്കിവെ തൊറകൾ തിരഞ്ഞെടുക്കാൻ അംഗങ്ങളുമിഞ്ഞോട്ടും നടക്കുന്നു. മംഗം കുടതെ വസ്തും ധരിച്ചു¹² കാൽ മുടിക്ക് ഒരു ഹരാറോട്ടു കുടിയിരുന്നു ചുസ്തുകും വായിക്കുന്നു.

എന്തിനും, വെള്ളിവസ്തുധാരിണിയായി ചിന്താംവത്തിൽ അംഗങ്ങൾ നീളുന്നു.

ഓരോസ്—കഴിഞ്ഞതു ഫേ മാസം അംഗും തീയതി അന്ത്യത്തു മരിച്ചു കഴിഞ്ഞതിട്ടും ഇപ്പോൾ ഒരു കൊല്ലും കഴിയുന്നു. അന്നും വളരെ തണ്ടുപും വിമവർഷവും ഇണ്ടായി കുന്നു. തൊന്തനാത്തെ ദിവസം തട്ടിക്കടക്കമെന്നു വിശദിച്ചിരുന്നില്ല. നീ അന്നു മരിച്ചുപാലെ ബോധമില്ലാതെ കിടക്കേണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അതെല്ലാം കഴിഞ്ഞതിട്ടും ഒരു കൊല്ലുമായി. ഇന്നും നുക്കും ആസംഭവത്തുപുറവി ചുഡന്ന കുടാതെ ഓർമ്മിക്കാൻ കഴിയുന്നു; നീ ഇപ്പോൾ ഇങ്ങവസ്തുധാരിണിയും സാമ്പത്തികജീവിക്കുന്നു. (മനഃ ചന്ദ്രാംബന്ധക്കുന്നു.) അന്നും മനി ശുചിയത്തും ഇങ്ങനൊന്നു കുറഞ്ഞ രാശിം.

(നില്ലെല്ല) മുതങ്ങേയും സംസ്കരിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ സംഗീതമുണ്ടായിരുന്നതു തൊൻ ഓർമ്മിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം ഒരു സേനാധിപനായിരുന്നേപ്പോ; ചുരുക്കമാളികൾ മാത്രമേ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശവസംസ്കാരവുടായിരുന്നു. അനുംതിച്ചു പെട്ടുകയായിരുന്നു; കറിനമയും മഴ പെട്ടുകയായിരുന്നു. മഞ്ഞരു പോഴിയുകയായിരുന്നു.

(ഖാദരാണ്ടിരുസന്നഖ്യാക്ഷം, ചെമ്പുറിക്കിൽ, സേംഗൈനി ഫോം വർ തിന്മേഖലയുടെ സമീപത്തിലുള്ള പ്രത്യക്ഷരംബന്ന)

ബാധാ.—“മുന്ന” വളരെ ഉള്ളിം ഉള്ളത്തിനാൽ നമക്ക് ഇന്ന് മുകൾ തുറന്നിടാം. ഒരു ഗേസനാനായകനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന അന്നും പതിനൊന്ന് കൊല്ലണ്ണറിക്കു മുൻപും തെങ്ങങ്ങളാട്ടക്കുടി മാന്ധ്യായിരുന്നു. അതു സംഭവം മേ മാസത്തിന്റെ പ്രാംഭത്തിലായിരുന്നു. അനുംതിച്ചുവസ്തകാലമായിരുന്നു. എല്ലാ വസ്തുക്കളിൽ സൗംഖ്യപ്രകാശത്തിൽ മുഴക്കിയിരുന്ന ദഹനസമായി ആയും. പതിനൊന്ന് കൊല്ലം കുഴിഞ്ഞിട്ടിലും മുന്നാലെയാണ്ടെത്തല്ലോ നടന്നാതെന്നും എന്നിക്കു തോന്നുന്നു. എൻ്റെ ദൈവങ്ങേ, മുന്ന രാവിലേ തൊൻ ഉണ്ടാണും പ്രകാശം കണ്ണപ്പോരും ആനന്ദം എൻ്റെ വൃദ്ധയത്തിൽ വന്ന നിരംതരു. എന്നിക്കും വിട്ടി ലേക്കു പോകുന്നമെന്നും തൊൻ വികാരതീള്ളുത യോദ ആശിച്ചു.

ചെമ്പുറിക്കിൻ.—നിന്നക്കതിന്റെ പേരിൽ വാതു കെട്ടാമോ?

ആസൻ ബാക്ക്.—അരസംവന്ധം!

പുന്നുകപാധയണ്ടതിൽ നിമണയംയ മാങ്ങം ഉട്ടവമംയി ശ്രദ്ധ മിച്ചന്.

ഓരോഗാ.—മാഷാ, അരങ്ങെന ശ്രദ്ധമിടാതെ. നീ എന്തിന് ശ്രദ്ധമിച്ചനു? (നിറുമ്പുത) എല്ലാ ദിവസവും വൈദ്യുതി മുളിൽ പോയി വൈക്കേന്നരു വരെ കട്ടികളെ പരിപ്പിക്കുന്നതു കൊണ്ട് എപ്പോഴും എനിക്കു് തല വേദന തന്നെ. തൊൻ ഒരു ഘുലയാണെന്നു് തോനിക്കുന്ന വിചാരങ്ങൾ എന്നെ അലട്ടുനു. ഇന്ത നാലു കൊല്ലുമായി തൊൻ ഇവിടെ ഇങ്ങെനെ ജോഖി ചെയ്യുന്നു. എൻ്റെ ശക്തിയും എൻ്റെ യഥാനുഭൂം ദിവസം തോരും ദ്രവിച്ചുപോകുന്നവെന്നു് എനിക്കു് ദാനിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഒരു രഹാഗ്രഹം മാത്രം വള്ളങ്കരയും പ്രബലപ്പെട്ടുകൂട്ടും ചെയ്യുന്നു.

എറിനാ.—മോസ്സായിലേക്കു പോവാൻ. വീട് വില്ലു ചാൻ. എല്ലാം കൂടുതുകൊണ്ട് മോസ്സായിലേക്കു് പോവാൻ.

ഓരോഗാ.—അതെ. മോസ്സായിലേക്കു ഗമിക്കാൻ, കഴിയുന്നതു വേഗം.

(ചെമ്പുറിക്കിനും ആസൻവംകും ചിരിക്കുന്നു.)

എറിനാ.—ആരു ഒരു പ്രധാനായിത്തീരുമെന്നു് തൊൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിനു് ഇവിടെ താമസിക്കാൻ വയ്ക്കു. പാരാസ്ത്ര മാഷാ മാത്രം ഇങ്ങെനെ ഇവിടെ കഴിയണം.

ഓരുംഗാ. -- മാഷാക്ക് കൊള്ളും തോറു മോസ്സായിൽ വരാ മല്ലോ. (മാഷം ശാന്തമായി ആഴമിട്ടുണ്ട്.)

രച്ചരിനാഃ:— എല്ലാ ദയാദാനങ്ങളിൽ നടത്തപ്പെട്ടു. (ഈ വിഞ്ഞുടി പുറത്തേക്ക് നേരംക്കുന്നു) ഈനും എത്ര നല്ല ദിവ സം! തൊൻ ഇതു സഹ്യാധികാരിക്കുന്നതെന്തു കൊണ്ടാവന്നും എനിക്കുവിജ്ഞാക്കുക. എനിക്ക് പേരിട്ട ദിവസമാണിതെനും ഈനും രാവിലെ തൊൻ ഓമ്മിച്ചു; ഉടനെ തന്നെ തൊൻ ആനന്ദം അനുഭവിക്കയും ഏന്നും എന്നും ഒരു ദിവസകാലവത്തെ അനുസ്ഥരിക്കയും ചെയ്തു; അനുഭവത്തെ തൊൻ ഓമ്മിച്ചു. എത്ര മനോഹരമായ, മധുരമായ വിചാരങ്ങൾ!

ഓരുംഗാ:— ഈ പ്രസാദമുഖികളായി ന്റുണ്ടെങ്കിൽ തൊൻ മൻ പും കണ്ണിട്ടില്ല. മാഷായും എത്ര സഹ്യാധികാരിക്കുന്നു. ആരുദ്രേ ഇങ്ങനെ വള്ളിച്ചിരുന്നില്ലായിരുന്നു വെങ്കിൽ അബാനും കാഴ്ചക്ക് സുദരംനാഗിരിക്കുമായിരുന്നു. ആ വള്ളം അവവൻ്നും ത്രഞ്ചാഗിയെ മനിച്ചു കളയുന്നു. എനിക്ക് പ്രായം വളരെയായി; തൊൻ രാളിരെ ശോഷിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടാണു പരിപ്രക്രിയത്തിൽ ചെണ്ണുകൂട്ടികളോടും തൊൻ കോപി സ്ത്രാവുന്നതു എന്നും എനിക്കു തോന്നുന്നു. ഈനും തൊൻ സപ്തത്രയാണും. ഇന്നനിക്കും തലവേദന യില്ല. ഇന്നാലവത്തെക്കാരം ഈനും തൊൻ ചെറുപ്പും സേന്നും തോന്നുന്നു. എനിക്കും ഇങ്പത്തെങ്കളും വയാളേണ്ണു പ്രായാളിക്കും. തൊൻ വിവാഹിതരായാൽ

ഭാത്രരെ എന്നി. ഒ വീട്ടിൽ സുവമായി ജീവിക്കാൻ കു ശിക്കണ്ടു വെന്നും തൊൻ വിചാരിക്കുന്ന (നിജസ്ഥിതി) തൊൻ എൻ്റെ ദത്താവിനെ സ്ഥേഡിക്കും.

തുസെൻബാക്സ്:—(സോംഗിയേംട്ട്) നിന്റെ വത്തമാനം കേള്ക്കു തൊൻ താള്ക്കാരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ പുതിയ പട്ടം ഉള്ളാശമനായ വെർഷിനി റു ഇന്റു നമേം സന്ദർഖവാൻ വരുന്നുണ്ടെന്ന കാഞ്ചം പറയുവാൻ തൊൻ മറന്നുപോയി.

(പിയംഗംഘുട്ട സമീപത്തിരിക്കുന്നു)

ഹാരംഗാ:—കൊള്ളിം അം; സങ്കരാധിം.

ഐറിനാ:—അംഗേരം പ്രായമുള്ള അതുണ്ടെനോ ?

തുസെൻബാക്സ്:—അംഗു. കുടിയാൽ നാല്പുത്താ നാല്പുത്താ വേം. (മുളംമായി പിയംഗു വായിക്കുന്നു) അയാൾ ഒരു നല്ല തരക്കാരനാണു്. അയാൾ ഒരിക്കലും ഒരു മലയനല്ല; എന്നാൽ അയാൾ അയാളിടെ സംസാരം മാത്രം ഇപ്പുണ്ടു്.

ഐറിനാ:—അലർ സരസനാണെനോ ?

തുസെൻബാക്സ്:—ഒരു തരക്കേട്ടുമില്ല. എന്നാൽ അയാൾ കും ഓആയും അമ്മായിയും രാജു പുത്രിമായമുണ്ടു്. അതു ഓആയും അയാളിടെ രണ്ടാമതെന്തെ ഓആയാണു്. തനി കും ഒരു ഓആയും രണ്ടു പുത്രിമായമുണ്ടു് അയാൾ കാണുന്നാരാഭരാടെല്ലാം പറയും. ഇവിടെ വന്നാലും അയാൾ അങ്ങപെന്നെ പറയാതിരിക്കയില്ല. ഓആയും കടക്കില്ല. ഗവാർ അരാളിടെ തലമുടി എററും

ഒംഗിയായി അലംകരിക്കുന്നു. അവരുടെ തത്പര്യത്താനു തെളിവുറപ്പി സംസാരിക്കുന്നും ക്രിക്കറ്റുടെ അത്യമഹത്വം ചെയ്യുവാൻ ശ്രദ്ധിക്കുന്നും ചെയ്യുന്നു; ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതു തന്ത്രാവിനെ മല്ലുപ്പെട്ടതുവാനാണ്.

സോജ്ജനി:—(ചെമ്പുറവിക്കിനേംടെനിലും തീക്കുറവിൽ നിന്ന് ആവശ്യമില്ല) ഒരു കൈകൊണ്ട് എന്നിക്കും അവു തിനാലുവരാത്തൽ ഭാരം പോക്കവാൻ കഴിയും; ഈ ഒരുക്കുകയുംകൊണ്ട് താൻ 180 അംഗുലുക്കിൽ 200 രാത്തൽ ഭാരം പോകിം. ഇതുകൊണ്ട് താൻ തീരുമാനിക്കുന്നതു രണ്ടാഴ്ചകൾക്കും ഒരുവന്നേറ്റു ഇരട്ടി ശക്തിയുണ്ടായിരിക്കുമ്പോലുന്നാണ്.

ചെമ്പുറവിക്കിൻ:—(നടന്നതിൽ ഒരു വർഷക്കുന്ന പത്രം വായിക്കുന്നു) നിങ്ങളുടെ തലമുടി പോഴിയുകയാണെങ്കിൽ ഒരു ദണ്ഡൻസ് നഫ്റ്റേതിലെവന്നും അരക്കപ്പുണ്ടിരിക്കും തമ്മിൽ പേരുത്ത് തിവസേന ഉപയോഗിക്കു. (അഞ്ചു പോകരും ഡയറിയിൽ കരിക്കുന്നു) ഇതുകാണംവോരു കുറിച്ചുവെക്കു. എന്നിക്കും അവ ശ്രദ്ധാഭ്യർഥപ്പെട്ടുവരുന്നു (മരിച്ചവിട്ടുന്നു) സാരമില്ല.

ചെറുവിനാ:—ചെറുവാൻ രോമാനോവിച്ചേ | പ്രിയപ്പെട്ട രോവാൻ രോമാനോവിച്ചേ | ചെഴുത്തു വലിയ പതംഗങ്ങളാൽ ചുറരാപ്പെട്ട താൻ വിശ്വാലമായ നീലാകാശത്തിന്റെ അടിയിൽക്കുടി പറന്നു പോവുകയാണെന്നും എന്നിക്കു താനുണ്ട്. എന്നുകൊണ്ടാണ് ഓട്ട് അഞ്ചുനെ തോന്നുന്നതും? എന്നുകൊണ്ടാണ്?

ചെബുററിക്കിൻ്റ്:—(സ്ഥാപനിൽനംതി അവളുടെ കരണ്ണരൈ ചും
വികസന) എൻ്റെ രാഖ്യ കിളി !

ഒറ്റരിനാ:—ഈനും തൊൻ ഉണർന്നേഴ്വനേരും ഉട്ടപ്പണി
ങ്ങളും ഇത് ജീവിതത്തിലുള്ളതെല്ലാം എൻ്റെ
നേർക്ക് തുരക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായി എന്നിക്കു തോന്തി
തുടക്കം). തൊൻ എങ്ങനെന്നയാണോ ജീവിക്കേണ്ടതെ
നും തൊൻ അറിഞ്ഞു. പ്രിയപ്പെട്ട എന്നവാൻ രോമി
നോവിററും, തൊൻ എല്ലാം അറിയുന്ന. കയവൻ
വേധചയയുണ്ടാം; വിയർപ്പിൽ അലുപാനിക്കുന്നം.
അവൻ ആരോ ആക്കിക്കൊള്ളണ്ട് അതാണോ അവ
ൻ്റെ ജീവിതോദ്ദേശവും ആനന്ദവും നുഖവും മു
ത്രാശയും; ജീവിതത്തിന്റെ അത്മവും പുലർച്ചെഴു
നേർക്കുന്ന ഒരു വേലശാരനായിരിക്കുക എന്നതും
എത്ര ആനന്ദപ്രദാ? അവൻ ആട്ടിടയനോക്കടിക്കു
പറിപ്പിക്കുന്ന അലുപാകങ്ങൾ റയിൽവേയിൽ പ
ണിയെടുക്കുന്ന ശ്രദ്ധയാരണം ചെയ്യുന്നതിൽ രണ്ട്
മൺകുട്ടിക്കുയും വല്ലുഡാരണം ചെയ്യുന്ന ഒരു യുവതി
കെടുതി, അലുപാനിക്കുന്ന ഒരു കാളയോ കതിരുന്നു
ആവുന്നതാണോ ഉത്തമം.....മെല്ലിൽ തൊൻ എ
ന്നു രാവിലെ ഉണ്ണൻം ജോലിചെയ്യാത്തപക്ഷം,
ഒറ്റവാൻ രോമിനോവിററും, നിങ്ങൾ എൻ്റെ
ആട്ടി ഉപക്ഷിക്കുക.

ചെബുററിക്കിൻ. (സ്ഥാപനിലെയുതും) തൊൻ ഉപക്ഷിക്കി
ക്കും. തൊൻ ഉപക്ഷിക്കും

കാരിഗാ:—അല്ലെന്ന് തൈപ്പാള എഴുകണിക്കുകു് ഉണ്ടത്രി എഴു
നേരൽപ്പിക്കുക പതിവായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ഒരും
നാ എന്നും എഴുകണിക്കുകു് ഉണ്ടാക്കും ഒൻപതു മ
ണിവരെ കിടക്കുവിൽ കിടന്നു് എന്നിനേയോ യും
നിക്കും ചെയ്തുവരുന്നു. അവരും വളരെ കാര്യമാ
യിട്ടാണു് ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതു്. (ചീരിക്കുന്ന)

എറിന്നു.—ചെരിനേയാൽ ബാലികയാൽ എന്നെന്ന പതി
വായി കാണുന്ന നിങ്ങൾക്കു ഏൻ്റെന്നു മുഖം ശരവാ
വഹമായി കാണുന്നുവാരു ആയുള്ളും തോന്നുന്നു! എന്നു്
മുഖപത്ര വരുസ്സായി.

തുണ്ടാംബാക്കു്:—ഈംപരാ! ജോലി ചെയ്യവാനുള്ള അംഗ
നിവേശത്തെ എന്നിക്കു് നല്ലാഹാലെ മനസ്സിലാ
ക്കാണു കഴിയും. എൻ്റെ ജീവിതത്തിൽ തൊന്തു ഒ^ഒ
രിക്കയെ പോലും വേലു ചെയ്തിട്ടില്ല. താഴത്തുന്നും
അലുസ്വം ആയ പിരുമ്പിന്നു് ബുദ്ധിലുണ്ട് തൊന്തു
ജനിച്ചതു്. എൻ്റെ കുടംബം അലുപ്പാനത്തിന്റെ
ഡോ ഫ്രൈഡ്രിക്കേൻറ്റേ അത്മം എന്താണുന്നു്
അറിഞ്ഞതിട്ടില്ല. അവർ എന്നു വേലുചെയ്യുന്ന
തിൽ നിന്നു് മറച്ചുവെച്ചു. പുതിനേയാൽ യുഗം ഉം
യാ ചെയ്യുകയാണു്. ജനങ്ങൾ നാശം മേൽ പാ
ഞ്ഞു കയറുന്നു. മുഖലഭവം ആരോഗ്യപ്രഭവം ആ
യ ഒരു കൊടുക്കാറു് വീശിത്രുട്ടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അതു
വീശി അടുത്തടുത്തു വരുന്നു. വളരെ വേഗം അതു
നാശം മേൽ അടിച്ചു കയറും. അലുപ്പാനത്താട്ടു
വെവാമനസ്യ

തെതയും എമ്മുടെ സമുദ്ദായത്തിൽ നിന്നോ നശിച്ചു ഭൂ നത്തേയും അഞ്ചു് അട്ടിച്ചുമാറും. എന്നാൽ വേലമെ ആം. ഏല്ലാവക്കും വേലാ ചെങ്ങളുണ്ടി വരും. ഏല്ലാ വക്കും!

ചെബുററിക്കിൻഃ—എന്നാൽ വേല ചെതുകയില്ല.

തുസെൻബാക്കഃ—നീ ഒരു കാഞ്ഞമല്ല.

ബോജ്ജുനിഃ—ഈയുപത്തെങ്കു കൊപ്പുത്തിനാളളിൽ നമ്മുള്ളും ചാഡും. രണ്ടുനൂറു കൊപ്പുത്തിനാളളിൽ ശിരോ രോഗം നിങ്ങളെല്ല തുല്യും അബ്ലൂഷ്ടിൽ എന്നാൽ നിങ്ങ കുടുംബത്തുല്യും അട്ടിച്ചു് വെള്ളിക്കൊക്കും.

(ക്കു കുട്ടി സൗക്രാന്തികനിന്നെന്നു് അതിനെ തന്റെ മംഗ്ലിന്തനിലും കൈകളിലും ചുരുക്കും.)

ചെബുററിക്കിൻഃ—(ചിരിക്കും) ശരി ചാഡാം; എന്നാൽ ഈ തുവരെ വേല ചെയ്തിട്ടില്ല. സർവ്വകലാശാലയിലെ പഠിത്തം കഴിത്തു് എന്നാൽ വെള്ളിക്ക വന്നതിനു ശേഷം എന്നാൽ ഒരു വിരക്കു പോലും അനാക്കിയിട്ടില്ല; ഒരു ചുറ്റുകും പോലും വാക്കിച്ചിട്ടില്ല. എന്നാൽ മുത്താന്തപരുക്കും മാത്രം വാക്കിക്കുണ്ടാം.....(വേണ്ടം വാന്നും കുറച്ചും കുറച്ചും നിന്നെന്നുക്കുണ്ടാം. ആരു താഴേക്കുവരിയിൽ മുട്ടുണ്ടാം എന്നും കേരംകുണ്ടാം) എന്നാൽ ഇതാ വരുന്നു; താമസമില്ല... (മുത്താന്തിയിൽ പോകുണ്ടാം.)

ഒക്കുറിനാഃ—അംഗദുഹം എഴുതാ ക്കാഞ്ഞത്തിനാശി ഉച്ചാഖി രിക്കയാണാം.

തുസല്ലാഡഃ:— അതെ, പുരിതമകൾ പോകുന്ന സമയം അംഗ്രേഷമം പ്രസന്നനായി കാണുന്നുള്ളീ. അടുത്ത ക്ഷണം എന്നിൽ അംഗ്രേഷമം നിങ്ങൾക്ക് എന്നെന്ന കിലും സ്വഭാവവുമായി വയമെന്ന് എന്നിക്കു തീർപ്പിയാണ്.

രഹ്യറിനഃ:— എന്തു അസുഖം!

ഓരിയാ:— ദാശാ, അംഗ്രേഷമം എഴുപ്പും ചിന്താരുത്തുണ്ടെങ്കിൽ ചെയ്യുന്നു.

മാഡാ:— വാൻ യീതിരത്തെ മരം നില്ക്കുന്നു.

ഓരിമപ്രക്രിയാഭ്യന്തരിനു ചുറവും (എഴുന്നേരും മുഖവംഞി പാട്ടും)

ഓരിയാ:— മാഡാ, നീ വിനും അംഗ്രേഷരെ പ്രസന്നയല്ല ചൂപ്പും. (മാഡാ പാട്ടും, ഹംറഡ് ധരിക്കും) നീ എവിടെ പോകുന്നു?

മാഡാ:— വീട്ടിലേക്കും.

തുസല്ലാഡഃ:— നിന്മകൾ പേരിട്ട ദിവസത്തിൽത്തന്നെ...

മാഡാ:— അംഗ്രേഷാരമ്പിപ്പി. തൊൻ വൈക്കേനാരത്തു വരും. (ക്ഷേരിക്കാരെ ചുംബിക്കുന്നു) പഴയ കാലത്തും, അച്ചുനീജീവി ത്രിരിക്കുന്നേം നമ്മുടെ ദാരോ ദിവസവും ദാരോ ഉത്സവം നമ്മായി കാണുന്നു. മുപ്പത്തും നാലുത്തും ഉള്ളായാം മന്മഹം പതിവായി വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. അന്നോടു ലഭിയ ബഹുമുഖം തമാശയും മുണ്ടായിരുന്നില്ല? ഇന്നോന്നു മന്മഹം മന്മഹം രാജാ... ദിവസം

മജ്ലുമിയിലാബന്നന് ദതാനന്നിട്ടേ ?... താൻ പോകുന്ന..... ഇന്ന് എന്നിക്കു സുവാസ്ത്രം... അതിനാൽ എന്ന ക്രട്ടാരേഖനിം. (ബാഞ്ചുമല്ലെങ്കായി ചിരിക്കുന്ന.) നമ്മുടെ പിന്നീട് സംസാരിക്കാം. ഇപ്പോൾ താൻ പോകട്ടെ, വന്നനോ.

രക്ഷിനാ.—(അസംതുഷ്ടയാക്കുന്ന) നീ അസാധാരണയായിരിക്കുന്നോ...

ബാധാ.—(കരുക്കുന്ന) മാഡാ, താൻ കിന്നൊ കന്സ്ഥിവാക്കുന്നോ.

അസാക്കുനി:— ഒരു പുത്രപ്പും വേദാന്തം പറയുമ്പോരാ അതു വേദാന്തം തന്നെയായിരിക്കും. എന്നാൽ ഒരു സ്ത്രീയോ അബ്ലൂഷകിൽ റണ്ട് സ്ത്രീകളും വേദാന്തം പറഞ്ഞാൽ..... അതു എന്നും നേരുമായിരിക്കും.

മാഡാ.— നീ പറയുന്നതിന്റെ അത്മമെന്താണോ?

അസാക്കുനി.— കൗമില്ല..... (കിഴുഞ്ഞത്)

മാഡാ.— (കേംപിഞ്ചയായി, കംഠനായോട്) നിലാവിളിക്കുത്തു.

(അക്കമിസംശ്യം ഒരു കേക്കോട്ടക്രമി മെരംപ്പുംണ്ടോ പ്രവേശിക്കുന്നോ.)

അൻ ചപിസാ.— ഇതു വഴിയേ, അക്കത്തുവരിക, കിന്നും ചാഡകൾ ത്രാവിയായിരിക്കുന്ന (രൈറിനായോട്) ഡിസ്ത്രിക്ടുകളാണ് സില്ലിൽക്കിന്നോ... നിഹയിൽ ഇവാനിസ്തു... പ്രാഞ്ചാചോപാവിന്റെ സവിധത്തിൽനിന്നും.....

രക്ഷിനാ.— നാഡി പറത്തുകൊള്ളുന്ന; ദയവായി, അംഗ്രേഷത്തിനു നാഡി ചുരുക്ക.

ഹെറാഫ്ലൂണ്ട്:—എത്രു്?

ഹൈറിനാ:—(ഇച്ചതിൽ) ദയവാക്കി അദ്ദേഹത്തിനു നബി പറയുക.

ഓരിഗാ:—അധികാരിക്കുന്ന ഒരു കാലു കൊടുക്കു്, ഹെറാഫ്ലൂണ്ട്, പൊരുഞ്ഞാ നിനക്കു് ഒരു കാലു തരാം.

ഹെറാഫ്ലൂണ്ട്:—എത്രു്?

അംഗീപ്രിസാ:—ഹെറാഫോൺട് സ്കിരിഡോൺഡ്രേ വരം. (പൊക്കനു)

മാഷാ:—ഞാൻ ഇതു മിഠയിൽ പോട്ടാസ്റ്റിച്ചിനേയോ ഹൈവാനിച്ചിനേയോ ഇപ്പുള്ളെല്ലാം.

പ്രോട്ടോഫോഫ്ലൂവു്:—നാം അധികാരിയും ഇവിടെ ക്ഷണിച്ച വരുത്തേരാണിത്തല്ലായിരുന്നു.

ഹൈറിനാ:—ഞാൻ അധികാരിയും ക്ഷണിച്ചില്ല.

മാഷാ:—അതു ശരിയാണു്.

(വെബുറിക്കിൻ സംമോധനാട ക്രിസ്തീയ ഒരു പട്ടംകൂർജ്ജനാം അനുഭവത്താം പ്രഖ്യാക്കിക്കും. അംഗാളിക്കു മുഖത്തു ശാസംഗ്രഹിച്ചു ഒരു ആക്കമുണ്ടാവും.)

ഓരിഗാ:—(കൈകരിക്കുന്നും മുഖം മുട്ടും) ‘സംമോധന’! തീർഥാദിയിലേക്കു് (പൊക്കനു.)

ഹൈറിനാ:—എന്നും പ്രിയപ്പെട്ട രാമാനോവിറുംച്ചു, നിങ്ങളെന്നും ചെയ്യുന്നതു്?

ത്രിസന്ധിവാക്യഃ:—(മിരിക്കനു) ഞാൻ നിങ്ങളോടങ്ങളെന്ന പറഞ്ഞതു.

മാഷാ:—ഹൈവാൻ രാമാനോവിരും, നിങ്ങൾക്കു നാണ മില്ലു!

വെബുററിക്കിൾ:— എന്തേന്തു പ്രിയപ്പെട്ട കട്ടി, എനിക്ക്⁹ ലോകത്തുള്ള എക്സംഗതി ‘എററവും പ്രിയപ്പെട്ട സംഗതി’ നീ മാറുമാണ്. എനിക്ക് വേഗത്തിൽ അദ്യപത്ര തികയു. തൊൻകയ കിഴവനാണ്; ഒന്നി നം കൊള്ക്കുന്നതാൽ എക്കാക്കിയായ ഒരു കിഴവൻ. എന്നിലുള്ള എക്കകാൽമാർ നിന്നോടുള്ള എന്തേ അപുമ മാണ്. അതില്ലായിരുന്നവെങ്കിൽ തൊൻ എന്നേ വാക്മായിയാണ്. (എറിനംയോട്) എന്തേ പ്രിയപ്പെട്ട കണ്ണത, നീ ജനിച്ചുനാംതൊട്ട് തൊൻ നിന്നെ അ റിയു. നിന്നെ തൊൻ ഇം കൈകളിൽ വധിച്ച കൊണ്ട് നടന്നിട്ടണ്ട്.നിന്നേര പഞ്ചതയായ അമ്മരയ തൊൻ സ്ഥാപിച്ചിട്ടണ്ട്.....

മാഷ്ട:— എന്നാൽ നിങ്ങളിടെ സമ്മാനങ്ങളെല്ലാം വഴി രേ വിലപ്പെട്ടതാണ്. (പട്ടംക്കാരനോട്) അവിടെ യുള്ള സാമോദാർ എന്തുകൂട്ടു കൊള്ക്കു. (പട്ടംക്കാരൻ തിന്മറിശില്ലോ പോകും.)

അൻപിസാ:— (പ്രഭവിക്കുന്ന) അപ്പരിപിതനായ ഒരു ഗൈസനികോളുംഗമ്പൻ റന്നിരിക്കുന്ന. അയാൾ തന്നെന്നു കോട്ട് ഉണ്ടിക്കുള്ളത്തിരിക്കുന്ന; ഇയാൾ ഇങ്ങോട്ട് വയനു. പ്രിയ എററിനാ,.. (പോകും).

ത്രാസൻബുഷ്ട:— അതു വെർഷിനിൽ ആയിരിക്കുന്നു. (വെർഷിനിൽ പ്രഭവിക്കുന്ന) ലഘുടന്നു കുണ്ഠയ വെർഷിനിൽ!

വെർഷിനിൽ:— (മാഷ്ടയോടു എറിനംയോടു) തൊൻ തന്ന എന്ന എന്നു നിങ്ങൾ പരിചയപ്പെട്ടത്തിക്കു

ശ്രീത്രെ. എൻ്റെ പോതു് വെർഷിനിൽ എന്നാകുന്നു. ടെവിൽ ഇവിടെവന്ന ചേരാൻ കഴിഞ്ഞതിൽ തൊൻ സദേഹാധിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ എത്തും വള്ളൻ ദൂരായിരക്കുന്നു! എംബു!

ഒഎറിനാ:—മയ്യവായി, ഇരുന്നാലും. നിങ്ങൾ വന്നു് ചേരുന്നതിൽ തുണ്ടരു സദേഹാധിക്കുന്നു.

വെർഷിനിൽ:—(സസ്തനംപും) തൊൻ സദേഹാധിക്കുന്നു; വള്ളരെ സദേഹാധിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ മുന്നു സദ്ധാരിമായണ്ടു്; തൊൻ ചാമ്മിക്കുന്നു; മുന്നു സദേഹാദരിമാർ.

തുണ്ടരബാക്കി:—അല്ലെന്നുണ്ടെന്ന് ഇഗോനാറിയെവിറ്റു് മാസ് കേണായിൽ നിന്നു് വരുന്നു.

ഒഎറിനാ:—മോണസ്സാഡായിൽ നിന്നും? നിങ്ങൾ മോസ് കേണായിൽ നിന്നുണ്ടോ?

വെർഷിനിൽ:—അതെ. നിങ്ങളിടെ അല്ലെന്ന് ഒരു പട്ടാളം സംഘത്തിാൻറെ ശമലാവിശ്വാസിന്റെ ചുരുളജ്ഞു് വഹിച്ചിരുന്നു. ആ ദൈവസ്ഥലത്തിൽത്തന്നെ തൊന്തരം ഒരു ഉദ്യാഗസ്ഥമനായിരുന്നു. (മാക്കായുംചു്) നിങ്ങളിടെ മുവം കണ്ണിട്ടുള്ളതായിഒഎറിക്കു ചെറിയെണ്ണ ചാമ്മയുണ്ടു്.

ഒഎറിനാ:—കാരിഗാ! കാരിഗാ! (തീർമ്മറിയിവക്കു തിരിഞ്ഞു് ഇച്ചത്തിൽ വിളിക്കുന്നു) കാരിഗാ; വത്ര, വത്ര. (ഒരിംഗം തീർമ്മ മറിയിൽനിന്നു വരുന്നു) ലഫ്റ്റനഗർഗു് കേണാൽ വെർഷിനിൽ മോണസ്സായിരുന്നുവനിറിക്കുന്നു.

വെർഷിനിൽ:—നിങ്ങൾ മുത്ത സദേഹാദരിയായ ചാരിഗാ ദൈവം ജിയിവു് നാ ആശുണ്ണുനും നിങ്ങൾ മറിയാ ആ

നൊന്നം നിങ്ങൾ ഇളയ സദഹാർത്തിയായ എറുറിനാ ആരുണ്ണന്മം ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു.

കാരംഗാ:—നിങ്ങൾ ഫോട്ടോയിൽ നിന്നുണ്ടോ വയന്നതു?

വെർഷിനിന്റു്:—അംത, ഞാൻ ഫോട്ടോയിലെ പഴി ക്രൂട്ടത്തിലാണ് പറിച്ചതു്. എൻ്റെ ജോലിയും അ വിടു അരുരംഭിച്ചു. എൻ്റെ ദൈനന്ദിനം ഇങ്ങോട്ടു മാറുന്നതുവരെ ഞാൻ അവിടെത്തന്നെയാണു് താ മസിച്ചിരുന്നതു്. നിങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയും ഞാൻ ന പ്ലവണ്ണം ഓമ്പിക്കുന്നു. ഫോട്ടോയിൽ ഞാൻ നിങ്ങ ഇടെ വീട്ടിൽ പതിഖായി വരുംശായിരുന്നു.

കാരംഗാ:—എനിക്കു് രാർമ്മിക്കുണ്ടു് കഴിയുന്ന എപ്പാവരെ കരിച്ചു് ഞാൻ പിന്തിക്കാരംശായിരുന്നു. എന്നാൽ
.....

വെർഷിനിന്റു്:—എൻ്റെ പേരു് അലഫ്രൂണിക്ക് ഇഗുനാ റിവിറു്ചു് എന്നാണു്.

എറുറിനാ:—അലഫ്രൂണിക്ക് ഇഗുനാറിവിച്ചു, നിങ്ങൾ ഫോട്ടോയിൽനിന്നു് വന്നിരിക്കുന്നും, അല്ലെങ്കിൽ വളരെ ആശ്വാസ്ത്രകരമായിരിക്കുന്നു.

കാരംഗാ:—തെങ്ങൾ അവിടെ താമസിക്കാൻ പോകുകയാ ണാം.

എറുറിനാ:—ഈ വസന്തത്തിൽത്തന്നെ തെങ്ങൾ അവി ടെ എറുത്തുമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. അതു തെങ്ങളുടെ ജനസമ്പദമാണു്. പഴയ ആബൃപ്പസ്മൂഹനി രോധിയു(രണ്ടു പേരും ആരാദംകൊണ്ടു് ചിരിക്കുന്നു.)

മാഡി:- നിങ്ങൾ അപൂർവ്വിക്കിതമായി ഒരു നാളിലും പുറത്തു കാരണം കാണുകയുണ്ടായ്. (ധൂതിയിൽ) ഞാൻ എ മനിക്കനും. നിങ്ങൾ ഓൺഡിഷനോവോ എറിഗാ? ഫേ മത്തിലുക്കപ്പെട്ട ഒരു ദേജറിനന്നപ്പറ്റി അംബൻ വീട്ടിൽ വെച്ചു് സംസാരിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. നിങ്ങൾ അനും ഒരു ദേശാന്തരായകളും മാത്രമായിരുന്നു; അനും നിങ്ങളിലും അതുരെയോ ഫേമിച്ചിരുന്നു. അക്കാരണാത്താർ തന്ത്രാം നിങ്ങൾക്കും അവർ വിനോദത്തിൽ മേജർ ഫുന്ന വിളിച്ചിരുന്നു.

വെർഷിനിൽ:—(ചിരിക്കുന്ന) അക്കാരണ.....ഫേമബരവ ശനായ മേജർ...!

മാഡി:- അനും നിങ്ങൾക്കു ഇന്നുള്ളതിനെക്കാരം ക്രുട്ടത്തു മേൽമീശയുണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ ക്രുട്ടത്തു വളർന്നിരിക്കുന്നു. (ക്ലീം ചൊരിയുന്ന) നിങ്ങൾ വളരുന്നു പോയാി!

വെർഷിനിൽ:—അതെ, ഫേമബരവശനായ മേജർ ഫുന്നും അവർ ഏനെന്ന വിളിച്ചിരുന്നപ്പോൾ ഏനിക്കു ചെറുപ്പമായിരുന്നു; ഞാൻ ഫേമത്തിൽ അക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇന്നും ഞാൻ ഫേമത്തിലും പ്രായത്തിലും ക്രുട്ടത്തു വളർന്നിരിക്കുന്നു.

ഓറിഗാ:—എന്നായ ഒരു വെള്ളത്തു മട്ടിപ്പോഡ്യും ഇന്നവരെ നിങ്ങൾക്കില്ല. നിങ്ങൾക്കും പ്രായം കുടിയിട്ടാണെങ്കിലും നിങ്ങൾ വയസ്സുന്നല്ല.

വെർഷിനിൽ.—എനിക്കെ നാല്പുത്തിരണ്ടാംയി. നിങ്ങൾ മോസ്സുകാവിൽനിന്ന് മാറിത്താമസിച്ചിട്ട് വള്ളരു കാലമായോ ?

രഹ്യൻ.—പതിനേന്നാണ് കൊല്ലും കഴിഞ്ഞു. മാഡ്യാ, നീ എന്തിനു് കരയുന്ന ; മംകീ (കരയുന്ന) ദയാനം കരയുന്ന !

മാഡ്യാ :— എല്ലാം ശരിപ്പെട്ട്. നിങ്ങൾ എവിടെ താമസിച്ചു ?

വെർഷിനിൽ.—പഴയ ബസ്മതി രോധിൽ.

ഓരംഗാ.— തങ്ങളുടെപുംഖയെത്തന്നെ.

വെർഷിനിൽ.— ഒരിക്കൽ തോന്ത് ഇമ്മന്നുതെന്നുവിൽ അാമ സിച്ചിയുന്നു. റെഡ്‌ബാറാക്സ് എന്നേന്ന് അധി കൈക്രൂമായിയുന്ന കാലത്തായിയുന്ന അസ്ത്രം. അവി ടെ വിളുതമായ ഒരു പാലമുണ്ട്. അതിനടക്കിയിൽ ഞടി വെള്ളം തുള്ളിയൊലിക്കുന്നതു കാണാം. അവി ടെ തനിച്ചിരിക്കുന്ന ആക്ഷം ഒരു വിഷാദവിനു യുണ്ടാവാതിരിക്കുന്നു. (നിരൂപ്യര) ഇവിടെയുള്ള നടി വിശാലവും സൂര്യരവുമായിരിക്കുന്നു. മനോഹര മായ ഒരു നദിയാണിതു്.

ഓരംഗാ.— ധരിതനെന്ന. ഇതു വള്ളരു തണ്ടന്ത്താണു്. ഇവി ടെ വള്ളരു തണ്ടപ്പുണ്ട്.

വെർഷിനിൽ.— നിങ്ങൾക്കുന്നതാണു് പറയുന്നതു് ? ആരോ ഗ്രാഫ്റ്റമായ റഷ്യൻ ശ്രീതോമ്മുഖാവന്ധമന്നാണിന്നുള്ള തു്. നിങ്ങൾക്കിവിടെ വന്നമുണ്ട് ; നടിയുണ്ട് ; മനോഹരമായ മുക്കണ്ണപ്പള്ളിണ്ട്. ഇവിടെ താമസി

കാൻ എത്തു സുഖം ! റയിൽവേഗ്ഗുച്ചൻ ഇവിടെ
നിന്നു് പതിമുന്ന കെമത അക്കലെയായിപ്പോയതു
മാത്രമേ ഒരു അസ്തകയ്ക്കായിട്ടുള്ളഎത്തുകൊ
ണ്ണാണണന്നു് അക്കം ശുദ്ധിത്തുമുട്ടു.

ഓംകാരൻ.—എത്തുകൊണ്ണാണണന്നു് എന്നിക്കരിയാം. (എ
പ്രധാനം അയാളേ നാംക്കന്ന.) എത്തുകൊണ്ണാം അ
തു അട്ടത്തായിയന്നവെങ്കിൽ അതു് അക്കലെയായിരി
ക്കമായിയന്ന. അതു് അക്കലെയാണെങ്കിൽ അതു്
അട്ടത്താണു്.

(നീഴുമ്പുത)

തൃശ്വരൻബാക്ക് — സരസൻ !

ഓരംഗാ.—നിങ്ങൾ അതുരാണണന്നു് ഇപ്പോൾ എന്നിക്കരി
ക്കാം. തോൻ ദാമ്പിക്കന്ന.

വെർഷിനിൽ:—നിങ്ങളുടെ അമ്മയെ എന്നിക്കു് അറിയാ
മായിയന്ന.

ചെമ്പുററിക്കിൻ.—നല്ലോയ പൂർണ്ണായിയന്നു് അവർ. അ
വരുടെ ആത്മാവിനു് ശാന്തി ലഭിക്കേട്ട...

ചുറ്റിനാ.—മോസ്സായിലുണ്ടു് അമ്മയെ അടക്കിയിട്ടുള്ളു
തു്.

ഓരംഗാ.—നോദ്ദോ ദൈവിച്ചിയിലുള്ള ഫൃശാന്തതിൽ.

മാജാ.—...നിങ്ങൾക്കരിയാമോ? തോൻ അവളുടെ ദിവസു
മറന്നതുടങ്കിയിരിക്കന്നു. ഇതേവീഡിത്തിൽ തുണ്ടഞ്ചു
പ്പാം മറന്നുപോകുന്നതാണു്.

വെർഷിനിൻ.—അതെ. അവർ തുണ്ടഞ്ചു മറഞ്ഞന്നതാണു്.
അംഗു തുണ്ടഞ്ചുടെ വിധിയാണു്. യാതൊരു നിവൃത്തി
യുമില്ല. ശാംഖവാഹനവും പ്രധാനവുമായി നമ്മു്
ഒന്നാണന്നതുണ്ടും ദാംക്കുന്ന ദാജ്ഞാലിംവാദം (നീഴുമ്പുത)

പ്രധാനവും അപ്രധാനവും ആയ കാൽഞ്ഞങ്ങൾ ഏതൊക്കെയെല്ലാം നമ്മൾ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയാതെ വരുന്നതാണ് കിഴും. ഒക്കാപ്പൂർണ്ണവിശ്വസിക്കിവരുമ്പോൾ കൊള്ളംവസ്തിക്കിവരുമ്പോൾ കണ്ണഭിട്ടുത്തങ്ങൾ അനുബന്ധം പ്രമാഖ്യമാണ്. അമമപരിചയത്തിൽ തോന്തപ്പേട്ടി ഉണ്ട്; അവ ഏതൊരു നംബർ എഴുതിയ ചവറാണെന്നും ഗണിക്കപ്പേട്ടില്ലോ? അപ്രകാരം, തങ്ങളുടെ ഇന്നത്തെ ജീവിതം, കാലാന്തരത്തിൽ വിശ്വിതവും വുന്നിമീനവും ഒരു പക്ഷേ പാപകരവുമാണെന്നും നമ്മൾ തോന്തിയെന്നും വരാം.....

ത്രിസന്ദർഭാക്ക്: — ആക്കർണ്ണാം? നേണ്ടിരിച്ചു് അവർ നമ്മുടെ ജീവിതത്തെ അതീവമഹത്തായ റന്നായ ഗണിച്ചുവെന്നംവരാം. നാാം ഭാഗമന്തിക്കും കൊല്ലും നിരത്താൽചെയ്തു. നാാം സമാധാനകരമായി ജീവിക്കുന്ന എന്നാൽ എത്ര ഭിന്നപ്പെട്ടാലും കഴിക്കാതെ ഇന്നും അവശ്യക്കുന്നതു്?

ബോള്ളേനി: — (ഭംഗിപ്പാരഞ്ഞി) ബാരോഡാക്കാണ്ടു് നിങ്ങൾ തത്പരിബന്നാനും മാത്രമാണും പറയിക്കുന്നതെങ്കിൽ അരങ്ങേറം ഭക്ഷണംപോലും കഴിക്കാതെ ഇവിടെ നിന്നും പോയേക്കാം.

ത്രിസന്ദർഭാക്ക്: — വസ്തുലി വസ്തുലിവിച്ചേ, ദയത്താനി എന്ന വിച്ചപോവഴണ (കുസര മംഡാ) നിങ്ങൾ വഴി രേഖാലഭിയാക്കിരിക്കുന്നു, അതു നിങ്ങൾക്കരിയാം.

ഭസംഭള്ളേനി: — (ഭംഗിപ്പാരഞ്ഞാട്) അതേ, അതേ.....

ത്രിസന്ധിവാക്ക്:—(വെർഷിനിനേംട്) നാം എത്തു ഭരിതാനണ
വഞ്ചിപ്പെടുയാണെ കാണുന്നതു് । എന്നാൽ സമുദായ
ത്രിഭാജിത്വം യാമ്മിക്കുയെ ഒരു പുരോഗതിയെ
യും അനുസൃതവിച്ഛീലനം !

വെർഷിനിന്:—അരതെ, അരതെ, തീച്ച്ചയായും.

ചെമ്പുറവിക്കിൻ:—നമ്മുടെ ജീവിതത്തെ മഹനീയങ്ങിവിത
മെന്നു് അവർ വിളിക്കുമെന്നെല്ലു നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ
പറഞ്ഞതു് ? എന്നാൽ നമ്മൾ എത്തു അല്പുമാരാ
ണു് !..... (മഴിമെന്തംക്കു) നോക്കു, തോൻ എത്തു
ചെവുതാണു് . (പിന്നിങ്ങനിന്നു സംശയിക്കു, കേരളക്കുന്ന)

മാഡാ:—ശ്രൂദ്രയാണു് വീണ വായിക്കുന്നതു്.

കൈറിനാ:—കട്ടംബുത്തിലെ വിലപാനാണു് ആയാൾ. ഒരു
നാളിൽ അഭ്രമം ഒരു പ്രഹസ്തായിത്തീരുമെന്നാ
ണു് എന്നെന്നു പ്രതിക്ക്ഷ. അഭ്രമത്തിന്നു അല്ലെന്നു
ഒരു പട്ടാളക്കാരനുണ്ടായിരുന്നു ; മകൻ പറിത്തതെത്തു
ഒരു തൊഴിലാക്കിയിരിക്കുന്നു.

മാഡാ:—അതാണു് അല്ലെന്നു ആരാധിച്ചിരുന്നതും.

ഓരുഗാ:—അഭ്രമത്തിനു് അല്ലോ പ്രമുഖണ്ണനു് തങ്ങൾ
വിചാരിക്കുന്നു.

കൈറിനാ:—സമലഭ്രത്വം ഒരു ഗൂഡിയമായിട്ടു്. അവർ
ഇവിടെ ഇന്ന വന്നേക്കാൻ മതി.

മാഡാ:—അവളുടെ വസ്ത്രധാരണാസ്ഥാനം നീ നേര
കാണുന്നും ! കുമനീയമായും പരിശോളിതമായും എ

നാൽ വഷ്ട്രായിട്ടും. ആത്രേ അവളെ ദസ്യമിക്കന്നില്ല. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിനും അവളിൽ അംഗിയ ചീ തോന്നുണ്ടു്. അദ്ദേഹം നമ്മുടെ കൂദിയാക്കുകയാണു്. ലോകത്തെ കാണ്ടശ്ശലിഞ്ഞർ അല്പക്കണ്ണനായ പ്രാജ്ഞപൊദ്ധോവിനെ അവരും വിവാഹം ചെയ്യുവാൻ ഹോക്കന്നവെനു് ഇന്നലെ തൊൻ കേട്ടിരുതു. അവരിങ്കയ്ക്കു ഇണക്കരമാണു്. (വാക്കിൽക്കു വേക്ക നോക്കുന്ന.) ആത്രേ, ഇവിടെ വച്ചു. ഒരു നില യാത്രക്കുള്ളൂ.....(ആദ്യ പ്രാവശ്യിക്കുന്ന.)

ഓരിഗാ:—എൻറെ സമേഖരനായ ആത്രേ സൗഖ്യത്തെ വിററുള്ളൂ!

വെർഷിനിൽ:—എൻറെ പേരു് ബുർഷിനിൽ.എന്നാക്കുന്ന.

ആത്രേ:—എൻറെ പേരു് പ്രാഞ്ചാരോവു് എന്നാണു്.
(വിധക്ഷ്യ പൊടിയുന്ന കരണ്ണര തൃപ്പൂം.) നിങ്ങൾ പഴാള ത്തിൻറെ മെർജോട്ടം വഹിക്കുവാൻ വന്നതാണോ?

ഓരിഗാ:—അലവള്ളുംജുൾ ഇഗുനാരെയെവിറുള്ളൂ മോ സ്നോയിൽനിനു് വരുന്നു.

ആത്രേ:—കൊള്ളിം. ഇപ്പോൾ, എൻറെ കൊള്ളു സമേഖ ഭരിമാർ നിങ്ങൾക്കു യാതൊരു വിത്രുമുഖം നൽകുക തില്ല.

വെർഷിനിൽ:—നിങ്ങളെ സമേഖരിമാരെ തൊൻ ബോർ ചെയ്യുന്നു.

ഒച്ചറിനാ:— ഇന്ത് ആദ്യത്വം എന്നിക്കു നംകിയ മുഴു ചെറി യചോട്ടു എത്ര ദിനോധരമായിരിക്കുന്നവെന്ന കൂ ണാക. (ഫോട്ടോ കാണിക്കുന്ന) ഇതു് അദ്ദേഹം തന്നെ എത്രത്തുണ്ട്.

വെർഷിനിൽ:—(ഫോട്ടോയിൽനുമുന്നൊക്കുന്ന ഫോറൈഡ്; ഏറ്റവും പറയു സംഭവനിയാതെ കഴഞ്ഞുന്ന.) ഇതു്.....

ഒച്ചറിനാ:—അതിനീരുള്ളു ശ്രദ്ധിം അദ്ദേഹം തന്നെ ഉണ്ടാ കിയതുണ്ട്. (ആദ്യത്വം തന്നീരുള്ളു കരണ്ണരു ഇളക്കി നിന്നു പോകുന്ന)

ഹാരിഗ്രാ:—വീണാവായിക്കുന്നതിനുള്ള സാമത്യത്തിനു് അ ദ്രോഹത്തിനു് ഒരു ബിഗ്രി ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. എല്ലാത്തരം സാമഗ്രികളിലും അദ്ദേഹം മരത്തിൽ നിന്നുണ്ടാക്കുന്ന. ആദ്യത്വം, പെയ്ജുളിയതു്. ഇങ്ങോടു് വരിക.

(മംകുംഘം ഒച്ചറിനാംഘം അയാളുടെ കരണ്ണരു പിടിച്ചു കൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തെ തിരിച്ചു കൊണ്ടുവരുന്നു.)

മാഡ്രി:—വത്ര. വത്ര.

ആദ്യത്വം:— ദയദൗണി എന്നെന്ന തനിച്ചു് വിട്ടുക്കു്.

മാഷാ:—നീ ഒരു സപികൻ തന്നെ. ശ്രദ്ധ പരവര്തനായ മജർ എന്നു് അലേക്സാണ്ടർ ഇന്ത്യനാറിയെവി റോച്ചിനു വിളിക്കാട്ടണ്ടുകില്ലോ അദ്ദേഹം അതു വക്കെവക്കാറില്ല.

വെർഷിനിൽ:—അംഗീകാരം അംഗീകാരം ഗൗത്രിക്കാരില്ല.

മാംജാ:— നീനു ശ്രദ്ധപരവര്തനായ വീണക്കാരൻ എന്ന വിളിക്കാൻ താൻ ഇഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ട്.

ഒച്ചറിനാ:—അംഗത്വം ശ്രദ്ധപരവര്തനായ പ്രഹസനരുന്നോ?

ഓരോഗാ:—അംഗേയും പ്രേമത്തിലാണ്. കൊച്ചു' ആരും
പ്രേമത്തിലാണ്.

ഒറ്റരിഗാ:—(കൈകൈകളും) യാ...യാ!...കൊച്ചു' ആരും
പ്രേമത്തിലാണ്.

മഹാവുറവിക്കിൻ:—(ശാരൂപ്യത്വ വിനാംഡാ പോകണം; ശായം
ടെ അരയിൽ ചുറ്റിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് ചുറ്റിനടക്കണ്ണ) നമ്മൾ
സ്നേഹിക്കുന്ന ഒരു ലോകത്തിലാണ് പ്രകൃതി നമ്മു
കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നതു'.

(ഉച്ചത്തിൽ ചിരികയും കീഴയിൽക്കിന്നു' ഒരു പുതഞ്ചുപത്രം
വലിച്ചുട്ടു താഴത്തിനും വായിക്കയും ചെയ്യുന്ന.)

ആരും:—അതുമതി, ധാരാളം മതി. (മുഖം തുടങ്ങുന്ന) എറ്റ
നീക്ക രാത്രി ഉറങ്ങാൻ കഴിഞ്ഞതില്ല. തൊൻ നാ
ചുമണിവരെ വായിച്ചു. എന്നിട്ടു് ഉറങ്ങാൻ ത്രു
മിച്ചു. എന്നാൽ ഉറങ്ങാൻ കഴിഞ്ഞതില്ല. തൊൻ
ബാരോനിനെപ്പുറി ആലോച്ചിച്ചുകൊണ്ട് കിടന്ന.
അങ്ങനെ നേരം ദേഖിത്തു. സൗംഘ്യക്കുരണ്ണം എൻ്റെ
ഉറക്കരയിൽ പ്രഥിച്ചു. തൊൻ ത്രവിടെ താമസി
ക്കുന്ന ഇതു അവസരത്തിൽ എനിക്കു' ഒരു ഇംഗ്ലീഷ്
പുസ്തകം തന്ത്രജിിചെയ്യുന്നമെന്നു് മോഹമുണ്ടു്.

വെർഷിനിൻ:—നിങ്ങൾ ഇംഗ്ലീഷ് വായിക്കുമോ?

ആരും:—ഉം. അംഗുൾ തെങ്ങെഴു അംഗുസിപ്പിച്ചിട്ട്
ണ്ടു്. എൻ്റെ സദ്ധാദരിമാക്കം എനിക്കും മുച്ചു
ഡു്, ജർമൻ, ഇംഗ്ലീഷ് എന്നീ ഭാഷകൾ അറിയാം.
ഒറ്റരിഗാഡ്യു' ഇററാലിയൻ ഭാഷയും അറിയാം.

മാഷാ:—ഈ പട്ടണത്തിൽ മുന്ന ഭാഷയിലുള്ള പരിജ്ഞാ
നത്തിന്റെ ആവശ്യമില്ല.

വെർഷിനിന്.—കൊള്ളാം (ചിരിക്കുന്ന) ഇതു കൊള്ളുന്നതാം തന്റെ പട്ടണമഖണ്ഡം എന്നിക്കു തോന്നുന്നില്ല. സമത്വം സംസ്ഥാനമായ ദരാറക്ക്¹ ഈ പട്ടണം ഒരു പററിയതല്ല. വിശ്വാസ്യാസനത്തിൽ വഴുവും ചി നോക്കുമായ ഈ പട്ടണത്തിലെ അത്യിരക്കണക്കായ നിഖാസികളിൽ നിങ്ങളേപ്പോലുള്ളവർ മുന്നപോരാ നേന്നു വിചാരിക്കുക. നിങ്ങൾക്കു ചുറവും മുള്ളും അഭ്യന്തരായ, അന്യരായ ആന്തരായ നിയന്ത്രിക്കു വാൻ നിങ്ങൾക്കു കൂടികയില്ല. നിങ്ങൾ അല്ലെല്ലു മായി വഴുവ് വരുംതാണ് നിങ്ങൾക്ക്² അവരെ പ്പോലെ അവരുടെയിടയിൽ ജീവിക്കേണ്ടി വരും. അവരുടെ ജീവിതം നിങ്ങളേ അവരിലേക്ക്³ അവാ മിച്ചുകൊള്ളാം. ഒരുബിൽ നിങ്ങൾ ത്രിപ്പക്ഷക്കാരിൽ പെട്ടോകും. രണ്ടാം മൂന്നാം ശതാബ്ദിയാദി കൊണ്ട്⁴ ഈ ത്രിപ്പിലെ ജീവിതം അനുമാനാതീത മാംവണ്ണം മനോധരവും അതുവെച്ചുകൂടുമായിതീരും. മനസ്സുവർത്തനിന്⁵ ഈ നിങ്ങളെന്നയുള്ള തന്റെ ജീവിതമാണാവല്ലോ. നമ്മുടെ ഇന്നത്തെ ജീവിതം അഞ്ചുനേര യുള്ള നേന്മലുകളിൽ, നാം അഞ്ചുനേരയുള്ള ജീവിത തന്ത കാത്തിരിക്കുക. അതെപ്പുറി അലോചിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുക. നമ്മുടെ ഷൂർഘ്യപിതാക്കന്മാർ കാജാകയും അറിയുകയും ചെയ്തിനേക്കാടു നാം കാണുകയും അറിയുകയും ചെയ്യണം. (ചിരിക്കുന്ന) നിങ്ങൾക്കു ധാരാളം അറിയാമെന്നു നിങ്ങൾ പരാതി പറയുന്നു.

മാഖാ:—(തൊപ്പി ഏടള്ളു മംഗലം) എന്ന് ക്രഷ്ണത്തിനിനിൽ
ക്രാൻ പോകും.

ബഹുറിനാ:—(നെടവിപ്പിടം) അതു ശരിയാണോ. അതെ
പിാം ഒരു ദിവസപ്പേരേണ്ടാണോ.

(അതായും സാധകാജാഞ്ചിൽ പുറത്തുകൾ പോകും)

ത്രിസന്ധിബാക്കഃ:—വള്ളരെ കൊല്ലുക്കും കുംഭാശം ത്രിമിതിലെ
ജീവിതം മഴനാഘരവും അവധുരുകരവുമായിത്തീരു
മെന്ന നിഷദ്ധ പരിത്യുവഭ്ലോ. അതു ശരിയാണോ.
എന്നാൽ ആ ജീവിതത്തിൽ പങ്കെടുക്കുന്നതീനു
നാം ഇപ്പോൾ മുതൽക്കൂടെ പണി തുടങ്ങണം.

വെർഷിനിന്റെ:—(എഴുന്നൂള്ളും) അരാന. നിശ്ചയക്കും ഇതു
രാളിരെ പുജ്യപ്പെട്ടിട്ടഭ്ലോ. (ചുറക്കാടു ശംഖം)
എത്ര ദണ്ഡാധരമായിരിക്കും! അക്കും നിഷദ്ധിടെ
നേക്കും അബന്ധയ തോന്നും. രണ്ടു ക്രൈസ്തവക്കുളിം ഒരു
സോഫ്രായുമുള്ള മുൻകളും തൊൻ എന്തും ജീവിത
കാലം ദിശക്കെ വെല്ലിക്കഴിഞ്ഞു. എന്തെന്തും ജീവിതത്തിൽ
ഇതുവരെ പുജ്യങ്ങൾ എന്നിക്കു ലഭിച്ചിട്ടില്ല.
(കൈകരി തക്കിൽ തുണ്ണും) കൊള്ളുന്ന...കൊള്ളുന്ന....

ത്രിസന്ധിബാക്കഃ:—അതെതു, എങ്കാം വേല ചെയ്യുണ്ടോ.
നിശ്ചയം നിഷദ്ധിള്ളപ്പറ്റിയായിരിക്കും ചുന്നതിനിക്കുന്നതും.
ജമ്മൻകൂം അവയാടെ കാഞ്ഞും ദോഷകും. തൊൻ
റാശുക്കാരന്നാണും നിശ്ചയംകും ഉറുപ്പും നൽ
കും. എന്നിക്കും ജമ്മൻഭാഷ സംശാരിക്കും
ചൂപ്പും അറിഞ്ഞുള്ളും. എന്നും അക്കും യാമാ
സ്ഥിതികമതക്കാരനാണോ. (നില്ലുപ്പും)

വെർഷിനിൽ:—(അങ്ങോട്ടുമിഞ്ചോട്ടും നടക്കുന്ന) തൊന്ത് പതി വായി അതുമുഖ്യമാണെന്ന്. തെങ്ങരം വീണളം ജീ പിന്തു അതുരംഡിക്കുന്നവെന്ന് സകല്ലിക്കുക. അവസാനിച്ചുപോയ അന്തേ ജീവിതം തന്നെ തെങ്ങരം അതുരം ഡിക്കുന്നവെന്ന് പിച്ചാറിക്കുക. അന്തേ ജീവിതം തന്നെ വീണളം അതുവർത്തിക്കാതിരിക്കുവാൻ നമ്മിലോ രോദത്തും ശ്രമിക്കാതിരിക്കുവില്ല.....എനിക്ക് ഒരു ഭാത്യം റബ്ബും റബ്ബു പുത്രിമായമുണ്ട്. എന്നെന്നു ഭാത്യം നല്ല അതുരോഗ്രമില്ല. ജീവിതം വീണളം തുടങ്ങേണ്ണി വന്നാൽ തൊൻ വിവാഹം കഴിക്കുവില്ല...ഇല്ല, ഇല്ല.

(കലിഗിൽ ദാക്കരു ധരിച്ചുകൊണ്ട് പ്രവൃത്തിക്കുന്ന)

കലിഗിൽ:—(ശൈവിനാഡുടെ പക്ഷക്ക് ചെല്ലുന്ന) പ്രിയസമോദാർ, നിങ്ങളെ ഇതു വിഹ്രാലും ദിനത്തിൽ അനന്മോഡിക്കുന്ന തിനം ഹ്രദയംഗമമായി മംഗളം അത്യംസിക്കുന്നതിനം എനിക്ക് അനന്മതി നന്നക്കു. ഇതു പുസ്തകം പാരിങ്കാജികമായി നിങ്ങൾക്ക് നന്നകുന്നതിനാം സമർത്ഥിക്കുക. (പുസ്തകം കൊടുക്കുന്ന) ഇതു തൊൻ എഴുതി തിട്ടിശുഡി കഴിത്തെ അൻപത്രു കൊല്ലുത്തെ തെങ്ങപ്പുരുഷ മെമ്പ്രേഷൻില്ലെന്നു ചാരിത്രമാണ്. പുസ്തകം നന്നിനം കൊള്ളുത്തുന്നതല്ല. എനിക്ക് മരുന്മാരും ജോലിയില്ലാതിരുത്തുകൊണ്ടാണ് തൊനിതും എഴുതിയതും. എക്കിലും ഇതു വായിച്ചുനേരുക്കുന്നും. വഞ്ചം, മാന്യമാരെ! (വെർക്കിനിനേട്ട്) എന്നും പേരും കലിഗിൽ എന്നാണ്. തൊൻ ഇവിടുത്തെ ഏറ്റവുംശുഭ്രാം

ങ്ങ അഖ്യാപികയാണ്. (എൻസായംട്) കഴിഞ്ഞ
അൻപത്തുകൊല്ലുക്കാലത്തിനിടയ്ക്ക് ഈ മെസ്കൂളി
വെ എല്ലാ സ്ഥാപ്പുകളിലും പറിച്ചിട്ടുള്ളവയെ പേരു
വിവരജിച്ചു മുൻപുകുത്തിലുണ്ട്.

(മംഗലാധ ചുമ്പിക്കുന്ന)

വെറിനാ:— ഇത്രൂറിനും നിങ്ങൾ എനിക്കും നോം നൽ
കിയില്ലോ?

കലിഗിൻ:—(ചിരിക്കുന്ന) എനിക്കു വരിച്ചില്ല. അതു നീ
എനിക്കു തിരിച്ചു നൽകുകയാ കേണലിനും കൊട്ട
ക്കണ്ണയാ വേണം. കേണൽ, അതു വാങ്ങിക്കാംക.
വിരസനായിരിക്കുന്ന അവസ്ഥയിൽ വാക്കിക്കാം
പല്ലാ.

വെർഷിനിൻ:—നമ്മി പരഞ്ഞുകൊള്ളുന്തു. (ഒ. റവാൺ റേഡി
ഷൻ) എനിക്കു.....പരിചയം നേടാൻ കഴിഞ്ഞ
തിൽ തൊൻ അത്രയികും സംഭവാശിക്കുന്ന.....

കാരംഗാ:—നിങ്ങൾക്കും പോകണമോ?....വേണം.....

വെറിനാ:—ഈക്കുളാട്ട കുടി ക്കുണ്ണം കഴിക്കാൻ ഇവി
ടെ തൊമസിക്കുക.

കാരംഗാ:—അതെന്തു, ദയതോന്തി പോകാതിരിക്കുന്നം.

വെർഷിനിൻ:—(മുഹമ്മദിനിക്കുന്ന) നിങ്ങൾക്കും പേരിട്ട ദിവ
സത്തിലാണും തൊൻ വന്ന കയറിയതെന്നു തൊന്നു
നു. ക്കുമിക്കുക! തൊൻ അറിഞ്ഞതില്ല. തൊൻ നീ
ങ്ങളെ എല്ലാ അനുഭാവനങ്ങൾ അറിച്ചിരുത്തു
മില്ല.....

(കുറിപ്പുകൾ അല്ലാതെ മാത്രം വേണ്ടുന്നു)

മാഷാ:—തൊന്ത് പ്രോക്രയിലും.

കലിഗിൽ:—(വിരസങ്ങം) ഒരു മുത്തേപ്പട്ട മാശാ,
നീ എന്നുകൊണ്ട് പോകയില്ല?

മാശാ:— അതു തൊൻ പിന്നീട് പറയാം... (കോപി
ജ്ഞാനവും) തൊൻ വോവാം; കരെ പിന്നോട്ടുമാറി നി
ല്ലോ... (പിന്നോട്ടു മംഗനം)

കലിഗിൽ: — അപേപ്പാറ തെങ്ങരം ഇന്നതെത്തെ സന്ദർഭയിൽ
കൂത്രക്കുടെ ചെലവഴിക്കാൻ പോകയാണ്⁹. ആ രോഗ്യമിപ്പാതിങ്ങനിട്ടും ആ മാഡ്സ്യൻ ക്രൂളുടി കഴിയു
വാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. സുദാരകം ഉള്ളപ്പലനമായ ഒരു മന
പ്പുണ്ട്. ഒരു അത്രുള്ളമരംപുണ്ട്. ഇന്നലെത്തെ ക്രമി
രംക്കുട്ടശശം അപേപ്പാറ എന്നൊരു പറഞ്ഞു: ‘തൊന്ത്

തള്ളന്നിരിക്കുന്ന; പ്രിയേയോർ ഇവിടുള്ളു, എന്നാൽ
തള്ളന്നിരിക്കുന്ന.” (നംചികമൺഡിൽ നോക്കിച്ചിനില്ലെങ്കു.
അണ്ടം വാച്ചിൽ നോക്കുന്ന) നിങ്ങളുടുടർന്ന് മന്ത്രി എഴു മിന്നിട്ട്
ഒപ്പുത്തിരാംകുരാശും. “അരതെ” അരഞ്ഞുമും പറഞ്ഞ
ശത്രു: “എന്നാൽ തള്ളന്നിരിക്കുന്ന.”

ഓരുഗാ:— എങ്കിൽ പോരി ക്രൈസ്തവം കഴിക്കാം.

കല്ലിഗിൻ:— എന്നുറ പ്രിയപ്പെട്ട ഓരുഗാ. ഇന്നലെ റാ
ത്രി എന്നാൽ പതിനേന്നാം മന്ത്രിവരെ ജോലിചെയ്യു
വളരെ ക്ഷീണിച്ചു. ഇന്ന് എന്ന് സുവായിരിക്കുന്ന
(ക്രൈസ്തവിയാഖ്യാനം പോവുന്ന) പ്രിയപ്പെട്ട.....

ചെമ്പുറവിക്കിൻ:— (ക്രബ്ബുൾഡ് താഴു കീംയിലിട്ട് അടിമിശ്ര
കുംതിയോരുക്കുന്ന) ഒരു കാലും! കൊള്ളും.

മാധ്യാ:— (ചെമ്പുറവിക്കിനിനേംട് പരഞ്ഞപരഞ്ഞിൽ) ഇന്ന് നീ
നേരം കടക്കാൻ പോകുന്നില്ല. കേരും? ഇതു
നിനക്ക് നല്ലതല്ല.

ചെമ്പുറവിക്കിൻ:— രണ്ട് കൊല്ലുമായി എന്നാൽ കടച്ചിട്ടിട്ട്.

മാധ്യാ:— (കുംപിള്ളായിട്ട്, മുന്നാൽ അണ്ടം അണ്ടംവും കേരിക്കാജാ)
ഡയറക്ട്രേട്ട് ക്രൂട്ട് ഒരു വിരസമായ ഗസ്സു!.....

തൃശ്ശൂർബാക്ക്:— എന്നാൽ നിങ്ങളായിരുന്നുവെങ്കിൽ എന്നാൽ
പോകകയില്ലായിരുന്ന.....

ചെമ്പുറവിക്കിൻ:— പോകയത്രും.

മാധ്യാ:— അരതെ, “പോകയത്രും.....” (ക്രൈസ്തവിയാഖ്യാനം
പോവുന്ന)

ചെമ്പുറവിക്കിൻ:— (അവക്കെ പിന്തുക്കുന്ന) ഇതരതു ചീനത
യല്ല.

സോളൈനി:—(ഇഷ്ടാധികാർ വാഴ് പൊവുന്ന) അവിടെ, അവിടെ, അവിടെ.

ത്രസൻബാക്ക്:— യാസ്സിലി യാസ്സിലേ വിച്ചു, അതുമതി, ശാന്തമായിരിക്കു.

സോളൈനി:—അവിടെ, അവിടെ, അവിടെ.....

വെർഷിനിന്:—ഞാൻ കുച്ച് കട്ടത്ത മല്ലോ കടിക്കും...
(കടിക്കുന്ന) നിങ്ങളുടെ ആരംഭാഗ്രത്തിന് (ഒരുംഗംഡേംട്ട്)
ഹവിടെ ഏ;നിക്ക് വളരെ സുഖം !

(ഹരിപ്പുജിയിൽ എറിനായും ത്രസൻബാക്കും മാത്രം അവാണു
കിക്കുന്ന)

ഹൈറിനാ: ... മാഷാ ഇന്റ് പുറത്തുപോയിരിക്കുന്നു. തന്റെ
പതിനെട്ടാമത്തെ വയസ്സിൽ അശ്വര വിവാഹം
ചെയ്തു, അയാൾ പ്രത്യേകമാരിൽ ഏററെവും ബുദ്ധി
മാനാബന്നും അവരുടെ താനിയേപ്പാരും. ഈ
പ്പാരും അക്കമനെന്നാലും. അയാൾ ഏററെവും കാണണ
യുള്ളവനും; ഏററെവും ബുദ്ധിയുള്ളവനും.

കാരിഗാ:—(അക്കമനായിട്ട്) ആത്രേ, നിങ്ങൾ എപ്പോഴാണു
ണം വരുന്നതു് ?

ആത്രേ:— ഒരു മിനിട്ട്. (മേഘങ്ങൾ സമീപത്തേക്ക് പോവുന്ന)
ത്രസൻബാക്ക്:—നിങ്ങൾ എന്തിനെപ്പറ്റിയാണു് ആ
ലോച്ചിക്കുന്നതു്.

ഹൈറിനാ:—ഞാൻ നിങ്ങളുടെ സോളൈനിയെ ഇപ്പോൾപ്പും
നില്ല. ഞാൻ അയാളെ ദേഹപ്പെടുത്തുന്നു. അയാൾ
നില്ലാരകായ്ക്കുമ്പോൾ മാത്രം സന്നദ്ധിക്കുന്നു.

ത്രസൻബാക്ക്:— അയാൾ ഒരു അസാധാരണഃക്കാരനു.
ണം. അയാളെ വിചാരിച്ചു് ഞാൻ വേദിക്കുന്നു

അയാൾക്ക് നാന്നമുണ്ടാണ്. തേരാന്നുണ്ട്. എങ്കാൽ രണ്ട് പേരുണ്ടായിരുന്നേപ്പോരി അയാൾക്ക് ആരു വിഷമവും തോന്തിയില്ല. മറ്റൊള്ളവർ കൂടിയണായി യന്നേപ്പോരി അയാൾക്ക് അസ്ഥാവം തോന്താണ്. എങ്കാൽ ഒരു അക്കരുതു പോകാൻ അനവാദിച്ചില്ല. അവരെ നമേമാടകാനിച്ചിരുന്നു കൈശം കഴിക്കാൻ സമുത്തിച്ചില്ല. തോൻ നിക്കാളേംടകാനിച്ചു താമസിക്കട്ടെ. നിങ്ങൾ എന്തിനെപ്പറ്റിയാണ് ആലോചിക്കുന്നതു? (നിരുള്ളത്) നിങ്കാൽക്ക് ഇങ്ങവതായി. എനിക്ക് ഇതുവരെ ദൃപ്പതായില്ല. നമ്മൾ തമ്മിൽ എത്ര കൊല്ലുക്കുള്ളടക്ക വ്യത്രാസമാണെന്നും. ഈ കൊല്ലുക്കുള്ളടക്ക നേക്കുള്ള എന്നെന്ന് പ്രമത്തായ നിരഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

എറിനാ:— നിക്കൊള്ളാഹാ, ലോവിച്ചേ, പ്രമത്തെപ്പറ്റി എന്നോട് സംസാരിക്കുന്നതു.

തുസെൻബാക്ക്:— (കേരക്കുന്നില്ല) ജീവിതത്തിനും അല്ലപ്പാന തതിനും വേദഗ്ധ വേണ്ടി എനിക്ക് വലിയ ഭാഗമുണ്ട്. എറിനാ നിന്നെന്ന നേർക്കുള്ള പ്രമവും ഈ ഭാഗവും എനിക്ക് നേനിച്ചിന്നുക്കാഡിക്കുന്നു. നീ എനിക്കു മനോധാരിനിയായിരിക്കുന്നു; ജീവിതവും എനിക്ക് മനോധാരായായിരിക്കുന്നു. നീ എന്തിനെ പ്രാറിയാണ് ആലോചിക്കുന്നതു?

എറിനാ:— ജീവിതം മഴനാധരമാണെന്നു് നിങ്കാൽ ചറയുന്നു. അതെ. അങ്കാൽ നാന്നെപ്പറ്റുന്നവെക്കിയും അതു മഴനാധരം തന്നെ. എങ്കാൽ മുന്നപേരുടെ

ജീവിതം മനോഹരമായിങ്ങനിട്ടില്ല. ജീവിതം തെങ്ങ് ഒള്ളേ വോദനിട്ടിക്കൈയായിരുന്നു.....തൊൻ കരയുന്നു... (ക്ലൗസിക്കൂട്ടുചുവിരിക്കുന്ന) തെങ്ങറം വേല വെള്ള നും...അരാധ വെള്ള നും.....അരതുകൊണ്ടാണു് തെങ്ങറം ദുഃഖിതരാക്കിരിക്കുന്നതും ലോകത്തെ സക്കു തേതാടി കുട്ടി വീക്ഷിക്കുന്നതും വേല എറ്റവാണും തെങ്ങുള്ളം ശരിപ്പിച്ചതുകൂടാ. തെങ്ങുള്ളം മാതാപിതാക്കുന്നാർ വേലയെ ബെരുത്തായരാണു്.....

(സററംവിയം ഫേവംനംവോന്നാ പ്രാവാക്കുന്ന)

നറരാഷാ:—അംവർ, ക്രൈസ്തവതിന്നിരിക്കൈയാണു്...തൊൻ താഴാൾക്കുപോരി. (കൈ ക്ലൗട്ടിയുടെ മുന്നിൽ നിന്നു് (അവർ സ്വാശ സസ്യക്കൂട്ടും പരിഞ്ഞേഡിച്ചു് നിവർക്കുന്ന കില്ലും) എറ്റവും തലമുടാ ശരിപ്പായിരിക്കുന്നവെന്നു് തൊൻ വാച്ചുരിക്കുന്നു.....(ഫേറിനംക്കൈ കംണും) പ്രിയപ്പെട്ട ഏറ്റവിനാ സെൻജിയെവോന്നാ, തൊൻ നിങ്ങളെ അം സാക്ഷാത്തിാണു. (അവരുടെ ദേഹമായും ഭീമമായും മുംബിക്കും) നിങ്ങറംഗൾ അംഗോക്കു സന്ദർക്കാതാണു്...തൊൻ, ഇമാ ത്വന്ത്വിൽ ലാജ്ജിക്കുന്നു.....ജാഗരാണു്, നിങ്ങറംക്കു് ക്രൈസ്തവതാന്നായാണുാ?

കാരംഗാ:—(ക്രൈസ്തവിയിൽ നിന്നു് പ്രാവാക്കുന്ന) പ്രിയപ്പെട്ട നറരാധിയാ ഏറ്റു ചാരനംവോന്നാ, നിങ്ങറംക്കു് സുഖം തന്നും ധാരാ? (അവർ മുംബിക്കും)

നറരാഷാ:—എന്നാക്കു് ലാജ്ജതോന്നും; നിങ്ങറംക്കിവിടെ ധാരാളമാളിക്കളുണ്ടു്.

କୋଣାର୍କରେ—ପାତାଲିମୁଦ୍ରାବ୍ୟଙ୍କର ଶକ୍ତିକାରୀ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କାରୀ ପରିମାଣରେ
ଏ କାହିଁଓ ସାମନ୍ତରିକ କିଣିଓର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଚ୍ଚପ୍ରମାଣରେ ଯରିଛୁଥିଲା
କିମ୍ବା; କିଣିଓର ଅରାଜୁ ଯରିଛି ଅନୁକାଳିତରାଣିରେ ।

କରିବାକୁ:— ଅରତ୍ର ଏହାକିମେନ୍ଦରରେଖାକୁଲୁଙ୍କ ପିଲାମାଣୋ? କାହିଁଶା:— ଅନ୍ଧା..... ଅରତ୍ର କଳାଯିତାମାନଙ୍କିଲୁ, ଅରସା ଯାରେଣମାତ୍ରିକଷଣ.

നരരാഷ്ടാ:—(സക്കെസ്പ്രേസിൽ) അലത? എന്നാൽ അതു യമാത്മത്തിൽ പച്ചന്‌റത്തിലുള്ളതല്ല.

(ഒരു നാട്യാട്ടംനില്ലെങ്കണ്ണറിയിപ്പേക്കുന്ന അവ
രഹ്യവാദം എന്നായിരിക്കുമെന്ന്. ഇത്തുറസ്സിൽ ഒരിന്നൊക്കിക്കുന്ന
കവിഗാനം:—മൈറിനാ തോൻ നിശ്ചാർക്ക് നല്ലോര വി
വാദം ആരുംസിക്കുന്ന ഇതു "അരതിനീളുള്ള അവസ
രമാണോ".

வெனுவாரிக்கிள்:— நாராவியா எடுவாகோவீங்கா, எதா எல் கிழவேரிக்கீல் அறதுத்தள்ள அறுமணஸி கல்லூரி.

கலிகின்: — நிறைவீர செழுவாங்காவ்கா விவங்கோ
குசூதி.

മാര്യാദ:—(പുറിക്ക് എടി അല്ലെങ്കിലും കണ്ണാം) നമ്മുടെ സ്ഥാവരം കുറഞ്ഞിരിക്കുന്നതാണ് എന്ന് പറയാൻ ശ്രദ്ധിച്ചുവെന്ന് അഭ്യന്തരാവിജ്ഞാനം.

കലിഗിൽ: — നിങ്ങൾ മുന്ന് ജീവിതത്തെ ചീതയാളിക്കുമ്പോൾ

വെർഷിനിൽ:—ഈ നാല്പാട്ട് കടിയാണ്. എന്തുകൊണ്ടാരുണ്ടാക്കേണ്ടതിനിങ്ങനെ?

ബാറ്റിനാ:—എ... എത്ര വെറുള്ളുണ്ടാക്കുന്നു!

ദയഗാ:— ഇന്ന അക്ഷണാത്തിനു് പൊട്ടിച്ചു മാംസവും മധു
രഥയ പഴഞ്ഞെടുത്തുണ്ട്. എല്ലാ ദിവസവും എല്ലാ സ
ന്യുകളിൽ എന്നിയിൽ വീട്ടിൽത്തന്നെ കഴിച്ചുകൂട്ടുവണ്ണം
കഴിയും. നിങ്ങൾ വെവക്കേനാരള്ളു വരുമല്ലോ.

ചൊരുഷിനിന്ത:— ഞാൻ തീവക്കേനാരള്ളു വരുട്ടുതോ?

ബാറ്റിനാ:— ഒരുത്തോന്തി വരണ്ണം.

ചെമ്പുറാറിക്കിന്ത:— ഞങ്ങൾ സ്നേഹിക്കുന്ന ഭലാക്കളു തു

ലുതി ഞങ്ങളെക്കൊണ്ടു വന്നാരിക്കുന്ന. (ചിരിക്കുന്ന.)

അതുകൂടു:— (കേവലത്താട) ചിരിക്കുതു്. നീ ചിരിച്ചു്
തള്ളുന്നില്ലോ?

(മെഡ്യാററിക്കി. റോഡിയും ഒരു വലിയ കട നിംബു ചുംബി
മാഡി പ്രജവാനിക്കുന്ന.)

പ്രഹ്ലാദാരിക്ക:— അവർ അക്ഷനാം കഴിച്ചെന്നും.

റോധി:— (ഉച്ചത്തിന്) അക്ഷനാം കഴിക്കുന്നും അവരെ
അക്ഷനാം കഴിക്കുന്നും!

പ്രഹ്ലാദാരിക്ക:— ഒരു നിംബിട്ടുനേരം കാത്തുന്നിൽക്കൊം.

(ഒരു ഫോട്ടോ ഏടുക്കുന്ന) നുംബായി. ഇല്ല. ഒരു നിമിഷം
ക്രൂടി. (വരംബന്നകുട്ടി ഏടുക്കുന്ന) നുംബായി. ഇല്ലപ്പാറി
ഞങ്ങൾ തയാറായി.

(അവൻ കുട്ടുമായി ഒരു സൗഖ്യം ദിവസം ഒപ്പു കൂടുന്നു. അവൻ ഒരു
അവർ കേരളാമാലയും പഠനുടി സ്ക്രീക്കറിക്കുപ്പുടുന്നു.)

റോധി:— (ഉച്ചത്തിന്) അരാദാദോഡനേരും അരുമുംസകളു്!
ഇന്നത്തു ദിവസം വളരെ മിന്നാധരമായിരിക്കുന്നു.

ഈസ്താവിലെ ഒഴുക്കേ മെല്ലും വിപ്രാത്മികളും മായി നടക്കുന്നതായിരുന്നു.

പ്രഭാവാറിക്ക്:— എറുറിനാ സൗഖ്യിയിവ്‌നാ, നിങ്ങൾ കഴു പോകാം. (ങ്ങൾ മൊത്തം ഏഴുക്കുന്ന) ഇന്ന് നിങ്ങൾ നന്നായി കാണബ്ദീപ്പുണ്ടുണ്ട്. (കീഴയിൽനിന്ന് ഒരു സംഗീതാചക്രണം ഏഴുകുന്ന.) ഇതിനാ മായസ്പരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

എറുറിനാ:— എത്ര മനോധരമായിരിക്കുന്നു.

മാജ്ഞാ:— വാരിയിൽത്തിരഞ്ഞായ മാംസിക്കുന്ന

ഫേമപ്രഭയുണ്ടായിരുന്ന ചുരും.

ശ്രാവൻ എന്നാണ് പറഞ്ഞതു്?

കവിഗിൻ:— മെഡമേരു പത്രമുന്നൊള്ളുമണ്ട്!

രോധി:— (ഉംക്കു) തീപ്പ് യായും നിങ്ങൾ അന്തിൽ വിശദ സ്വക്കയില്ല. (ചീരിക്കുന്ന.)

ചെമ്പുറാക്കൻ:— ശ്രാവൻ ഒരു പാപിയാണ്: എന്നാൽ നിരാലിധിയാ എവാനോവ്‌നാ എത്രുകാണാണ് വിളംബന്നതെന്നു് എവിലും മനസ്സിലാക്കില്ല...

ഈ അംഗിലജ്ഞവിനി, നിരാക്കം ആദ്യത്തോടു കൂടിയതുനായി ആത്മരഹിതിലേക്ക് ദക്ഷിണാം.

ആദ്രു:— അവക്കട വാക്കുള്ളിൽ ഗ്രൂലിക്കേണ്ട! നില്ല...
ഒരുപയുളി നില്ല.....

നിരാജ്ഞാ:— എന്നിക്ക് ലജ്ജ തോന്നും... ശ്രാവൻ എത്ര
ചെയ്യുവെന്നു് എന്നിക്കരിഞ്ഞുകൂടാ. എല്ലാവകം
എന്ന നോക്കി ചീരിക്കുന്നു.

(ഒക്കുകൾക്കുണ്ട് ഒഡം മുട്ടുന്ന.)

ആദ്ദേഹം—എൻ്റെ പ്രിയപ്പെട്ട നറരാഷാ, ഞാൻ അവേപ
ക്കുക്കൊ; ഞാൻ യാചിക്കുന്ന; നീ അങ്ങനെന നി
നേ മൈഡപ്പെരവശയാക്കുതെനു്. അവർ നേരം
പോകുതു എന്തുപ്പെട്ടിരിക്കുണ്ടോ ഞാൻ നി
നോടു് ഉറളു പറയുന്ന. അവരെല്ലാവരം നല്ലവ
രാണു്. അവർ നിനൊയും എന്നൊയും മൈഡിക്കുന
വരാണു്. ഇതു ജനലിനുള്ളതു വരിക. ഇവിടെ നി
നാൽ അവർ നമുക്കുകയില്ല. (ചുവപംടം നോ
ക്കുന്ന.)

നറരാഷാ:—ഞാൻ ആളുകളെ കണ്ടു് പരിചയിച്ചിട്ടില്ല!

ആദ്ദേഹം—ഹാ! നിന്റെ യഥസ്ഥനം, നിന്റെ മനോഹര
മായ യഥസ്ഥനം! ഓമനേ, അങ്ങനെ മൈഡപ്പെരവയു
ഡാക്കയ്ക്കു്. ഞാൻ പറയുന്നതിൽ വിശപ്പിക്കുക;
എന്ന വിശപ്പിക്കുക. ഞാൻ സരുപ്പുനാധിരിക്കു
നു; ആനുഭവപരവശനാധിരിക്കുന്ന എൻ്റെ ആത്മം
വു് പ്രേമം കൊണ്ടും ആനുഭവ കൊണ്ടും നിന്നെന്തൊരി
ക്കുന്നു....അവർ നമുക്കുകയില്ല... അവരുടെ
നമുക്കുകയില്ല. എന്തിനു് അല്ലെങ്കിൽ എന്തേപ്പാറി
ഞാൻ നിന്നെ പ്രേമിച്ചു്? എന്നിക്കു യാതൊന്നും മന
സ്ഥിലാക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല. എൻ്റെ പ്രിയപ്പെട്ട
മാശാ, എൻ്റെ ഓമനേ, നീ എൻ്റെ ഓൺഡയായി
രിക്കുക. ഞാൻ നിന്നെ മൈഡിക്കുന്നു...മൈഡിക്കുന്നു.
(അവൾ ചുംബിക്കുന്നു. റാഡോ ഉള്ളാഗസ്മനും അടിന്തു കുടം
അവ ചുട്ട ചുംബനും കണ്ടു് അഭ്യന്തരത്വങ്ങളെ നാഭകുംഡിക്കുന്നു.)

അറക്കാട റണ്ട്

[പുസ്തകഗം നേരു രാത്രി 8 മണി. തെങ്ങവിൽ അത്രോ വീണവായിക്കുന്ന ശമ്പും കേരംകുന്ന. നറീലി യാ ചുള്ളവാഴനാവുംനാ, വീച്ചിലായിരിക്കുന്നവാരു ധരിക്കുന്ന ഉട്ടപ്പുണിത്തരു് ഒരു ഒഴുക്കത്തിരിവിളക്കമായി ദ്രാവണി കുന്നു അത്രേയുടെ മറിയിലേക്കു കടക്കാൻ തുജ്ജവാതില്ലെങ്കിൽക്കുന്ന.]

നറീഷ്യാ: — നീ എന്തു ചെയ്യുകയാണോ? , അതേന്തു? നീ വാ യിക്കയാണോ? മററായമല്ല; എന്ന് തന്നെ.....

(ഈവരു മാറ്റരായ വാനിൽ തുന്നു് അകുശ്യമായ പൊക്കി ചിട്ടു് അതു് അടയ്ക്കുന്ന) അവിടെ വിളക്കിലല്ലോ? അതേന്തു (രേഖ വിൽപ്പി പുന്നു് നീരാടക്കുടി ഒരുവാരിക്കുന്ന) നീ എന്നതാണോ? ചെയ്യുന്നതു്, നറീഷ്യാ?

നറീഷ്യാ: — അവിടെ വിളക്കിലോ എന്നോ നോക്കുകയാ യിരുന്നു. ഇന്നലെ രാത്രി തൊൻ കുമ്പണമുറിയിൽ ആട്ടി പാതിരാത്രി വന്നുപോറും അവിടെ ഒരു മെഴുകു തിരി വിളക്കിയുന്നോ എന്തിയുന്നതുകണ്ടു്. അതു അത്രം കുത്തിച്ചുവെന്നോ ഹാരോവെതന്നെറവാൾപ്പുന്നു് ഫോട്ടി കുവാൻ അവാളെ തൊൻ ഉണ്ടത്തിയില്ല. (വിളക്ക് താ ചോ ചുക്കുന്ന) സമയം എന്നതായി?

അതേന്തു:— (വംശീക്കണക്കുന്ന) എടുക്കാൻ മനീക്കഴിഞ്ഞതു.

നറീഷ്യാ:— ഭാരംഡായും ചുറ്റിനായും അംബത്തില്ല. ഭാരം ഗാ കീഴുക്കുന്നുോക്കുണ്ടു് ലില്ലും എന്തിനാ കെലഞ്ഞ ഹു് കരുപ്പീസില്ലും ഒജാലിചെയ്യുകയാണോ... (നെടുവി പ്രഞ്ച്) ഇന്നാലുവാലെ തൊൻ നീംപെട്ടെടു സദോദരി

എങ്കി പറഞ്ഞെ. “പ്രിയപ്പെട്ട എന്റെനും നീ നിന്നെ സുക്ഷിക്കണം” എന്നാൽ അവരും ഗൗഗിക്കണില്ല. ഇപ്പോൾ മനി എഴുകാൻ കഴിപ്പതുവെന്നും നീ പറഞ്ഞേവോ? ഒക്കെള്ളു ദേശാഭ്യർഥക്കും സുവാദില്ലെന്നും അറിപ്പെ. എന്താണും നാജീവിതു തന്നെപ്പും? ഈ ലൈ അവരും പൊഡിയതിനും. ഇന്നും അവരും തന്നെപ്പോൾ. എന്തിക്കും ഭയമാകുന്നു.

ആരുദ്രഃ: — നറരാഷാ, കട്ടിക്കും ഇപ്പോൾ സുവമണിക്കും.

നറരാഷാ: — എന്തിക്കും ഭയംതോന്നും. സദർശകമാർ ഇ വിരു നീഹാരുമണി ഒ ശ്രേഷ്ഠം വന്നാൽ മതിയാ യിൽനു; അല്ലെങ്കിൽ വാരംബന്ധാനിൽനും.

ആരുദ്രഃ: — എന്തിക്കുറിഞ്ഞുക്കുടാ.

നറരാഷാ: — മുന്ന രാവിലോ കട്ടി ഉണ്ണും എന്നെ കണ്ണ ഫ്പോൾ അവരും ചെച്ചുവാരും മന്ദപാദിച്ചു. അതി നീരു അവരും അവരും എന്നെ മനസ്സിലാക്കിയെ നോശും. “വദനാം ദേശാഭ്യർഥി!” എന്നു തൊൻ പറഞ്ഞെ. അവൻ ചാരി ചാരി കുട്ടിക്കിടക്കും നാമുടുടെ വാക്കുകൾ മനസ്സിലാക്കും. അനീണാൻ, പ്രിയപ്പെട്ട ആരുദ്ര, തൊൻ അവരും ചാരഞ്ഞും, സദർശകമാരു പട്ടികരിക്കാതെന്നും.

ആരുദ്രഃ: — (വിമാന്തം തയ്യാറാക്കുന്നു) എന്നാൽ പ്രശ്നനു നിശ്ചാരം കായ്ക്കോ?

നറരാഷാ: — അവൻ തൊൻ പൊതുരാത്രുള്ളപാലെ പ്രവർത്തിക്കും അവൻ നൃഥ്യം ചെയ്യുന്നു.....(പേരുകും)

அருள்ளால் கொள்வதான் பார்த்திடு
ஷா. என்பதை என்ன கடிக்கவேண்டும் யாகுற்
உபங்கிட்டிரியோ. ஒவ்வொப்பும் வழிரெ தன
பூங்கா. உண்மொ லட்சமாறுவட்டு அவேநெ வேரொ
ய ஆரியீர் கிடித்துள்ளதான் உடைய. உமாமர
ளத்தின் ஏறுவிளாயுடை யுரி என கட்கிக்கு பாரி
யதான். அந்தியைத்திட்டு எழுஞ்சிப்பாமல் கடக்கின.
ஏறுவிளா காலாவாயைகளைப்பிடு அவழிட ஏரி
யிர்குடி தாநஸ்கட்ட. ஸ்தான் அங்கேநெ செழு
வாந் அவசிறை உரையு. (கிழுப்பு) பியப்புக்
அதுக்கு, நினைவைற்றுக்கூண்டான் என்ற மாண்புதிரி
கண்ணா?

അരുങ്ങേ:— എന്നാൻ അരുങ്ങലും ചെറിയുള്ളക്കാണടക്കിരിക്കുന്നതായിരുന്നു...
പരമ്പരാഗം വന്നംതെന്നായിരുണ്ട്.

നറ്റാഡാ:— അരവത്തു...പ്രഞ്ചിക്ക നിങ്ങളുടെ പരയവാൻ
വില കാൽപ്പണ്ടിണ്ട് വെരാഴ്ചപൂംഗർട്ട് ക്രമസ്ഥിതി
ആവഹിപിശനിനു വന്നിട്ടുണ്ട്. അധാരക്കു നിങ്ങൾ
ഒരു കാണണമോ.

ଅର୍ପଣେ:— ଅରହାତ୍ମକ ଶୁଣେଇବୁ ଯାହିଁକି.

(நான்கு வூரத்துவேங்கடி; அடியே வூஸ்காவயி கிளாந். மொச் சூப்பாந்தி வூப்பாகிளாந். அம் வாலு கால வாய கீர்த்திய கோட்டு யறி ஆர்த்தினாந்)

**അമുഖലേ : - ഒരു നാൾ, മുത്തുപ്പാം, ഏറ്റവും പറയാൻ
കൂട്ടി ?**

வெற ஜூபாஸ்ட்:—வெற்றுமான் வை புண்டுக்கவுட் வில முயாளங்களுடும் தன்னயத்திற்கென. (வை புண்டுக்கவுட் வை பாலையூட் கூடாக்கென.)

ആരുദ്രഃ—നാഡി നിഷ്പാദി നേരത്തെ വരാതിനും എത്തു്?

ഇപ്പോൾ മനി ഏടു കഴിഞ്ഞുവരുണ്ടാ.

ഫോറൈപ്പാഡിക്:— എന്തു്?

ആരുദ്രഃ—(ഉച്ചതിൽ) നിഷ്പാദി താമസിച്ചുവന്നുവെന്നാണു്

ഞാൻ പറഞ്ഞതു്. ഇപ്പോൾ മനി ഏടുകഴിഞ്ഞു.

ഫോറൈപ്പാഡിക്:— അതെ, അതെ. ഞാൻ വന്ന സമയ

തു വെളിച്ചുമണംഡായിന്നു. നിഷ്പാദിക്കു് ജോലിത്തി

രഖാണ്ണു് അവർ പറഞ്ഞു. ഞാൻ എന്തുചെയ്യും? നിഷ്പാദിക്കു് ജോലിത്തിരക്കു്, എനിക്ക യൂതിയും

(തന്നെടു ആരുദ്ര ഒരു ചോദിക്കാനുവാദം അംഗദം ദിവാരിക്കാം.) എന്തു്?

ആരുദ്രഃ—നീമില്ല. (ബുദ്ധിൽ കുടി നേരക്കും) നാലെ വെ

ളളിയായും യാണു്. ഞാൻ ജോലിക്ക പോകാൻ വി

ചാരിക്കുന്നില്ല. അതു കൊണ്ടു് ഞാൻവരാം; വന്നു്

എന്തെങ്കിലും പ്രവത്തിക്കാം. റിട്ടിലിരിക്കാൻ അ

സുവം തേനുന്നു....(നൃസ്ഥിതി) എൻ്റെ പ്രിയപ്പെട്ട

ശുലമനായും, എന്തു അസാധാരണമായിട്ടാണു് ഇം

ജീവിതം മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്! അതു് എന്തുമാ

തും നാലു വഞ്ചിക്കും ഇന്നു് മുഴിവു് സഹിക്കാൻ

കഴിയാത്തയാണു് ഇന്ത പുന്നുകും, പഴയ സർവ്വകലാ

പ്രസാദങ്ങൾ, കൈക്കിലെടുത്തു്. എനിക്കു് ചിരി

ക്കുതിരിക്കാൻ വരും. എൻ്റെ ഇന്തശ്ശപരാ, ഞാൻ

ദേശക്കു ഡിസ്കൂട്ടിക്കു് കൈമന്തിനിലിന്റെ സിക്കു

റിയാണു്. അപ്രാഭ്രാ ഫോഴപ്പൊവാണു് അതിന്റെ അ

ലുക്കും; അതെ ഞാൻ അതിന്റെ സിക്കുവി.

എൻ്റെ പരമ്മായ അതിന്റെ ഒരി അംഗങ്ങൾ കണക്കന്തുക്കാണ്. ലോകത്ത് ഡിപ്പോള്ടീസ് കമ്പനികൾ സിലിവിലെ രംഗത്താകാൻ ആരാക്കുന്ന ഞാൻ, മോസ്കൂ സർക്കുലാറാലയിലെ ഒരു പ്രധാന നേന്ത്രം എല്ലാ രാത്രിയിലും സപ്രകാം കാണുന്നു.

ഫോഡോൺട്:—എനിക്ക് ഒന്നം പറവാൻ വയ്ക്കു...
ഈ കെട്ട് താൻ. വിഷമിച്ചിരിക്കുന്ന.....

ആദ്യത്തെ:—നിങ്ങൾക്ക് കേരളക്കാൻ വരുത്തുകയിൽ നിങ്ങളും കു സംസാരിക്കുന്നുമെന്ന് താൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. എനിക്ക് വേറെ ആദ്യരാത്രേക്കും സംസാരിക്കുന്നു. എൻ്റെ ഓൺകു താൻ പറയുന്നതെന്താണുന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല. എൻ്റെ സദ്ധാരണിമാരെയും എനിക്കു കാരണമുള്ളതും ലജ്ജിപ്പിക്കുന്നതും എനി നാണുന്നു എനിക്കറിത്തുകൂടാ. താൻ മല്ലപി കാറില്ല. താൻ പൊതുമന്ത്രിരഞ്ഞാളിയിൽ പോകാറി സി. എന്നാൽ ഒരേപ്പോഴിലും ദയവേദ്യാവിനീറ കൊട്ടാരത്തിലേക്ക് ഗ്രേറ്റ് മോസ്കൂയിലോ ഇരിക്കു വാൻ താൻ എങ്ങനെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു?

ഫോഡോൺട്:—മോസ്കൂ? കരെ വ്യാപാരിക്കളും മറ്റൊരു പാൻകേക്കകൾ തിന്നു സ്ഥലമാണുന്നു ഒരു കമ്പനിയും കേരളകൾ പറഞ്ഞു കെട്ട്. ഒരുവൻ അഭിരുചി നാല്ലുതു പാൻകേക്കൾ തിന്നു മരിച്ചുവെന്നും അഭിരുചി പാന്തി. നാല്ലുതോ അബ്ദചാൽത്താ എത്ര അണുന്നും താൻ തിട്ടഉള്ളതി വാർമ്മിക്കോറില്ല.

ആരുദ്രഃ—മോസ്സോയിൽ നിങ്ങൾക്ക് വന്നിച്ചു റപ്പണം എഴുളിൽ താമസിക്കാം. അവിടെ തേൻ നിങ്ങൾക്ക് അറിയുകയില്ല; നിങ്ങളിൽ അതിരയും അറിയുകയില്ല. ഏന്നാൽ നിങ്ങൾ ഒരു അവത്രിച്ചിതനാശനം നിങ്ങൾക്ക് തോന്നുന്നതുമല്ല. ഇവിടെയോണകിൽ എല്ലാവരും നിങ്ങളെ അറിയുന്നു; നിങ്ങളിൽ എല്ലാ വരെയും അറിയുന്നു. ഏന്നാൽ നിങ്ങൾ ഇവിടെ ഒരു അപവർച്ചിതനമാണ്.....എക്കാക്കിയായ ഒരു അപവർച്ചിതന്.

ഫോഡ് പാബർട്ട് :—എന്തു? ദമാസ്കോയിൽനിന്ന് ഒരു കമ്പിയണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് അതെ കണ്ഠാടാട്ടതനു പറഞ്ഞു. പകുക്കി അധികം കളിവു് പറഞ്ഞതന്നു രിക്കാം.

ആരുദ്രഃ—എന്തിനു?

ഫോഡ് പാബർട്ട് :—എന്നിക്കരിഞ്ഞുന്നുണ്ട്. കണ്ഠാട്ടു് ആദ്യദന പറഞ്ഞു.

ആരുദ്രഃ—വഷ്ടുത വാനിജനാ (വാനിജനാ) നിങ്ങൾ മോസ്സോയിൽ പൊയിട്ടുണ്ടാ?

ഫോഡ് പാബർട്ട് :—(നീംബുദ്ധക്ക്രമം) ഇല്ല. ഇതുപറന്ന എന്നു അവിടെ താമസിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. (നീംബുദ്ധ) തൊന്ത് പൊക്കട്ടു?

ആരുദ്രഃ—ഒന്നരിം ഫോഡ് പാബർട്ട് (പോകനാ) ഇല്ലാണെന്നു. (വായി നാ) നിങ്ങൾക്ക് നാഭേവരാം; അദ്ദും ആ ഭാഗവംശത്തിൽ കൊണ്ടുവരാം.....പോകിരം (നീംബുദ്ധ) ദുരന്താം പോയി. (ഇനിയട്ടിക്കന്നാണെല്ലും) ഇല്ലം...

ഇര..... (സംവാദത്തിൽ എഴുന്നേറ്റ് അഥ ദിവസപന്നമുറിയിവേണ്ട ചോക്കൻ. അണിയരാഡിൽ പരിചാരിക്കുടിയെ ഉറക്കവേണ്ട തരഭ്യു് പഠന്നു. രാജായും വെർക്കിനും പ്രവേശിക്കും. അവൻ സംസാരിക്കുന്നും ഒരു വേദക്കാരി മെഴുക്കിരിയും വിളക്കം കൊള്ളിത്തുന്നു)

മാഡ്യാ:—എനിക്കവിത്തുകൂട്ടാ. (നില്ലവും) എനിക്കർത്തുകൂട്ടാ. ശീലം എന്നതു വളരെ മുധാനപ്പെട്ട നേനാണോ.

വെർഷിനിന്തഃ:—എനിക്ക ദാധിക്കുന്നു. എനിക്ക കര മൂയ കിട്ടിയാൽ കൊള്ളാം.

മാഡ്യാ:—(വംശ് നോക്കിക്കാണ്ടാം) അവൻ കൊണ്ടുവരണം. എൻ്റെ പതിനേട്ടാമത്തെ വയസ്സിൽ എന്ന വിവാഹം ചെയ്തു കൊടുത്തു. എൻ്റെ തെന്നാവു് ഒരു അഖ്യാപകനായിരുന്നതിനാൽ എനിക്ക് അദ്ദേഹ തെരു ദയമായിരുന്നു.

വെർഷിനിന്തഃ:—....അരതെ, അരതെ....

മാഡ്യാ:—തൊൻ എൻ്റെ തെന്താവിനെപ്പറ്റി സംസാരി രിക്കയില്ല. പൊതുവെ പട്ടംളത്തില്ലെങ്കിൽ വരെപ്പാം പഞ്ചാമാം മരുബന്ധക്കു ചാഞ്ചം വില്ലാലുംശാം മല്ലു തവയം ആക്കുന്നു. അവരുടെ അപരിപ്പുത്തപം എന്നു വല്ലാതെ ശല്പരപ്പെട്ടതുനും; എന്നു കോപി ഷ്ടാഡാക്കുന്നു. ഒരാൾ വേണ്ടിക്കുപയും പരിപ്പുത്തനോ മന്ത്രാദശാരനോ അല്ലാതിരിക്കുന്നതു കാണാനുഭാരി എനിക്ക് മരുന്നാവേഡന തോന്നുണ്ടാം. എൻ്റെ തെന്താവിന്റെ സഹാരികളാം അല്ലാപകനും

അട ഇടയിലാക്കേണ്ട എന്ന് അത്രമല്ലോ ദാണ
നഭവിക്കുന്നതു”.

വെർഷിനിൽ:—“എന്നും...ഈ പട്ടണത്തിലെ ചേര
രജായം പട്ടാളക്കായം ദൗഖ്യം കൂട്ടുവരാണെ
നാന് എനിക്ക് തോന്നുന്നതു”. പത്രമാരിലോ
പട്ടാള കുറിശോ ഉടൻചുട്ടു ഒരു അല്ലെന്നുവില്ലന്നീ
വാക്കക്കുള്ള നീ ശ്രദ്ധിക്കുക; അധാരം തന്നീര ഭാത്ത്
ഡേയും തന്നീര വേന്തേയും തന്നീര എഴുപ്പുറി
നേയും തന്നീര കത്തിരക്കുള്ളയും സ്റ്റൂഡിക്കുന്നവെന്നു
പറയുന്നതു കേരംക്കാം...വള്ളരെ ഉന്നതങ്കാതിൽ
നിന്നും ചിന്തിക്കുന്നതിൽ രഷ്യാക്കാരായ നമ്മൾ
പ്രത്യേക സാമർപ്പിച്ചും വാസനയുമില്ലവരാണ്.
എന്നാൽ ധമാത്മായ ജീവിതങ്ങളിൽ നമ്മൾ ഇതു
താഴുന്നുപോകിരിക്കുന്നതു” എന്തുകൊണ്ടാണു
എനിക്ക് പറത്തുതരിക ? എന്തുകൊണ്ടേ ?

മാഡാ:—“എന്തുകൊണ്ടേ ?

വെർഷിനിൽ:—“എന്തുകൊണ്ടാണു” ഒരു രഷ്യാക്കാരൻ
അവന്നീര കട്ടിക്കുള്ളയും അവന്നീര ഭാത്തുനെയും
സംബന്ധിച്ച് എഴുപ്പാഴം ചിന്തിക്കുന്നതു ? അല്ലകു
ം അവന്നീര കട്ടികളിൽ അവന്നീര ഭാത്തുയും എന്തു
കൊണ്ടാണു ? അവാനെ ഇതു അധികം സ്റ്റൂഡിക്കു
നാലു ?

മാഡാ:—“ഇന്നും നിങ്ങളുടെ വൃഥയം അല്ലോ ഇടിഞ്ഞതിനി
ക്കുന്നു,

വെർഷിനിന്:—ങ്ങ പക്ഷേ അങ്ങനെന്നയായിരിക്കും.
തൊൻ ഒക്സണം കഴിച്ചിട്ടില്ല. എൻ്റെ ഒക്സിം
സുവച്ചില്ല. എൻ്റെ മകരാശീ സുവമില്ലാതെ വരു
ന്നോടു എൻ്റെ അന്തികരണം എന്നെന്ന ഭിഖനിമ
നായാക്കും. ഇന്ന് നിങ്ങൾ അവരെ കണ്ടിരുന്നു
വെക്കിയെ! രാവിലെ മുത്രുകൾ തുക്കരും പിണങ്ങി
വാൻ തുടങ്ങി. ഒൻപതുമണിക്കൂ തൊൻ വാതിലാ
ച്ചു പുറത്തു പോയി. (നിറുജ്ജത്) ഏഞ്ചൻ അവരെ
കണ്ടിച്ചു നേരു പരയുകയില്ല. നിങ്ങളോട് മാത്രം
തൊൻ ഇപ്പോൾ പരാതി പറഞ്ഞുവരും. (അവളുടെ കൈ
കൂടും ചുംബിക്കും) എന്നോടു കൊപ്പിക്കുന്നതു. നിങ്ങെ
ഇല്ലാതെ എന്നിക്കു മറിഞ്ഞില്ല, അതുമില്ല
(നിറുജ്ജത്).

മാഡാ:— അക്കത്തു എന്നതും യഥീഷാണോ!

വെർഷിനിന്:—നിങ്ങൾ ബുദ്ധികരിതചായ കായ്ക്കു
ളിൽ വിധപസിക്ക നാഡോ?

മാഡാ:—അതെ.

വെർഷിനിന്:—അതു അത്യുറുതനെന്ന (അവളുടെ കൈകളും
ചുംബിക്കും) നീ ഒരു അത്യുള്ളിഷാണോ. ഇവിടെ
ഇഫ്പാറം ഇങ്കുണാണോ. എക്കിലും തൊൻ നിന്റെ
കിളിഞ്ഞുന്ന ക്രൂരക്കളും കാണുന്നു.

മാഡാ:—(വേറും ക്രസ്സ് വിരിക്കും) ഇവിടെ കുട്ടരു
വെള്ളച്ചുമ്പാം.

വെർഷിനിന്:—തൊൻ നിന്നെ ഫ്ലൂപ്പിക്കും; നിന്നെ
ഫ്ലൂപ്പിക്കും; നിന്നെ ഫ്ലൂപ്പിക്കും. തൊൻ നിന്റെ

കള്ളുകവള ഒപ്പുവിശ്വാസം; നിന്റെ ചലനങ്ങളെ
ഒപ്പുവിശ്വാസം. അവരെപ്പറ്റി എന്ന് സപ്രചൂം കാണം
നു. അതുകൂട്ടും!

രാഷ്ട്രഃ—(ചിരിക്കുന്ന) നിങ്ങൾ എഴുന്നുട്ട് അത്തരത്തിൽ
സംസാരിക്കുന്നും എന്ന് ചിരിക്കുന്നു. എന്തുകൊ
ണ്ടാണെന്നു് എന്നിക്കുന്നുകൂടാ. കാരണം, എന്നി
ക്കു് ദയംതോന്നും. ദയവായി ആണ് വാക്കുകൾ
ആ വത്രികയും. (താഴെപ്പറയുന്ന) ദേശജാ, പറ
ഞ്ഞുകൊള്ളും. എന്ന് യേജ്ഞാജ്ഞാനം തന്നെ
(മുഖം കൈകുംബക്കാണ്ട് മുട്ടാ) അതോടു വരുന്നു. നാളുക്ക്
മരാന്തിനേക്കാൻ ചെയ്യുകും എന്നും കാണാം.

(ഒന്തിനായും തുണസ്സും ഉംഗിഞ്ചുടിയിൽകൂടി വന്നു)
തുണസ്സുഖാക്ഷഃ—എൻ്റെ അപഹരണാദിം ഭൂമി ഒപ്പുകൂടി
കൂടി ചെന്നതാണു്. ബാംഗാജി തുണസ്സുഖാക്ഷ—ഒന്നും
ഞി—ശാരംഘാവെൽ. എന്നാൽ തുണ്ട് റഷ്ട്രാക്കാരണം
യാമാധിതികനമാണു്; നിങ്ങളെപ്പറ്റാലെ. ഇർമ്മൻകാരണ
ടെ ഇണം എന്നാൽ അല്ലെങ്കുല്ലും. അതു ക്ഷമയും മക്കട
മുഴുവാണു്. എല്ലാ രാത്രിയിലും തുണ്ട് നിങ്ങളെൽ വി
ട്ടിയത്തന്നെ കാണാണു.

ഒന്തിനാ—തുണ്ട് എല്ലാ ക്ഷീണി ചുരിക്കുന്നു!

തുണസ്സുഖാക്ഷഃ—നിങ്ങൾ എന്നെന്ന അകററിക്കുള്ളുന്നതു
വരെ നിങ്ങളുക്കാണുവാൻ പറ്റേതോ ഇന്ത്യപരേതാ
കൊല്ലുംവരെ തുണ്ട് കമ്പിയാഫീസ് ടു വരും (മാഡ്രാ
സെയ്റ്റ് വെർക്കിനിനെയും കാണാണു.) നിങ്ങൾ ഒരം ക്ഷേമം
തന്നെയാണോ?

ഐറിനാ:—കൊള്ളും, ടെടവിൽ തൊൻ റീട്ടിലായി.
 (മാക്കായോട്) തന്റെ ഒത്തും ഇന്ത് മരിച്ചുപോരെ
 നോ സാറാഗോധാവിലെ തന്റെ സഭമാഭരണം ഒരു
 കവി സദ്വാലം അന്യങ്ങരാൻ ഒരു സ്ഥി ഇന്ന് വരി
 കയുണ്ടായി അവധിക്കു ദായവിലാസം ഓമ്മിക്കാൻ
 കൂഴിംതില്ല. അന്താനാൽ മെത്രവിലാസം കാണി
 ക്കാതെ അവധി സദ്വാലം സാറാഗോധാവിലേക്കു
 അയച്ചു. അവധി കരയുകയായിരുന്ന ചില കാരണ
 അഭ്യാസം എന്നും അവദ്വൈംട് പരിഷമായി പെരുമാറി
 “എനിക്ക് സമർപ്പില്ല” എന്ന പറത്തു. അതു
 വളരെ വഹിയുതമായിരുന്നു. ഇന്ന് രാത്രി സദർശക
 നൂൽ വരുന്നതാണോ ?

മാഡാ:—ഉണ്ട്.

ഐറിനാ:—(കൈകുള്ളിൽ ഒരു സരയിൽ ഇരിയുന്ന) എനിക്ക്
 വിത്രുമിക്കാം. എന്നു ക്കീണിച്ചിരിക്കുന്നു.

തൃപ്പസന്ധിവുകൾ:—(ചിരിക്കുന്ന) ജോലിക്കുത്തും നിങ്ങൾ
 വീട്ടിൽ വരുന്നുവോരു വളരെ ചെറുപ്പുക്കാരി
 യും നിന്നോഹ്യവതിയും കാണുന്ന തോന്നുന്നു.....
 (നീളുമ്പ്)

ഐറിനാ:—ഞാൻ ക്കീണിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നു കവിയാ
 ഫീസിനു ചെയ്യുമിക്കുന്നില്ല. അതിനെ എന്നു
 ഇജ്ജുപ്പുകുന്നില്ല

മാഡാ:—നിശ്ചയം മുട്ടത്തിൽ മെല്ലിംഗതിരിക്കുന്നു, (മുട്ടമിടുന്ന)
 നിങ്ങൾ ഒരു ചെറുപ്പുകാരിയെപ്പുണ്ടാലു കാണുപ്പ്
 കിണ

തൃശ്ശൂർബാക്ക്:— താങ്കൾനെന്നയാണോ? അവരും അവളുടെ തലമുടാ ശരിപ്പുട്ടെന്നുണ്ട്.

വയറിനാഃ:— തൊൻ മറുവല്ല ജോലിയും കണ്ടുപിടിക്കുണ്ടോ. ഈ തൊഴിൽ എന്നിക്കും പറയുന്നില്ല. തൊൻ ആവശ്യപ്പെട്ടെന്നുണ്ടോ. തൊൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതുായ ജോലി ഇവിടെ ഇല്ല. കാവുചും ആഗ്രഹയ്ക്കുള്ളിം ക്രൂതത തൊഴിൽ.....(കതകിങ്കത്തുന്ന ഒപ്പും) ഡാക്ടർ വാതിലിൽ ഒട്ടനാ (ആം സംഖ്യക്കിനോട്) എന്നിക്കും വയ്ക്കും. തൊൻ തുളന്നിരിക്കുന്ന (ആസംഖ്യക വാതി വിഞ്ച ദ്വാരാ) അദ്ദേഹം ഇപ്പോൾ വരും. ഇന്നലെ ഡാക്ടും ആദ്യത്തെ ശീട്ടുകളിലും പണം നഷ്ടപ്പെട്ടു. ആദ്യത്തെ 200 രൂപവിധിപു പോയി.

മാഡ്ഹാ:— (അനും സ്ഥാനം ഉണ്ടാക്കുന്നതും കഴിയും?) നമ്മുക്ക് എന്തുവെയ്യുൻ കഴിയും?

വയറിനാഃ:— രണ്ടാഴ്ചക്കമുന്നപാശോ? അദ്ദേഹം പണം നഷ്ടപ്പെട്ടിരും. അദ്ദേഹം എല്ലാം നഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്ന വെങ്കിൽ തെങ്ങും ഈ പട്ടണത്തിന്റെനീനും പോകുമാവിയുണ്ട്. എൻ്റെ ദൈവമേ, എല്ലാ രാത്രിയും തൊൻ തൊന്ത്രം സ്വന്തം സ്വന്തം കാണുന്നു. തൊൻ ഒരു ഭാഗത്തിനെപ്പോലെ ആയിത്തീന്നിരിക്കുന്നു. (ചിരി കുന്നും) നാം അവിടെ കൂൺ മാസത്തിലാണോ? പോകുന്നതും. അതിനോ ചെമ്പുംവർ, മാച്ച്, എപ്പും, മേ, എന്നീ മാസങ്ങളും കടക്കുന്നും. എത്താങ്കും അരം കക്കാലും!

മാഷാ:—നററാഷായെന്നാതും ഇര നാട്ടുക്കാൽത്തും അറിയിക്കു
അതു്. (ചെന്നുറവിക്കിൻ കിടക്കയിൽ നിന്നെഴുന്നോടു് കൈ
ഞ്ചുറിയിൽ വന്നു് താടി ചീരു കോടി സ്ത്രിപ്പുട്ടതുനും. മെലു
ജുട്ടുള്ള വന്നിങ്ങനു് കീഴയിൽനിന്നു് ഒരു പുതംഡിപ്പത്രമെടുള്ള
വായിക്കുന്നു.)

മാഷാ:—അശ്വാരം തന്റെ വാടക കൊട്ടത്രാക്കുചിത്തുവോ?

വെറുറിനാ:—(ചിരിക്കുന്നു.) ഇല്ല. അശ്വാരം ഇവിടെ വന്നിട്ടു്
എടുക്കാസമായി. ഇതുവരെ വാടക കൊട്ടത്തിട്ടില്ല.
അക്കാൽത്തും മറന്നിരിക്കയാണെന്നു തോന്തുനും.

മാഷാ:—(ചിരിക്കുന്നു.) അശ്വാസ്ത്രം ഭാവം എന്തു് അന്തല്ലു
ലാണു്! (എല്ലംവായും ചിരിക്കുന്നു. നീറുല്ലുത)

വെറുറിനാ:—എന്താണിങ്ങനെ മിണ്ടാതിരിക്കുന്നതു്, അ
ലെക്കൂണ്ടൽ ഇഗ്നാററിയേവിശ്വേ?

വെർഷിനിൽ:—എന്തിക്കരിഞ്ഞതുകുടാ. എന്തിക്കു് കരു
ചായ വേണും. ഒരു കോസ്റ്റ് ചായക്കുവേണ്ടി എന്തെന്നും
ആയുസ്തും പക്കതി പോകുന്നു. രാവിലെ എന്തൊ
കഴിച്ചുതാണു്; പ്രിനെ കുന്നും കഴിച്ചിട്ടില്ല.

ചെബുററിക്കിൻ:—വെറുറിനാ സൗഖ്യയെവു്നാ!

വെറുറിനാ:—എന്തുവേണും?

ചെബുററിക്കിൻ:—ദയവായി ശ്രവിച്ചിത്താളിം വരുണ്ണും.
(എൻ ദാ മേജുട്ടുള്ള വന്നിരിക്കുന്നു.)

വെർഷിനിൽ:—നമ്മകു് ചായ കിട്ടാതു പക്ഷാ നമ്മകു്
തന്ത്രജ്ഞതാണും പരയാം; നമ്മകു് തന്ത്രപചി നു
യുട്ടുക്കൊം.

തുസൻബാക്ക്:— അതെ നമ്മക്ക് അങ്ങങ്ങെ ചെയ്യാം.
എന്തിനെപ്പറ്റാറി?

വെർഷിനിൽ:— എന്തിനെപ്പറ്റാറി? നമ്മക്ക് ധ്രാനിക്കാം...
നമ്മുടെ കാലഘണ്ഡമുള്ള ജീവിതത്തെപ്പറ്റാറി നമ്മക്ക്
പിന്തിക്കാം. രണ്ടോ മൂന്നോ ശതാബ്ദത്തിനും ശേഷ
മുള്ള ജീവിതത്തെപ്പറ്റാറി.

തുസൻബാക്ക്:— കൊള്ളിം. നമ്മുടെ കാലത്തിനു ശേഷം
ആളുകൾ വിമാനത്തിൽ കയറി പറക്കം. നമ്മുടെ
കൊടുക്കരി മറിക്കുന്ന സന്തുഥാധനം മാറ്റം. എ
നാൽ ജീവിതം ഇങ്ങങ്ങെ തന്നെയിരിക്കും. അതു⁴
ആയാസകരവും നിറുപ്പവും ആനദകരവും ആയിരി
ക്കും. ആയിരം കൊല്ലും കഴിഞ്ഞാലും ജനങ്ങൾ
ഇങ്ങങ്ങെ പറയും “ജീവിതം കരിനമാണ്” അതെ
സഭയുടുത്ത അവർ മരണത്തെ ഒരുപ്പുടക്കയും ഇന്ന്
നാം ഇപ്പോൾക്കാത്തതുപോലെ മരണത്തെ അഭിമുഖി
കരിക്കാൻ ഇപ്പോൾക്കാതിരിക്കയും ചെയ്യാം.

വെർഷിനിൽ:— (ചിന്മംഗലമാണി) ഭൂമിയിലുള്ളതെല്ലാം മാ
റിമാറിക്കാണ്ടിരിക്കുന്നമന്നാണ് എന്നിക്ക് തോ
നന്നാതു. അല്ലാല്ലൂമായി നമ്മുടെ കണ്ണിനുമുള്ള
തെല്ലാം പരിവർത്തിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. രണ്ടോ
മൂന്നോ ശതാബ്ദങ്ങൾക്കുശേഷം, ആയിരം കൊല്ലും
കഴിഞ്ഞാൽ ഒരു നവീനയും തുടങ്ങും. ഞങ്ങൾ
അതിൽ പങ്കെടുക്കുകയില്ല. എന്നാൽ ആ യൂഗ
ത്തിന്റെ ആഗമനത്തിനായി തങ്ങൾ ജീവിക്കയും

ഒവലചെയ്യുകയും കണ്ണുപ്പെട്ടുകയും ചെയ്യുന്ന. നാം
അതിനെ സ്വജ്ഞിക്കുന്ന.

(മംഗല മന്ദിരസിക്കണം.)

തുസെൻബാക്ക്:—എന്താണതു്?

മാഡ്യാ:—എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. തൊൻ രാവിലെ മുതൽക്കേ
ചീരിക്കുയായിരുന്ന.

വെർഷിനിൽ:—നിങ്ങൾ ചെയ്തുപോലെ തൊൻ എൻ്റെ
വില്ലാല്ലാസം പുത്തിയാക്കി. തൊൻ സർവ്വകലാർഹ
ലയിൽ പറിച്ചിട്ടില്ല. തൊൻ ധാരാളം വായിച്ചിട്ടിട്ട
ണ്ട്. എന്നാൽ എനിക്കു തൊൻ വായിക്കണം പു
സ്തുക്കാഡെള്ള തിരഞ്ഞെടുക്കവാൻ കഴിയുന്നില്ല. എനി
ക്കാവശ്യമിഴുത്തല്ല തൊൻ വായിക്കുന്നതു്. തൊൻ
വായിക്കവാൻ ഇഷ്ടുപ്പെട്ടണ്ടോടും എനിക്കു കുട്ടത്തൽ
കുട്ടത്തൽ അറിയവാൻ ഇന്ത്യിക്കുന്ന. എൻ്റെ മട്ടി
വെള്ളത്തു തുടക്കിയിരിക്കുന്ന. തൊനിന്ന് ഒരു കിഴ
വനാകാരായിരിക്കുന്ന. എന്നാൽ എനിക്കു് അല്ല
മാഡ്യാട്ടു അറിയാൻ കഴിഞ്ഞതിട്ടുള്ളി. അല്ലംമാത്രം
എററവും ധമാത്മാധിനിജ്ഞതിനെന്നപുറിയാൻ
എനിക്കു് കുട്ടത്തൽ അറിയാവുന്നതു്. നമക്കു് ആന
ഓമ്മെണ്ണു് നിങ്ങലെ പാരതതു മനസ്സിലാക്കാൻ
എനിക്കു് കഴിയുമെന്നു് തൊൻ വിചാരിക്കുന്ന.....
തൊൻ ഒവലചെയ്യുന്നും, ഒവലചെയ്യുന്നും (നില്ലാശ്വരാ.
എനിക്കു വേണ്ടിയല്ലെങ്കിൽ എൻ്റെ അനന്തരഗാ
മികളിട്ടെ അനന്തരഗാമികരംക്കു വേണ്ടി.

(മെഡ്യാററിക്കം റോഡിയും ഉക്കണ്ണാറിയിൽ പ്രാവണിക്കുന്ന.
ഈവർ അവിടെ ഇന്നും മന്മാശി പാട്ടുണ്ട്.)

തുസ്വന്നവാക്ക്:—നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരം തന്റെ സുവശ്രദ്ധപ്പറ്റി വിചാരിക്കുന്ന വെള്ളും എന്നാൽ എന്നിക്കും സുവമാണോ സകല്പിക്കുക.

വെർഷിനിന്:—ഈല്ല. (കേൾക്കി ഇളക്കി ചിത്രങ്ങൾ.) തന്ത്രാദിക്കും പരസ്യരം മനസ്സിലാക്കുന്നില്ലോ അതാണെന്ന്. എന്നിക്കും നിങ്ങളെല്ലാം എന്നും വിശ്രദിപ്പിക്കാൻ കഴിയും? (മംഗല സംവക്കാണ്ടിൽ ചിത്രങ്ങൾ. മുഖാംശം ഒരു അടി ഒരു ദാഡിക്കുമ്പോൾ തുടങ്ങു.) കൊള്ളിയിൽ ചിത്രം. (വെർഷിനി:നംട്) രജോം മുന്നോം ശതാബ്ദിക്കാം ദശാം മാത്രമല്ല പത്തുലക്ഷ്യം കൊല്ലുമ്പാദിക്കും ഒരുപാടും ജീവിതം ഇതെത്തു വിധിതിയിൽ തന്നെയിരിക്കും. അതിനും അതിനും നിയമങ്ങളെല്ലാം അതു തുടന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. നിങ്ങളാദിക്കും അവയെ ഒണ്ടപിടിക്കാൻ കഴിക്കിയില്ല. പക്ഷികൾ പറന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. എത്രു വിചാരങ്ങൾ അവയുടെ തലയിൽ കടന്നാലും അവ പറന്നുകൊണ്ടാണ് തന്നെയിരിക്കും. എന്തിനും, എവിടേക്കും എന്നൊന്നും അവയാറിയുന്നില്ല അവറും പറക്കും. പറന്നുകൊണ്ടിരിക്കയെല്ലാം ചെയ്യും.

മാശാ:—അതിനൊരുത്തിലുണ്ടാ?

തുസ്വന്നവാക്ക്:—അതിലും...ഈപ്പും മത്തുവീഴ്ക യാണോ. എന്തെത്തിലും? (നിറുമ്പുത)

മാശാ:—ഒരു മണിച്ചുണ്ട് എന്തെക്കിലും ഒരു വിശ്രദിപാസം ഉണ്ടായിരിക്കും, അപ്പേക്ഷിയിൽ അവൻ ഒരു വിശ്രദി

സത്തര ആരാധനാം. അല്ലെങ്കിൽ അവക്കുറ ജീവി
തം ശ്രൂമായിപ്പോരും. ശ്രൂമായിപ്പോകം.....
കൊക്കുടി എന്തിന് പരമ്പരാവെന്നും മീറ്റുകൾ
എന്തിന് ജനിക്കുവെന്നും ആക്കാശത്തു നക്കാറു
അംഗ എന്തിന് പ്രകാശിക്കുവെന്നും അറിയാതി
രന്നാൽ ? നിങ്ങൾ എന്തിന് ജീവിക്കുവെന്നു്
നിങ്ങൾ അറിയണം. അല്ലെങ്കിൽ എല്ലാം കഴിപ്പ്
തിൽ, നന്നിനും ഒരു പുല്ലിക്കുറയും വിലയില്ല.

വെർഷിനിൽ:—എൻ്റെ ദൈഖ്യത്തിലെ
താൻ ചുവിക്കുന്ന.

മാശാ:—ഗോഗോരം പറയുന്നഃ ഇതു ലോകത്തിലെ ജീവി
തം നിങ്ങളേഷമായ ഒന്നാണെന്നു്.

ത്രിസൻബാക്കഃ:—നിങ്ങളേം നൃായവാദം ചെയ്യുക വള്ള
രെ വിഷമമാണെന്നു് താൻ പറയുന്ന.

ചെബുററിക്കിൻ:—(വാങ്ഗിക്കുന്ന) ബന്ധസ്വകാര്യം ബന്ധവിഷ
വിന്ന ജനിച്ചു. (മേരിനും സംവയംനെതിൽ നെടവീപ്പിടിച്ചു)
അതു് കരിച്ചുവെയ്യുണ്ട് ഒരു കാഞ്ഞമാണോ. (കു
ക്കുന്ന) ബാന്ധസാക്ക ബന്ധവിഷവിന്ന ജനിച്ചു.
(വാങ്ഗിക്കുന്ന)

ചെഎറിനാ:—(ചിന്നമണ്ണയിട്ട്) ബന്ധസിക്ക ബന്ധവി
ഷവിന്ന ജനിച്ചു.

ത്രിസൻബാക്കഃ:—മേരിയാ രാജാജിനെയവുന്ന, താൻ എ
ക്കുറ രാജി സമപ്പിച്ചുകഴിത്തു.

മാശാ:—താൻ അറിഞ്ഞതു. അതുകൊണ്ടുള്ള തുണം എന്നു
ഒന്നും എന്നിക്കും.

ത്രിസഹിഷ്ണഃ:—സാരമില്ല.....

(എഴുന്നേൽക്കുന്ന) ഞാൻ സുഖഗന്ധം. പിന്നെ, ഞാൻ ഒരു പട്ടാളക്കാരനായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടുള്ള പ്രയോജനം എന്തു്? സാരമില്ല.....ഞാൻ വോദ ചെയ്യും. വോദ കഴിഞ്ഞാലു് വൈക്കേന്നുത്തു ഞാൻ വീട്ടിൽ ഭടങ്ങിയെത്തും. കുമിണിതന്നായി കിടക്കയിൽ മറി തന്ത്രവീഴം. ഉടനെന്തനൊ ഉറങ്ങുകയും ചെയ്യും (ക്ഷേമമുറിയിലേക്കു പോകുന്ന) വോദക്കാൻ ശാശ്വതാണി, സുവമായി ഉറങ്ങുന്ന.

ഫേഡാററിക്സ്:— (എൻനായോട്) മോസ്റ്റു രോധിലുള്ള പിസിഡക്കാവിന്റെ കടയിൽ നിന്നു് ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു കുറെ പുതിയ ചായപ്പുൻസിലുകൾ വാങ്ങി കൊണ്ടു വന്നിട്ടുണ്ട്.

എറിനാ:— ഞാൻ ഒരുക്കൊച്ചുപോണ്ടകട്ടിയാണെന്നു ഭാവ തനിൽ എന്നോട് ചെയ്യമാരുക എന്നതു നിങ്ങളിടെ ഒരു പത്രിന്റായിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഞാൻ പ്രായമായ ചെയ്യാണു്. (പേനംകുന്തിയും പെൺസിലുകളും അടുംബന്തംടക്കുടി ഏടക്കുന്ന) എത്ര ദംഗിയുള്ളൂവ!

ഫേഡാററിക്സ്:— ഞാൻ ഒരു പേനാക്കത്തിയുംകൊണ്ടു വന്നിട്ടുണ്ട്. അതു നോക്കു്, ഒരു ബീഡ്രേഡു്, വെ വിഭ്രാംകൾ, കത്തിക, നവബന്ധരിക്കുന്ന കത്തി.....

റോധി:— (ഉറക്ക) ഡാക്കർ, .നിങ്ങൾക്കുത്തു പ്രായമുണ്ടു്.

ചെബുററിയൻ:— എന്നായും? മുപ്പത്തിരണ്ടു്. (പിരി)

ഫേഡാററിക്സ്:— ഞാൻ വേരാനൊ ഫാട്ടിത്താം (ശീർഷകളും ഇടുന്ന)

(കൈ സംശയവർ കെട്ടുവരപ്പെട്ടുണ്ട്; താൻമിസി അതിനെ ദേശ നിക്ഷേപം; അല്ലെങ്കിൽ നിന്തുള്ള നാറാഷം പ്രചവലിക്കുന്നു, സൊഡി പ്രചവ ചിത്വ് മെഡ്യോട്ടുട്ടുകിരിക്കുന്നു)

വെർഷിനിന്റെ:-—എന്നും കാരണം ।

മാഷാ:—ഉള്ളിക്കാവംകൊണ്ട് താൻ കുറീസിചുഠിരിക്കുന്നു.

മഴക്കാലം വള്ളുപ്പെന്തിരിക്കുന്നവെന്നുപോലും താൻ മറന്നുപോയിരിക്കുന്നു.

വെറുറിനാ:—മഴക്കാലം വയനാട്ടു്. താൻ മോഞ്ചുക്കായി ലേക്ക്² പോകുന്നു.

ചെമ്പുററിക്കിന്റെ:—(പന്ത്രം വായിക്കുന്നു.) ഇവിടെ വസ്തു പടൻ പിടിക്കുന്നു.

അരംഖിസാ:—(മംജുഞ്ഞും സർവ്വപ്രതു വരുന്നു.) മാഷാ, കുറെ ചായ കട്ടിയും. (വെർഷിനിനുംചു്) സർ, കുറെ ചായ... താൻ നിങ്ങളുടെ പേരു് താമ്മിക്കുന്നില്ല.

മാഷാ:—കുറെ ചായ ഇങ്ങോട്ടു് കൊണ്ടുവരു... താൻ അ പ്രോട്ടു് വയനാില്ല.

വെറുറിനാ:—നന്ദിസേ!

അരംഖിസാ:—വയനും; വയനും.

നാറാഷാ:—(സാഖ്ലിയോടു്) പാൽക്കിക്കുന്ന കട്ടികൾ നൃഥുപോരലു നന്നുംലാക്കാൻ കഴിയുന്നു. ‘മുഡ’ മൊർജ്ജിന്റു് ബേബി, മുഡ’മാർജ്ജിന്റു്” എന്നു് താൻ പറഞ്ഞുപ്പും അവൻ ഏതുനു അത്മവ തനായി നോക്കി. അതുനുപെട്ടുതുന്ന ഒരു കട്ടിയാണു വൻ.

ബോളി:— അവരൻ എന്നർ കട്ടിയായിരുന്നവെങ്കിൽ
അവനെ ഞാൻ പൊരിച്ചു തിന്നായിരുന്നു.

(വധ്യപ്പുംതുമെടുത്തു കുറഞ്ഞു് അക്ഷനമുറിനിൽ പ്രാ വിച്ചു് ഒരു
ഴുവക്കിൽ ചെന്നിരിക്കും.)

നാറാഷാ:—(ഈക്കകൾക്കാണ്ടു മുഖം പോതുന്നു.) അറുളീലാ!

മാഷാ:— ഇപ്പോൾ എത്തു് കാലമാണെന്നർ നോക്കാത്തവൻ
ഭാഗ്യവാനാണു്. ഞാൻ മോസ്സോയിലായിരുന്ന
വെക്കിൽ ഞാൻ ഇതു ഏതു കാലമാണെന്നു് ആരാ
യുകയില്ലായിരുന്നു.

വെർഷിനിൽ:— എത്താനം ദിവസങ്ങൾക്കു് മുൻപു് ഞാൻ
ക്കു ശ്രദ്ധയു് മന്ത്രിയുടെ ജയിൽവയറി വായിക്കു
യായിരുന്നു. പനാമാ കേസ് സംബന്ധിച്ചാണു്
അങ്കേഹം ബന്ധനസ്ഥനായതു്. ജയിലിലെ ജന
ലിൽ കുടി താൻ കണ്ണ പക്ഷികളെപ്പറ്റി അങ്കേഹം
എത്ര ആനന്ദത്തോടു കൂടിയാണു് ആ ഡയറിയിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നതു്. താൻ മന്ത്രിയായിരുന്നെപ്പോൾ
ആ പക്ഷികളെ കണ്ണിരുന്നിട്ടും അവരെ ഗൗനിച്ചി
ടേക്കില്ല. ഇതേ വിധത്തിൽ, നിങ്ങളു മോസ്സോ
യിൽ പോയാൽ ആ പക്ഷികളെ കണ്ണാലും ഗൗനി
ക്കുവില്ല. നമ്മുടെ ആനന്ദം നമ്മുടും ഇത്തുകളിലാണ
ക്കാറിയിരിക്കുന്നതു്.

തുസൻബാക്ക്:— (മേരപ്പുംതുനിന്നു് കുലവംസ്സു്പെട്ടി മെച്ചക്കും.)
മിംബയികൾ എവിടെ?

ബുറിനാ:— അവ ഒംബാബുന്നി തിന്നതീത്തു.

തുസൻബാക്ക്:— ഒപ്പാം.

അൻപ്പിസാ:—(ചായ വ് കുയ്ക്ക) നിങ്ങൾ ഒരു കത്തണ്ട്.

വെൻ്തിനിന്ത:—എനിക്കോ? (കണ്ണടക്കം) എൻ്റെ മക
ഴിടെ എഴുതു! (വായിക്കുന്ന) അതെ തീച്ച.....
തൊൻ സാവകാര്യത്തിൽ വായിക്കും... കുമ്പിക്കുന്നു
എനിക്ക് ചായ ദോക്കു (കുമ്പാടേശാട എഴുന്നുക്കുന്ന)
ആ അനന്തമായ കുമ.....

മാഡാ:—എന്താണതു? അതെതാഴ രഹസ്യമാണോ?

വെൻ്തിനിന്ത:—(സംഭാഷണത്തിൽ) എൻ്റെ ഭായ്യ വിണ്ടം
വിഷം കഴിച്ചിരിക്കുന്ന. തൊൻ പോകും. ഏന്നു
സാവകാര്യത്തിൽ പോകും. ഇതു വളരെ അസുവ
കരമായിരിക്കും. (മാക്കംയുടെ ഒരു ഒരു ഘുംബിക്കുന്ന)
തൊൻ ഇതു വഴിയെ സാവകാര്യത്തിൽ പോകും
(പോകുന്ന.)

അൻപിസാ:—അയാൾ എവിടെ പോയി? തൊൻ ചായ
വിളുവി. എൻ്റെതാഴ മനസ്സുണ്ടോ!

മാഡാ:—(കംപനേംട) അടങ്കിയിരിക്ക. നീ എപ്പും
വന്നു ശല്പുമിണ്ടാക്കുന്ന; ഒരു നിമിഷത്തെ സ്വന്ധന
പോലുമില്ല. (ചായപ്പും ഉംഖാട മുണ്ണുടെ സമീപത്തെ
കുറുക്കാം) തൊൻ നിങ്ങളുടെക്കാണ്ട് മുഖിയത്തിൽ
കുറുക്കും.

അൻപിസാ:—എത്രകൊണ്ടുണ്ടോ നിങ്ങൾ ശല്പുപ്പെട്ട
നാതു?

ആദ്രേയുടെ ശബ്ദം:—അൻപിസാ!

അൻപിസാ:—(പരിഹാസിക്കുന്ന) അൻപിസാ! അയാൾ
അപിടെയിരുന്ന കൊണ്ട്..... (പോകുന്ന)

മാശാ:—(ക്ഷേമാദിയിൽ മെഡ്യോസ്റ്റ കോപത്വം) തൊൻ
ഖയനംകൊള്ളിത്തു. (മെഡ്യോസ്റ്റ കിടക്കുന്ന വീട്ടുകളും അടി
നിക്കുന്ന) നിങ്ങളിടെ പീട്ടുകൾ ഈതാ കിടക്കുന്ന.
കരെ ചാര തത്ര.

ബാറ്റിനാ:—മാശാ, നീ അസ്പദമായിരിക്കുന്ന.

മാശാ:—തൊൻ അസ്പദമായിരിക്കുന്നവെക്കിൽ എ നോട്ട് സംസാരിക്കുന്നതു്. എന്നെ തൊടക്കതു്।

വെച്ചുറാറിക്കിനി:—അവബള്ള തൊടക്കതു്; അവബള്ള തൊട
ക്കതു്.....

മാശാ:—നിങ്ങൾക്ക് അരുപതായി, എന്നിട്ടും നിങ്ങൾ
ഒരു കുടിയെപ്പുാലെ. എപ്പോഴും അസംബന്ധം
പറയുന്ന ; പ്രവർത്തിക്കുന്ന.

നറവാശാ:—(ശിക്ഷാനിശ്ചാസം) പ്രീയപ്പെട്ട മാശാ. എന്തി
നാണോ ഖുക്കപരന്നായുള്ള പദപ്രയോഗങ്ങൾ ?

ത്രിസന്ധിവാക്ക്:—(ചിരിയക്കിക്കുംണ്ട്) ഖുങ്കു് തരിക...

നറവാശാ:—അയാറം ഉണ്ടാം. ഖനയാറിക്ക് സുവമില്ല.
ഞങ്ങൾ അംഗാളിടെ പക്കലേക്ക് പോകാം. (പോ
ക്കാം)

വലുറിനാ:—അലൈസ്റ്റൂണ്ടിൽ ഇല്ലാറിയും വിച്ഛു് എവി
ടേപ്പുായി ?

മാശാ:—ഒരീട്ടിൽ അയാളിടെ ഓആംക്ക് എന്നോ അസാധ്യാ
രണമായ ദന്തം സംഭവിച്ചിരിക്കുന്ന.

ത്രിസന്ധിവാക്ക്:—(സംരക്ഷനിയുടെ ശൃംക്കൾ ചെല്ലുന്ന.) നി
ങ്ങൾ ഖുക്കപരന്ന ഖവിടെയിരുന്നു് എന്നേതാ അതുമോ

പിക്കകയാണ്. അക്കറിയാം, അതെതനാബന്നൻ? വത്ര, നമുക്ക് സമാധാനമുണ്ടാക്കാം, നമുക്ക് കാശ് നാക്ക് കടക്കാം. (അവർ കടക്കുന്നു)

ഓസാളുനി:—സമാധാനമുണ്ടാക്കുന്നോ? തൊൻ ആരുരോ ടും പിണ്ണാലിയിട്ടില്ല.

ത്രിസന്നംബാക്ക്:—നമ്മുടെ ഇടയ്ക്ക് എന്തോ സംഭവിച്ചു വെന്നു് നിങ്ങൾ എന്നെന്നെക്കാണ്ട് ചിന്തിപ്പിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ ഒരുസാധാരണാക്കാരനാണ്, അതു നിങ്ങൾ സമ്മതിക്കുന്നും.

ഓസാളുനി:—തൊൻ അംസാധാരണൻ തന്നെ. എന്നാൽ ആരുരാണു് അംസാധാരണനാന്നല്ലാത്തതു്? കോപിക്ക ദ്രോ, അലൈക്രോ.

ത്രിസന്നംബാക്ക്:—അതിനോടു് അലൈക്രോക്ക് എത്ര ബുന്ധം? (നീറ്റുമ്പുത)

ഓസാളുനി:—ആരംക്രൂട്ടത്തിലക്കെപ്പുട്ടുണ്ടാൽ തൊൻ വിര സന്നം ലജ്ജിതനമാണു്. എന്നാൽ തൊൻ ആരുരെ ക്കാഴ്ചം സത്യസന്ധിയം മാന്യ്യുനമാണു്. അതു് എ നിക്ക് തെള്ളിയിക്കാൻ കഴിയും.

ത്രിസന്നംബാക്ക്:—തൊൻ ആടക്ക്രൂടെ നിങ്ങളോടു് കോപിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ എപ്പോഴും എന്ന ആരംക്രൂട്ട തെളാട്ട് ബുന്ധിക്കുന്നു. എന്നാൽ എപ്പോഴും തൊൻ നിങ്ങളെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടുന്നുണ്ട്. എത്ര സംഭവിച്ചാലും വേണ്ടില്ല. ഇന്നു രാത്രി തൊൻ കടക്കാൻ ഘോക്കുന്നു.

സോള്ളുനി:—“നമ്മൾ” കട്ടിക്കാം (അവർ കട്ടിക്കുന്ന) തൊൻ നിങ്ങൾക്ക് വിതലുമായി യാത്രാനം പ്രവർത്തിച്ചിട്ടില്ല. എന്നാൽ ഒരു സപ്രാവം ലെർഹെഡണം വിന്റെറുപോലെയാണോ? [അംഗീന സ്പരശിക്കുന്ന തൊൻ ലെർഹെഡണാവിനെപ്പുാലെയിരിക്കുന്നവെന്നോ? അവർ പറയുന്നു.

(അംഗീന ആളുകീഴിയിൽ നിന്നെടുത്തു എഴുകളിൽ നാംവരുത്തുന്നു)

തുസെൻബാക്ക്:— തൊൻ എൻ്റെ രാജി സമർപ്പിച്ചു കഴിഞ്ഞു. ബാന്ധു! അഭ്യുക്കാലുമായി തൊൻ അതിനെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചു വരികയായിരുന്നു. ഒട്ട വിൽ തൊൻ തീരുമാനിച്ചു കഴിഞ്ഞു. തൊൻ വേദ ചെയ്യും.

സോള്ളുനി:— കോച്ചിക്ക്ലേ, അലേക്കേ,...മരക്കു, മരക്കു, നിന്റെ സപ്പുഞ്ഞമൈ.....

(അയം സംരംഭിക്കാവു ആരുപ്പേ കൂടുക്കുന്നുടെ സംഖ്യാത്തിൽ പ്രവേചിച്ചു ചൂണ്ടുകുന്ന സമീപത്തിരിക്കുന്നു)

തുസെൻബാക്ക്:— തൊൻ വേദ ചെയ്യും.

ആദ്യത്വം:— തൊൻ ചോദിക്കുന്നു.

തുസെൻബാക്ക്:— സന്ദർശകനാം വരുന്നതെപ്പുാശാണോ?

എറിനാ:— എത്താണെന്ന് കണ്ടാതു മണിക്ക് അവർ വരും; സമയമായിപ്പോയി.

തുസെൻബാക്ക്:— (ആദ്യവിനെ ആവിംഗനം ചെയ്യുന്നു)

“മാമകഗ്രഹമേ, മാമകഗ്രഹമേ
പുത്രനായും നിമ്മിച്ചപ്പാരെൻ ഗേധഭൂമി”

ആരുദ്രയും ചെബുററിക്കിടം നാൽനന്നം ചെയ്യുന്ന.
(ചിരി).

ആസൻബാക്ക്:—(ആരുദ്രയേ ചുംഖിക്കുന്ന) നമ്മക് കടിക്കാം.
ആരുദ്ര, നമ്മക് കടിക്കാം, ആരുദ്ര തൊൻ നീംനാട്ട്
ക്രടി മോസ്സാ സർവ്വകലാശാലയിലേക്ക് വരാം.

സോഖൈനി:—എത്ര സർവ്വകലാശാലയിൽ; മോസ്സായിൽ
രണ്ട് സർവ്വകലാശാലകളിലും.

ആരുദ്ര:—മോസ്സായിൽ ഒരു സർവ്വകലാശാലയെയുള്ളിട്ട്.

സോഖൈനി:—തൊൻ പറയുന്ന രണ്ടിഞ്ചിനും.

ആരുദ്ര:—മുന്നാണെങ്കിലും വേണ്ടില്ല. അനുത്തേതാഴ്വം
നന്ന്.

സോഖൈനി:—മോസ്സായിൽ രണ്ട് സർവ്വകലാശാലകളേ
യള്ളി. (മനുക്കുന്ന ഫേംക്കൾ) മോസ്സായിൽ രണ്ട്
സർവ്വകലാശാലകളുണ്ടെന്നുള്ളതും. റ.ഡിയതൊന്ന്,
പുതിയതൊന്ന്. തൊൻ പറയുന്നതു് കേരംക്കുന്ന
ല്ലെങ്കിൽ എന്നിക്കു് പറയണമെന്നില്ല. എന്നിക്കു്
മററായ മറിയിലേക്ക് ഷോക്കാം. (പോകുന്ന)

ആസൻബാക്ക്:—(ചിരിക്കുന്ന) ഇങ്ങോട്ട് വയു, തൊൻ
കളിക്കാൻ ഷോകുന്ന; സോഖൈനി!.....
(പിയാനേംവിഞ്ഞം അട്ടഞ്ഞ ചെന്ന റംഗങ്ങളും മീട്ടുന്ന)

മാഷ്യാ:—(നടന്ന ചെയ്യുന്ന) ബാരോൺ കടിച്ചിറ്റിക്കുന്ന;
ബാരോൺ കടിച്ചിറ്റിക്കുന്ന; ബാരോൺ കടിച്ചിറ്റി
ക്കുന്ന.

(നാറംകു പ്രവർത്തനം)

നറരാഷാ:— (ചെമ്പുറിക്കിനും) എന്റെ വിൻ രോമാങ്ങാ വിച്ചേ!

(ചെമ്പുറിക്കിനും) എന്നും സംസ്ഥാപിച്ച കഴിഞ്ഞിട്ടും സംഖകം ശത്രുക്കിൽ പോകുന്നു.)

(ചെമ്പുറിക്കിൽ തുണ്ടാക്കിയാൽ തന്ത്രിക്കുന്ന അയാളും മാതൃക്കും)

രഹ്യറിനാ:— എന്താണതു് ?

ചെമ്പുറിക്കിൻ:— തങ്ങാലുക്കു് പോകാൻ സമയമായി. മുഖ്യം ദൈവ.

തുണ്ടാക്കാക്ക:— മുഖ്യം ദൈവരു്. ഇതു തങ്ങാലു പോയ സമയമാണു്.

രഹ്യറിനാ:— സന്ദർഭക്കന്നാൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ വരുന്ന ബോംബോ ?

ആരുദ്ര:— (കുള്ളുന്ന) സന്ദർഭക്കമായം ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന തല്ലു. ദൈവാദിക്കു സുവാദിപ്പുനു്, നറരാഷാ ഉറിയുന്നു.

മാഷാ:— ദൈവാദിക്കു സുവാദിപ്പു !

മാഷാ:— അവളെന്താണു് ചിന്തിക്കുന്നതു്! (ഒഫീനംഗ്യേംഡ്) ദൈവാദിക്കു സുവം തന്നെ.

(ആരുദ്ര വവത്തെ വാതിലിൽക്കുടി അംഗീകാര മറിയിരും ചുംകനു. ചെമ്പുറിക്കിൻ അയാളും അംഗരും കുഞ്ഞുമാറിയിൽ വെച്ചു് ദൈവം മുഖ്യം ദൈവം ദൈവം പരിയുന്നു)

ഹൈഡ്രോറിക്ക്:— എന്തു ലജ്ജാവരും! സാധാരണ പ്രവർത്തനം ഇവിടെ കഴിച്ചുകൂട്ടാമെന്നായിരുന്നു എൻ്റെ പ്രതി

ക്കു. എന്നാൽ ദേവാവിക്ക് സുവമില്ലെങ്കിൽ... ഞാൻ നാശു അവൻ കരെ കളിപ്പുണ്ടാക്കം കൊണ്ടിരിയാം.

റോധി:—(മുച്ചിൽ) ഇന്ന് ഉച്ചക്ക്ഷേണം കഴിതെന്തും ഞാൻ ഉരഞ്ഞാം. രാത്രി മുഴുക്കേ നീത്തനാ ചെയ്യണ മെന്നായിരുന്ന എൻ്റെ വിചാരം. ഇപ്പോൾ ഒൻപതു മണിയേ ആയിട്ടുള്ളൂ.

മാജാ:—നമ്മക്ക് തെങ്ങവിലേക്ക് പോകാം. അവിടെ നിന്ന് സംസാരിക്കാം. പിന്നീട് കാൽക്കാരി തീരം മാറ്റിക്കാം.

(അതുപറയുന്ന ഗബ്പുങ്ങൾ. തുണിക്കും കിഞ്ഞിര ആദ്ദോഡ്രുമുഖം മിരി. ഫല്ലം പുരുത്തു പോകുന്ന, അന്തിമി സാഡാം പരിപാടികളും മേഖളികളും വിളക്കണഞ്ഞുന്നു. നടപ്പ് പാട്ടും, ആദ്ദോധ്യം ചെബുറാറിക്കി നാം പാഠവരിക്കുന്നു.)

ചെബുറാറിക്കിൻ:—എൻ്റെ ജീവിതം മിന്നൽ വേഗത്തിൽ പായുന്നതുകൊണ്ടും ഞാൻ നിങ്ങളിടെ വിധാധിതയായ അമ്മയെ തീക്കുംണ്ടായി സ്ഥാപിക്കുന്നതുകൊണ്ടും ഞാൻ വിവാഹം ചെയ്യുന്നില്ല.

ആദ്ദോധ്യ:—ഒരിക്കലും വിവാഹം ചെയ്യുന്നതും. വിവാഹം മാറ്റുമാണ്.

ചെബുറാറിക്കിൻ:—അതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ എക്കാക്കിയായിരിക്കുന്നതും. എക്കാക്കിത്തന്മ ദേംകുറമാണെന്നും നിങ്ങളാക്കം പറഞ്ഞുകൊള്ളു.

ആദ്ദോധ്യ:—നമ്മക്ക് മുതിക്കുട്ടാം.

ചെബുറാറിക്കിൻ:—എന്തിന്തി?

ആദ്യത്വം:—എൻറെ ഓൺ എൻ തടസ്തതയിൽനിന്നുമെന്ന്
ഞാൻ ഒരപ്പുടണ്ട്.

ചെബുററിക്കിന്ത:—അതു.....

ആദ്യത്വം:—ഞാൻ ഇന്ന് രാത്രി കളിക്കുവില്ലെന്ന്. ഞാൻ വെ
രുത നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കും. എന്നിക്കു സുഖമില്ലെന്ന്.
ഞാൻ എൻറെ അനുസ്ഥിതിമായ്ക്കു എന്നൊന്നും ചെ
യ്യുന്നതും, രാത്രിവാൻ രോമാനോവിച്ചേ?

ചെബുററിക്കിന്ത:— എന്നോടു ചോദിക്കുന്നാം, എന്നിക്കു
റിന്തതുക്കുടാ.

ആദ്യത്വം:—നമ്മൾക്ക് അടുക്കാളുണ്ടായിരുന്ന ക്രിപ്പോക്കാം. (അവർ പും
ശ്ശു പുംക്കന്ന്. ഉണ്ണിയടക്കിമന്നും ഒപ്പും, ഒപ്പും ചിരിയും
കേടം ഒന്നും.)

ഒഹ്റിനാ:—(പുംക്കന്ന്) എന്നൊന്നും?

അൻഫിസാ:—(മന്ത്രിക്കന്ന്) സബർക്കമാരോ? (ഉണ്ണിയടക്കന്ന്)

ഒഹ്റിനാ:—വീട്ടിൽ ആരക്കമില്ലെന്നും അവരോടു പറയു.

(അന്തംമിറാം പുറത്തുവേം ആണ്. ഏറിനാം വിചംരമഗണ്യംയി മുൻ
യിൽ അംജാട്ടുമിശ്ശേണ്ടും നാട്ടുന്നു; അവർ സൗഖ്യത്വംയിരിക്കും.
സൌംകൂനി ആവേശിക്കുന്നു.)

ഓസാഞ്ചുനി:—(ആക്കുത്തുന്നും) ഈ വിടെ ആരക്കമില്ല.....അം
വരല്ലോ എവിടെയാണും?

ഒഹ്റിനാ:—അവർ വീട്ടിൽ പോയിരിക്കുന്നു.

ഓസാഞ്ചുനി:—നിങ്ങൾ തനിച്ചുണ്ടോ?

ഒഹ്റിനാ:—അംതെ, തന്നീച്ചു. (നിഴ്ഞ്ഞുത) ഇല്ലോബെ.

ഓസാഞ്ചുനി:—ഈപ്പോൾ നീണ്ടു നായരാർത്തമാണി ചെങ്ങാ
റി. എന്നാൽ നിങ്ങൾ മാറ്റുകയെങ്കുംലാണ്ടു.

നിങ്ങൾ മാനൃന്നം നിശ്ചയക്കന്നമാണ്. നിങ്ങൾക്ക് സത്രം കാണാൻ കഴിയും; നിങ്ങൾക്കെ കാര്യമെ എ നേന് മനസ്സിലംബാൻ കഴിക്കയളളി. തൊൻ നിങ്ങൾ ഒരു അധാരമായി ഒപ്പുവരിക്കണം. അംഗിരിപ്പാതെ, അഞ്ചുവില്ലാതെ മേഖലിക്കണം.

എറിനാ: - ഇല്ലാം വൈ. മുരഖപോക്കു.

സോഭൗദർ: - നിനെ ക്രടകാതെ എനിക്ക് ജീവിക്കാൻ കഴിക്കയില്ല. (അവരുടെ അനാഗമിക്കനു) മാർ എൻ്റെ ജീവിതസുഖമേം (ക്ലൗണിൽ ചെംരിയും.) എൻ്റെ ജീവിതാനുഭവമേം എത്ര ആശ്വര്യകരവും വിസ്മയാവഹവും പ്രഭാവപൂണ്ടിവും ആയ നയനങ്ങൾ! തൊൻ ഇങ്ങനെയുള്ള കണ്ണുകൾ മന്ദപോൾ കണ്ണിട്ടില്ല.

എറിനാ:—(പേരുക്കുന്നു) നിരത്തു, വാസിലീവസ്തുവേ വിശ്വ.

സോഭൗദർ:—നിനോട് തൊൻ പ്രേമത്തെപ്പറ്റി പറയുന്ന തു ആല്ലെങ്കിട്ടാണ്. ഇപ്പോൾ തൊൻ ഭ്രമിക്കിലാണോ എനിക്ക് തോന്നകില്ല. തൊൻ മറോതോ ഗോളത്തിലാണോ. (നേരിനിക്കടം തുള്ളുന്ന) സാരമില്ല. ബലം പ്രഥയാഗിച്ചു നിനെനക്കാണ്ട് ഒപ്പുവരിപ്പിക്കാൻ എന്നാൽ കഴിയുകയില്ല. തൊൻ നിനോട് സത്രംചെയ്തു പറയുന്ന; തൊൻ എൻ്റെ എത്തിരാളി കൂടാ കൊല്ലുമെന്നോ.....

(നന്ദിക്കും ആ മെഴുക്കിലി വിചുക്കുമായി പോവാൻജാനു. കംരം വാതിവിൽ കുടി മംറിക്കാറി നോക്കി കണ്ണംണ്ട് അവരും തോറ്റെ തെന്തുവി കുറ്റു മരിയിലുക്കും പോകുന്നു)

നന്ദിക്കും: .. ആ നാട്ടു ഇവിടെയുണ്ട്. അയാൾ വായിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കും. വാസ്തവിലീ വാസ്തവിക്കിച്ചു, നി

അപരം ഇവിടെയുള്ളെങ്കനും തൊൻ അറിഞ്ഞതില്ല. തൊൻ വീട്ടുകായുജ്ഞാളിൽ എഴുപ്പട്ടിരിക്കുന്നു.

സോബൈനി:—തൊന്നം അംഗങ്ങൾനെന്നു. (ചാക്കാ)

നറരാഷാ:—നീ വഴുരെ തള്ളിരിക്കുന്നു (ഒറരിനംയെ ചും വിക്കുന്നു)

എറിനാ:—ബോബി ഉരഞ്ഞുകയാണോ?

നറരാഷാ:—അരതെ, അരസ്റ്റാധമമായ ഉരക്കം. നിന്നുറ മുറിയായിരിക്കുന്ന ബോബിക്കു് കുട്ടന്തൽ പാറുന്നതു്. നീ ഒക്കെതാനു് ഓരോഗായും മുറിയിൽ അവശ്രൂഢാക്കാ നിച്ചു താമസിക്കുന്നും.

എറിനാ:—(മനസ്സിലാക്കാതെ) എവിടെ?

(വീട്ടിലോക വരനു വന്നിയുടെ ദണി മുണ്ടുനു.)

നറരാഷാ:—നിന്നുക്കും ഓരോഗാക്കും തന്ത്രങ്ങാലം ഒരു മറി തിൽ താമസിക്കാം. ബോബിക്കു് നിന്നുറ മറി ശേഖരിക്കുന്നു. അതുതേതാളം അവൻ എന്നുറ അംഗമയാണോ. ഇന്ന് തൊൻ അവനോടു പറഞ്ഞതു; “ഭബാബീ, നീ എന്നുറതാണോ; എന്നുറതാണോ” അവൻ എന്നു അവനുറ കൊച്ചു നയനങ്ങൾ തുറന്നു കൊക്കി. (മനി മുണ്ടുനു) അതു ഓരോഗാ ആരു രിക്കുന്നും. അവർ എത്ര വെക്കിയിട്ടുണ്ടോ വരുന്നതു! (പരിചരിക്ക ആരംഖിച്ചു് നറരാഷായോടു മന്ത്രിക്കുന്നു) പ്രോഫെസ്സറ്റാപ്പോപ്പാവു്? ഇങ്ങെന്നെന്നുള്ള കൂത്തും ചെയ്യാൻ നിക്കും എന്നതസാധ്യാരണനാണോ. തൊൻ തങ്ങനാടുക്കാനിച്ചു് വണ്ണാക്കിയിൽ കയറി ഒരു സബ്ബാര തിനിൻ ദോക്കണമെന്നു് പ്രോഫെസ്സറ്റാപ്പോപ്പാവു് ആ വസ്തുപ്പുണ്ണം, (ചിത്രിക്കുന്നു) ഇല പുഞ്ഞമാർ എത്ര

അമാർക്കാരാണോ!... (മനിയടിക്കുന്ന) ആരുദ്രാ വന്നിൽ കുറഞ്ഞ. താൻ പോകാതെ അരമൺക്രൂർവ്വണ്ണിയിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നവെന്ന വിചാരിക്കു. (പരിചാരിക്കും) താൻ താമസിക്കുവെള്ളുന്ന പോയിപ്പുറയു. (മനിമഴ ഞ്ചുന്ന) ആരുദ്രാ മനിയടിക്കുന്ന. അതു് ഹാർഗാ ആ തിരിക്കുണ്ട്.

(പരിചാരിക്ക മുടിയിൽ പോകുന്ന. ഏറുവിനു ചിന്താമന്ത്യം തിട്ടിക്കുന്ന.) കലിഗ്രിനു ഹാർഗായും വെർഷിനിനുൽ അന്ന ശത്രായി പ്രവേശിക്കുന്ന.)

കലിഗ്രിൻ:— ഒങ്ങ് നിങ്ങൾ ഇവിടെയുണ്ടോ. ഇവിടെ ഒരു വിക്കന്നബേജു് നിങ്ങൾ പരംതിങ്ങു ?

വെർഷിനിൻ:— താൻ അരമൺക്രൂർ മുൻപാണോ ഇവി ദ നിന്നു് പോക്കതു്. അധിക സദർശകരെ കൂ അനിരിക്കുയായിരുന്നു.

എറുവിനു:— അവരെല്ലാം പോയി.

കലിഗ്രിൻ:— മാജായും പോഡേയാ? അവർ എവിടെപോ യി? മുംട്ടാറെപ്പാപ്പോവു് താഴേ തന്റെ വണ്ണി തിൽ എന്തിനു് കാത്തിരിക്കുന്നു? ആരു കാത്തിരി കുറഞ്ഞു?

എറുവിനു:— ഒചാല്പ്പുങ്ങൾ ചോദിക്കാതിരിക്കുണ്ടു.....
താൻ ക്ഷീണിച്ചിരിക്കുയോണു്.

ഹാർഗാ:— എൻ്റെ ക്രമരിഖ്യാഗം ഇഴും കഴിഞ്ഞ
ഒരു തയ്യാളാണ്. താൻ തള്ളംപോയി. നഞ്ചുടെ അധ്യ

കൂടുതലും ഇവിടെയുണ്ട്. ഞാൻ അവക്കു അംഗീകാരം നൽകുന്ന സ്ഥലത്തെത്തിക്കുന്നു. എൻ്റെ തല, എൻ്റെ തല വേദനിക്കുന്നു.....(ഇരിക്കുന്ന) ഇന്നലെ പീടികളിൽ ആറുപ്രു 200 രബിഈസ് നജ്ദെപ്പു കു.....പട്ടണമിവാസികളും അവരുടെ പുരി സംസാരിക്കുന്നു.....

കലിഗിൽ:— ഞാനും കൂടിശ്ശിരിക്കുന്ന (ഇരിക്കുന്ന)

വെർഷിനിൽ:— എൻ്റെ ഭാംഗു വിഷം കഴിച്ചു് എന്നു ഭയപ്പെട്ടതുവാൻ നോക്കി. എന്നാൽ ഇരുപ്പാർക്കു കൂടുതലും ശരിപ്പെട്ടു. ഞാൻ സഹൃജനാഡി കുന്നു. ഇനി എന്നിക്കു് വിത്രുമിക്കാം. ഫിഡാർ ഒന്നുലിഞ്ചു, എക്കു നന്നിച്ചു് എവിടെക്കൈലും പോകാം. എന്നിക്കു് പീടിൽ താമസിക്കാൻ വയ്ക്കു് നമ്മുക്കു് പോകാം.

കലിഗിൽ:— ഞാൻ കൂടിശ്ശിരിക്കുന്നു. എന്നിക്കു് പോകാൻ വയ്ക്കു്. (എഴുന്നുള്ളുന്ന) ഞാൻ കൂടിശ്ശിരിക്കുന്നു. എൻ്റെ ഭാംഗു വീടിൽപ്പോഞ്ഞോ?

ഭൈറിനും:— ഉപാരങ്ങൾ തോന്നുന്നു.

കലിഗിൽ:— (ഒറ്റിനുംയും കൈകുള്ള ചുംബിക്കുന്ന) ഇധു് ലൈഡാൻ നാളു നാളു യും മരുന്നാളും വിത്രുമിക്കാൻ പോകുന്നു. എൻ്റെ ഏററുവും എല്ലാം ഗമമായ ആയിരുന്നു. (പോകുന്ന) എന്നിക്കു് കരെ ചായ വേണും. ആനുഡക്കരമായ ഒരു മുട്ടകെട്ടിൽ പെട്ടു് സമയം ചൂക്കാൻ ഞാൻ കൊതിച്ചുവെക്കാണ്ടിരിക്കുന്നുകുഞ്ഞിൽ

വെർഷിനിൽ;—ഞാൻ തനിയെ പ്രവിശ്യേകിച്ചു
പോയ്ക്കൊള്ളാം (കവിതിനും പാരമ്പര്യവും)

ഓരോഗാ;—എൻ്റെ തല വേശനിക്കുന്നു.....ആരുദ്ര പണം
നൃഥ്യപ്പട്ടം.....പട്ടണവാസിക്കുള്ളാം അതെപ്പട്ട്
ററി സംസാരിക്കുന്നു...ഞാൻ പോയിക്കിടക്കാൻ
വിചാരിക്കുന്നു. (പോക്കു) നാഭേ എന്നിക്കു ജോലി
യില്ല.....എൻ്റെ ദൈവമേ, ഒപ്പുതു കാരണമുാം
നാഭേ ഞാൻ സപ്തരത്യാശു; മരബന്നാളിം ഞാൻ
സപ്തരത്യാശു. അങ്ങോടു എൻ്റെ തല, എൻ്റെ
തല.....

ഒന്തുറിനാ;—(തനിച്ച്) അവരെല്ലാം പോരാവി. ആത്തമില്ല.
(തനവിൽ വംശവൈശംകം. പരിചാരിക പാട്ട് പാട്ടു)

നാറാധാ;—(ശാമം കൊണ്ടു കുട്ട ധരിച്ച് ക്ഷാണിക്കിയിൽ
കുടി വേദക്കാരിരംഗം വരുന്നു) ഞാൻ അരംമണി
ക്രൂരിനുള്ളിൽ മടങ്ങം. ഞാൻ ഒരു ചെറിയ സമ്പാദ
ത്തിനു പോകയാശു.

ഒന്തുറിനാ;—(എന്തുകും ചംഗി വുമ അനുഭവിച്ചുംനോ) തും
സ്നേഹിലേ കോണ്ടുവാ മോന്നുവാ!

കർട്ടുൻ

അർക്കം മുന്ന്

ഓരംഗായും വെറുവിനായും ഇരിക്കുന്ന തരി. ഇടത്തും വലത്തും വശങ്ങളിൽ സ്ത്രീകൾ കൊണ്ടു് മായ്ക്കപ്പെട്ടിട്ടും കൂടിലുകൾ കിടക്കുന്നു. നേരം രാത്രി രണ്ടുമൺ. മൈ ജിന്നർ പിന്നിൽ അധിബാധയായെന്നുവിപ്പിക്കുന്ന മണി യടിക്കുന്നു; അതു കുറെ സമയമായി മുഴങ്ങാൻകൊണ്ടിരിക്കു യാണു് മുതുവരെ വീട്ടിൽ ദാരകം ഉടങ്ങാൻ കിടക്കുന്നു. മാഡാ കുട്ടി വന്നും ദാരകിൽ കിടക്കുന്നു. ഓരം ഗായും അൻപമിസായും പ്രദേശിക്കുന്നു.

അൻപമിസാഃ— അവർ താഴെ കോൺപുട്ടിക്കു് താഴെ ഇരിക്കുന്നു. ഞാൻ അവരോടു് പറഞ്ഞു. “ന അദി മുകളിലേക്കു് വരികയില്ലോ?” അവർ പറഞ്ഞു: അപ്പുൾ എവിടെയാണുന്നു് നമ്മൾ ഒന്നുകൂടാ. അ ഭേദമം ഇതിനിടെ വെള്ളതീർന്നുകാണു്, എല്ലു വാ തന്ത്യാശിത്രുു്! ഇരഞ്ഞു കരെയാളുകൾ നില്ലുണ്ടു്.

ഓരംഗാഃ— (ഒരു ഇടക്കുപുട്ടുക്കുന്ന) ഈ തവിട്ടുനിരത്തിലജ്ജ ഉട പ്പെട്ടതുകൊടുക്ക. ഈ ബുദ്ധുന്നും...നർസേ, ഈ പുത്രന്നും കുടി....എന്നെന്നു ദേശവേദ, ഈതെത്ര തയംകരം കീർസാനോവ്‌സ്കു രോധു് മുഴക്കു വെ ഞുനീറി പോയെനു തോന്നുനു. ഫുത്രു് എടുത്തുകൊ ത്തി. (ചെപ്പ് ഏറിഞ്ഞെങ്കാട്ടക്കുന്ന) പാവപ്പെട്ട വെൻ പ്പിനിനും പരിഞ്ഞേതനായ്ക്കുന്നു. അയ്യാളുടെ വീ ടി ചാനുലുണ്ടിരിക്കും. അവർ ഇന്നു രാത്രി ഇവിടെ വരേന്നതായിരുന്നു...പാവപ്പെട്ട പ്രദേശാന്തരിക്കും

മുഴക്കെ വെള്ളപ്പോയിരിക്കുന്നു. യാത്രാനും അവ
ഡേഷിച്ചിട്ടില്ല.

അമ്മുഹിസാ:— ഓരിഗാ, നിങ്ങൾക്ക് ഫോറാ പോൻകി
നെ വിളിച്ചുകൂടുക?.....എനിക്ക് വയ്ക്കു...

ഓരിഗാ:— (മനിയകിശുനു) അവർ ഉത്തരം നൽകിയില്ല.
(വാതിക്കാവേശം എന്നുന്നു) ഇരുപ്പൊട്ട് വരു.....അതരാ
യാലും ദേശഭില്ല..... തുന്ന് കിടക്കുന്ന വാതലിൽ
കുടി അഗ്നിജപാലയിൽ പോതിത്തെ ഒരു ജനയ
കാണപ്പെട്ടുന്നു. ഒരു അഗ്നിശമനയന്ത്രം വീടിനെ
കുന്ന പോകുന്ന, എന്നു ഭയംകുരാ! ഫോറാപോൻക് ആ
ഡേശിക്കുന്നു ഇതു സാധാരണമല്ല താഴേരുതക്ക് എടുത്തു
കൊണ്ട് പോ. ഒക്കാലോറിപ്പിയ ബാലികമാർ താഴെ
യുണ്ട്. ഇവ അവർ എടുത്തു കൊള്ളുക്കു. ഇതുംകുടി...

ഫോറാപോൻക്:— പറുംജാം കൊല്ലുത്തിൽ അഭാന്നോയും
വെന്തരിയുക്കുംഞ്ഞിനു. എന്നെന്ന ദൈവമേ, മു
ഞ്ഞകാർ അത്രുത്തെപ്പെട്ടുപോകി.

ഓരിഗാ:— പറയു പറയു.

ഫോറാപോൻക്:— തൊൻ..... (ശുംകുനു)

ഓരിഗാ:— മുറയെപ്പെട്ട നർസേ, എല്ലാം അവർ എടുത്തു
കൊള്ളുക്കു. നമ്മുടെ ഗുംഡവേണ്ട എല്ലാം അവർക്ക്
കൊടുത്തതുക്..... തൊൻ ക്ഷേമിച്ചിരിക്കുന്ന ...
തൊൻ നില്ലോൻ തന്നെ വയ്ക്കു. ബർഷിനിനെ വീ
ട്ടിൽ ദോകാൻ അഭാവമിച്ചുകൂടാ..... അതു എൻ
കൂട്ടിക്കാക്ക് റ്റായിംഗ് മിൽ കിടക്കും. അലെപ്പും

எனக் கூர்க்காரியை விடுப்பின் நாட்டத்தைச் சொக்கம் போன்றெல்லாரிகளின் அவ்விடை கிடைக்காம். அதற்குகிண் எதுபதிடுத் தெய்வங்களிலிருந்து வேலை வாரம். மாத்துற கடிதூரிக்கையாள்; ஒரீதமாயி கடிதூரிக்கையாள்; அதுகொடி அரயாதுத் தொய்க்குத் தாக்குத் துறுக்கு போகான் வழு. வெற்ஷிகிழை ஓஞ்சுவும் யுங்கிழை ஒழிலேக்கு போகக்கூடு.

അന്തർമ്മിസാ:— (ക്ഷീണിതയാണ് ഫു) ഒരംഗാ, അറിയപ്പെട്ട കട്ടി, ഏറ്റവും താഴ്വാക്കേണ്ടതും ഏറ്റവും താഴ്വാക്കിക്കൊണ്ടതും!

കാരിഗാ:—നീ ഇന്നുംവെന്നും പറയുന്നു. അതുകൊണ്ട് നിന്മാക്കിക്കൊള്ളബുന്നില്ല.

எங்கா:—கிழைக் குவிகெட ஹரிசு. கிழைக் கதைக்கிரி
கிக்கு (அவைக் குக்குஞ்சி'குவிகெட ஹைஸ் விடுது
மிக்க. கிழைக் கஷ்டர நீராயான்திக்கு,
(நிறங்கு) அங்குத்து வகை)

നന്ദാകുമാർ എഴുപ്പുചോദ്യര സൗംഖ്യികാന് വേണ്ടി
ഒരു കാലിനി ഉടനെ തുച്ചവയ്ക്കരിഞ്ഞാമെന്ന

അവൻ പറയുന്നു. അതെല്ലാറി നിങ്ങൾ എന്തു പറയുന്നു? അതു വളരെ മനോധരമായ ടരായുമാണ്. തീച്ചുംഖായും പാവക്കപ്പെട്ട സഹായിക്കണം. അതു പുനഃക്കാശം ദയാലും ദാഡിയിൽ കൊച്ചു ശാഖാഫീഡും ദനം അശ്വിയാതെ ഉറങ്കുകയാണ്; ഉറങ്കുകയാണ്'. പുറത്തു യാരാളും അറിയുന്നതു കൂടാണും. എവിടെനോക്കിയാലും അതിനുടെ തന്നെ. പട്ടണത്തിൽ ജപരം പടക്കം പിടിക്കുന്നു. കട്ടിക്കും ജപരം ബാധിക്കുമോ എന്നു് എന്നും ഒരേപ്പുട്ടുണ്ട്.

ഓർഗാ:—(ശ്രദ്ധിക്കാതെ) ഈ മുറിയിൽ ഇരുന്നാൽ അഥവി കാണാൻ കഴിക്കയില്ല.

നറരാഷാ:—അതെ...തൊന്തു വളരെ വൃത്തിയീന്തുന്തു കാണു. (ക്ലൂംട്ടിയുടെ മുൻപിൽ) തൊന്തു തട്ടിച്ചുവരുന്നു ഒന്നു് അം ചർ പറയുന്ന...അതു് അസത്രുമാണു്... തീച്ചുംഖായും അസത്രുമാണു്. നാശാ ഉറങ്കുനു. പാവക്കപ്പെട്ട അവരും കുറീഞ്ഞിച്ചുപോയി. (ഓൺമിസംഘാട്ടം, കംപി: അംബെ) എന്നെന്നു സാന്നില്ലെന്തിൽ ഇരിക്കാൻ ദൈത്യപ്പെടുത്തു. എഴുന്നേരുക്കു, (അംമിസി: ഏം കുണ്ണ, നിസ്ത്രേഖം.)

ഓർഗാ:—(ക്ഷമപ്പെടുത്തുന്നു) എന്നിക്കു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല.

നറരാഷാ:—അവരു നുവിടെ പറഞ്ഞുകയില്ല. അവരു നാ കീറ്റപുറത്തു നിന്നു് വരിക്കുന്നു്. അവരു അവി ടെ താമസിക്കുന്നതുണ്ടു്....അവരു അവരുളു നാഡിപ്പിക്കുന്നു. തൊന്തു പിടിച്ചു വൃവശമയെ ആരിക്കുന്നു. അതുവരുമ്പില്ലെന്തെ നുവിടെ ആരഞ്ഞു വരേണ്ടും. (കവിക്കുക രക്കം.) നിങ്ങൾ കുറീഞ്ഞിച്ചുരിക്കുന്നു.

പാവാൾ, നമ്മുടെ റഹായ്‌മിസ്ട്രീസ് ക്ഷീണിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു കൊള്ളുന്നതു സോഫി വളരുന്നു പജറ്റിക്കു തന്ത്രിൽ പോകുവാൻ എന്നിൽക്കൂൾ നിങ്ങളെ പേടി ഒക്സാറ്റിവായം.

ഹാരിഗാ:— തൊൻ മെഡ്യോസ്റ്റുസ്റ്റാക്കിരിക്കുന്നീലു.

നാരാജാ:— അവർ നിങ്ങളെ ചെറഡ്യോസ്റ്റുസ്റ്റാക്കി നിയമിക്കും. അതു തീർപ്പെട്ട കഴിഞ്ഞു.

ഹാരിഗാ:— തൊൻ അതു ഉള്ളട്ടാഗം ഉപേക്ഷിക്കും. എന്നിക്കു വരു. എന്നിക്കു അതുവതിലും... (വെള്ളു കടിക്കുന്ന) നന്ദിനിനാട്ട് നിങ്ങൾ ഇള്ളപ്പാരു വളരെ പ്രായമായി ചൊംഘമാറി... തൊന്ത്രിൽ വ്യസനിക്കുന്ന. എന്തു മുൻപിൽ തൊൻ കാണുന്നാതെല്ലാം ഇങ്ങനെയായാശ്വരം....

നാരാജാ:— (സ്നേഹിതനും ഒരു ക്ഷണിക്കുന്ന) ക്ഷണിക്കു, ഹാരിഗാ, ക്ഷണിക്കു. നിങ്ങളെ വെരുപ്പുക്കണ്ണുമെന്ന് തൊൻ അതിനിച്ചിലു. (മാങ്ങം എഴുന്നും ഒരു തലയിണബൈട്ടുകുന്നുകൊണ്ട് കോപിപ്പുയും അഡിപ്പുത്തു പോകുന്ന.)

ഹാരിഗാ:— ഹാമ്മിക്കു.... എന്നിക്കു ഇതു പെയ്മാററും സരിക്കാൻവരു. ഇതു പെയ്മാററും എന്നു അസുഖം, പ്രേട്ടുത്തുന്നു. തൊൻ നീരാഗപ്പെട്ടുന്നു; എന്നു ഒരു ദിവം ക്ഷീണിക്കുന്നു.

നാരാജാ:— ക്ഷമിക്കു. [അവരും ചുംബിക്കുന്ന)

ഹാരിഗാ:— പ്രായമായ പൊതുമാരവും മന്ത്രാദാക്കന്തം എത്ര അശ്വിനിയായ ദ്രാഗണക്കിലും ധ്രൂവന്ന വല്ലാതെ ഇള്ളക്കി മറിക്കുന്നു.

നറരാഷാ:— തൊൻ പത്രിവായി-വള്ളര കടന്ന് സംസാരി ആപോകന. എന്നാൽ അവരംകൂട് നാട്ടിന്റെരാത്രു തന്നെ താമസിക്കാമെല്ലോ. നിങ്ങൾ അതു സമർത്തി കണ്ണോ.

ബാധിഗാ:— ഇപ്പുത്ര കൊല്ലുമായി അവരു നമ്മോടുകൂടി താമ സ്വിക്കാശാണ്.

നറരാഷാ:— എന്നാൽ അവരംകൂട് ഇപ്പോൾ ഒരു ജോലി യും ചെയ്യാൻ കഴിക്കയില്ല. അവരു ജോലിക്കു് പറവ നില്ല. അവരംകൂട് ഉറഞ്ഞവാൻം വെറ്റതെ ഇരിക്കു വാനും മാത്രം കഴിയും.

നറരാഷാ:— (ആയുദ്ധങ്ങാട) എന്നതാണ് നിങ്ങൾ പറയുന്നതിന്റെ അത്മം? അവരു ഒരു വേലക്കാരി മാത്രമാകന. ബാധിഗാ, എന്നിക്കു് നിങ്ങൾ പറയുന്നതിന്റെ അത്മം മനസ്സിലാക്കന്നില്ല. എന്നിക്കു് ഒരു നർസൗണ്ട്. നമ്മുക്കു് ഒരു പാചകക്കാരന്നാണ്. ഒരു വീട്ടിലെവലക്കാരിയാണ്....പിന്നെ ഒരു പുഖ്യദയ നുകൂലുക്കു് എന്തിലു്? (പ്രേജിനെറ്റ് പിനിൽ അനിമാഡകു എഴുതു അതുകുന്നണ്ണും.)

ബാധിഗാ:— ഇന്ന രാത്രികൊണ്ട് ദ്രുനിക്കു് പത്രകൊല്ലുതെന്തു ഫ്രിയം വർല്ലിച്ചിരിക്കുന്നു.

നറരാഷാ:— ബാധിഗാ, നാം ഒരു തീരമാനത്തിലെത്തണ്ണോ. നിങ്ങളുടെ സ്ഥലം സ്കൂളാണ്; എന്നുറ സ്ഥലം വിടാണ്. നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ സ്ഥലം പറിപ്പിക്കു നതിൽ ചെലവാക്കുന്നു; തൊൻ വീട്ടജോലിക്കു വെള്ളുന്നതിൽ എന്നുറ സമജാവൃയം.ചെങ്ങുന്നു. തൊൻ

വേലക്കാരെപ്പറ്റി-പറയുകയാണെങ്കിൽ തൊൻ ഏ ന്തിനെക്കാരിച്ചാണ് സംസാരിക്കുന്നതെന്ന് എന്ന് കഴു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. നാളെ അവരെ, അതു കീഴിലിയായ കൂളിയെ, ഇവിടെ നിന്നുയക്കുണ്ട്. നിങ്ങൾ നാഴീ പോകാതെപക്ഷം തൈപ്പരം ഇങ്ങനെ പീണ ഞ്ഞിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ഇതു സഹിക്കേ വയ്ക്കു.

(കവിതിനുവേദിക്കുന്നു.)

കലിഗിൻ്റ്:— മാഷാ എന്നിട ? അശീ ശമിച്ചു വയന്നു. ഒരു ഭാഗം മാത്രം വെന്നേരിന്തുപോയി. ഒരു കാരം വന്നപ്പോരു അശീ എല്ലായിടത്തും പടൻ കയറി പട്ടണമെല്ലാം വെന്തുപോകുമ്പോൾ വിചാരിച്ചു പോയതു്. (ഇരിക്കുന്ന) തൊൻ തള്ളന്തുപോയി (മുഖ്യമായി ശ്രദ്ധിക്കുന്നു)

ഓരംഗാ:— എന്താണതു് ?

കലിഗിൻ്റ്:— ഡാക്കു ഭയക്കരമായി കടിച്ചിരിക്കുന്നു. (എഴുന്നേരുന്നു) അയാൾ ഇങ്ങനെ വയന്നവെന്നു തോന്നുന്നു. നീ കേരംക്കുണ്ടോ ?.....(ചിരിക്കുന്ന) എന്തായ മനസ്സുൻ !... തൊൻ ഒളിച്ചിരിക്കും. (കൈമുഖിയിൽ ചെന്ന് പത്രം നിക്കുന്നു) കൂളിൻ !

ഓരംഗാ:— രണ്ട് കൊല്ലുമായി അയരും ഒരു തുളിപോലും തൊട്ടിട്ടില്ല. ഇപ്പോരു പെട്ടുന്നു അയാൾ കടിച്ചു രൂട്ടണ്ടിയിരിക്കുന്നു. (നംബം: ഘായംകുന്നിച്ചു മറിയുടെ പിന്നിലേക്ക് ഉംഭുന്നു.)

ചെബുവാർക്കിൻ്റ് ആവേദിക്കുന്നു. അയാൾ ചുറ്റു

പാട്ടം നോക്കി കഴുകുന്ന സ്ഥാനങ്ങളക്ക് പോകും. അവിടെ നിന്ന് കൈകരി കഴുകുന്ന.

ചെബുററിക്കിൾസ്:—[കോപത്രേണട] അവർരുത്തെല്ലാം ചെക്കിൽക്കാൻ കൊണ്ടു പോകുന്നു. തൊൻ ഒരു ഡാഫൂരാ ലോറി എന്നിലും എന്നിക്കുന്നും ശമിപ്പിക്കാൻ കഴിയുമെന്നം അവർ വിചാരിക്കുന്നു. എന്നിക്കും നീം അറി ഞഞ്ചുക്കാ. അറിയാമായിരുന്നതെല്ലാം തൊൻ മറന്നു, കുന്നം അറിഞ്ഞുകൂടുകാ. [അംഗം ചുണ്ണാട്ടെ കംഡിഡായും നറരക്കായും പുരുത്തു പോകും] കഴിഞ്ഞെ ബുദ്ധനാഴു സാസ്പിളിൽ തൊൻ ഒരു സ്റ്റീജേ പിക്കിത്തസിക്കാൻ ചെയ്യാം. അവരും മരിച്ചു. തൊൻ നിമിത്തമാണു അവരും മരിച്ചുവും. ഇതുപരത്തെല്ലാം കൊല്ലും മന്ത്രവും എന്നിക്കും കരച്ചുകൈക്കാൻറും അറിയാമായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ നീം അറിഞ്ഞുകൂടും. ഒരു പ്രക്ഷേ തൊൻ ഒരു യഥാർത്ഥമായ മനസ്സും തൊൻ ഭാവിക്കുന്നതിനിരിക്കാം. ഒരു പ്രക്ഷേ തൊൻ ജീവിക്കുന്നില്ലാതിരിക്കാം. തൊൻ നടക്കകയും തിന്നുകയും ഉറങ്കുകയും ചെയ്യുന്നവും തൊൻ സുകല്പിക്കുന്നും. (നിലവിലുണ്ടാണ്) തൊൻ ജീവിക്കാതിരുന്നുവെക്കിൽ! [നിലവിലുണ്ടാണ് നിരത്തുന്നു; കോപത്രേണട] ചെക്കിൽക്കാൻ മാത്രം അറിയാം. റിനിഞ്ഞുനാണു അവർ സ്റ്റീജും ഇരുന്നു സാസാരിക്കുന്നതായിരുന്നു; അവർ പറഞ്ഞു, പോക്കുസ്റ്റീജു, വാരിട്ടുയർ.....തൊൻ വായിച്ചിട്ടിട്ടും അതുനുണ്ടാവ

തനിൽ എറേതോ പറഞ്ഞു. ബുധനാളു തൊൻ കൊന്ന
സ്രീരൈ തൊൻ ഓർമ്മിച്ചു. അവരെ മരക്കവാൻ
എനിക്ക് കഴിയുന്നില്ല. എൻ്റെ മനസ്സിലജ്ജിതെ
പ്പാം വൃത്തിക്കടവയാണു....അരതുകൊണ്ട് തൊൻ
പോയി കടിച്ചു.....

[എറിനം, വെർഷിനിൾ, തുണ്ണുമുടക്ക ദന്തിവ പ്രഭാശിക്കു
നം. തുണ്ണുമുടക്ക പുതിയ സമ്പ്രദായങ്ങളജ്ജിവനും യിച്ചിപ്പി
ക്കുന്നു.]

എറിനാ:—നമിക്ക് ഇരിക്കാം. ഇവിടെ ആരം വരിക
യില്ല.

വെർഷിനിൾ:—പട്ടണം മഴക്കെ വെറുപ്പോക്കാനെങ്കിൽ താ
യിരുന്നു.

കലിഗിൾ:—(അടയുള്ള വരനം.) സമയമെന്നായി.?

തുണ്ണുമുടക്ക:—ഇപ്പോരു മുന്ന കഴിഞ്ഞു. നേരം പുലരാ
റായി.

എറിനാ:—അവരെല്ലാം കൈഞ്ഞമുറിയിലിരിക്കുന്നു. ആ
യം പോകുന്നില്ല. സോഭൈനിയും അവിടെ ഇരി
ക്കുന്നു. (ചെബുറിക്കിനേംട്) ഡാക്ടർ, ഉറങ്ങാൻ പോ
കന്നില്ലോ?

ചെബുറാറിക്കിൾ:—നാഡി. (നാടി മീറ ചീകനം.)

കലിഗിൾ:—(പിരിക്കുന്നം.) സംസാരിക്കെ എന്നതു അല്ലോ വി
ഷമമാണു അഞ്ചലു, ചുവാൻ ചൊമാഞ്ചാപിശ്ചേ?
(ചുവിൽ തട്ടുനം.) നല്ല മനശ്ചുൻ!

തുണ്ണുമുടക്ക:— കൂദാശപ്പെടുന്നവരെ സഹായിക്കാൻ ഒരു
കാവിടിയുണ്ടാണെന്നെന്നും അവർപറയുന്നു

വെള്ളിനാഃ:—അനുസ്രതക്കുലം എന്തെങ്കിലും ചെയ്യാൻ കഴിയുമെന്ന വിചാരണയിൽ.

തുശസ്തംഖാക്ഷഃ:—അംഗങ്ങെന ചെയ്യണം. എന്തോടു അഭിപ്രായത്തിൽ അഭിരിയാണെങ്കിലേയും ഒരു ദിവസം തന്റെ പിയാനിസ്ഥാണം.

കലിഗിന്ദഃ:—അംഗത, ഒന്നാംതരം!

വെള്ളിനാഃ:—അംഗവാദക്ഷേപ്ത്വം മറന്നുപൊണ്ടി. മുന്നകൊള്ളുമായി അംഗവാദ പിയാനോയിൽ തൊട്ടിട്ടും.

തുശസ്തംഖാക്ഷഃ:—ഈ പദ്ധതിൽ സംഗീതം മനസ്സിലാം കൂനവരായി ആരാധിപ്പി, കരാറായാളിപ്പിലാം തൊന്ത്രം പ്പാതെ. എന്തിക്കും മനസ്സിലാക്കുന്ന എന്തോടു അഭിപ്രായത്തിൽ അഭിരിയാണെങ്കിലേയും ഒരു ദിവസം തന്റെ പിയാനിസ്ഥാണം.

കലിഗിന്ദഃ:—ബാരോണർ, നിങ്ങൾ പറഞ്ഞതു ശരിതനെ. തൊൻ മാഷായെ അനുസ്ഥിതായി ഇഷ്ടപ്പെട്ടുന്നു.

തുശസ്തംഖാക്ഷഃ:—അംഗത, ശരിയാണും.

കലിഗിന്ദഃ:—(നൗക ചീസ്പ്പിട്ടുന്ന) അംഗത.

(ചെമ്പുറിക്കിക്കു കീഴയിൽനിന്നും ഒരു ദാശ്വട്ടത്തു പരിഞ്ഞു ദിക്കുന്ന.)

വെർഷിനാഃഃ:—അംഗിബാധയുടെ സമയത്തു തൊൻ വളരെ ദിഷ്ടിരാത്രിയെന്നു. തൊൻ ഭ്രമിയിൽ ആരാധിയും ഇഷ്ടപ്പെട്ടുന്നും (നിസ്ത്രേജ്വാ) അംഗിശേഖനക്കാരെ മുറഞ്ഞെങ്കാം ചാരാത്താക്കാമെന്നും അംഗവാദ പിയാനിസ്ഥാണും തൊൻ ഇന്നാലെപ്പെടുക്കും.

ത്രാസന്നിധാക്ഷ. — എന്നും കേട്ട്. അങ്ങനെന്നയാണെങ്കിൽ
പട്ടണം മുന്നുമായിപ്പോക്കം.

മെറ്റിനാ: — എങ്ങനെള്ളും മുവിടെ നിന്നു് പോകം.

(ചെബുറിക്കിൻ സ്ഥാക്കി നാശയിട്ടുണ്ട്. അതു പൊതുതക്കയനു
മല്ലെങ്കിലും സക്കരേതാടെ, വിക്രൂതരക്കാം.)

കലിഗിൻ: — (ഉംഞ്ച കക്കണ്ണാരു വാരിയെടുക്കുന്നു.) ഇതു വില
പ്പെട്ട ഒരു സാധനം ഉടച്ചുകളും ദൈഹം, മെച്ചവാൻ
രോമാനും വിശ്വീച്ചു ഇതു നിങ്ങളുടെ ചീതു പെരുമാ
റംത്തിന്റെ ഒരു ലക്ഷ്യാനുമാണ്.

മെറ്റിനാ: — അതു മണി നമ്മുടെ അമ്മയുടെതാണ്.

ചെബുറിക്കിൻ: — അയിരിക്കാം.....നിങ്ങളുടെ അമ്മ
യുംതു്. എന്നു് അതിനെ ഉടച്ചിപ്പി. എന്നു് ഉടച്ച
വെന്നു തോന്നുകയാണ്. നാം ജീവിക്കുന്നില്ലായി
രിക്കാം, നാം ജീവിക്കുന്നവരുംു് നമ്മക്കു് തോന്നുക
യാണ്. എന്നിക്കു് യാതോന്നും അഭിഭരിക്കുന്നും. അതു
കും ഒന്നും അഭിഭരിക്കുന്നും. (വാക്കും ഫേഡ്) നിങ്ങൾ
എന്തിനെയാണു് നോക്കേന്നതു്? നറ്റാഷാ പ്രോഫീസ്
പോപ്പോവിഡനാടു് ഗ്രൂപ്പരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ അതു
കാണുന്നില്ല. അവിടെ നിങ്ങൾ മുൻകുന്നവെക്കിലും
നിങ്ങൾ ഒന്നും കാണുന്നില്ല. നറ്റാഷാ പ്രോഫീസ്
പോപ്പോവിഡനാടു് ഗ്രൂപ്പരിക്കുന്നു; നിങ്ങളേ കാണു
ന്നില്ല. (പാട്ടും.).....(പോകുന്നു.)

വെർഷിന്റിൻ: — അതു (മിരിക്കുന്നു) എല്ലാം എത്ര അംശം
ഡാക്യൂമെന്റാവിരിക്കുന്നു. (നില്ലുംത) തീ ചടന്ന പിടിച്ച
പ്പോൾ എന്നു് വീടിലേക്കു് എട. അവിടെചെന്ന

പ്രേരണ വീട്ടിൽ അപത്തൊന്നാമില്ല. എൻ്റെ രണ്ട് പെൺകുട്ടികൾ ദാതിയക്കണ്ണ് നിൽക്കുവയ്ക്കിയാണെന്ന്. അടുത്ത ജനക്രമങ്ങം മുളകിയോടുന്നു. കതിര കളിം പട്ടികളിം ചാട്ടുന്നു. പെൺകുട്ടികളുടെ മുഖം സ്നേഹപൂണ്ടിയായാണെന്ന്. എന്നിങ്കു മററാനും അംഗിരിഞ്ഞാക്കുടാ. അതു മുഖങ്ങൾ കണ്ണപ്രേരണ എൻ്റെ മുദയം വേദനില്ല. തൊൻ അവരെ എടുത്തുകൊണ്ടാണ്. അവർ ലൈംകാലം ജീവിക്കുമെങ്കിൽ അംഗിരയെ ചെയ്യും. ഇപ്പോഴിനും തൊൻ അതെപ്പറ്റി ആരുലോച്ചിക്കുന്നും. ഇതു ലോകത്തിൽ അവർ എടുക്കുന്ന ജീവിക്കുന്നും? (അതുകുന്നണ്ണം; നിരുപ്പുന്നു) എന്നും ഇവിടെ വന്നപ്രേരണ അവയുടെ അമ്മ നിലവിളിക്കുന്നതു കണ്ടു. (മാങ്ങം ഒരു അഭിഭ്യാസമായി അവശിഷ്ടം സേംഗുഡിക്കുന്നു) എൻ്റെ കുട്ടികൾ അങ്ങനെ അവിടെ നില്ക്കുന്നവും തെരുവിൽ അംഗിരി പടന്ന കയറുകയായിരുന്നു. തേരുക്കരമായ ശബ്ദങ്കാലാധി ഉം! എന്താൻ? സംഭവിക്കാൻ ശ്രാക്കുന്നതെന്നോ തന്നെ തൊൻ തേരുന്നു. (പംട്ടു.)

മാഡാ:— ഓ—ഓ—ഓ.....

വെൻഡിനിന്തി:— ഓ...ഓ.....

മാഡാ:— ഓ—റാ...റാ.....

വെൻഡിനിന്തി:— ഓ—റാ—റാ—റാ.....(ചിരിക്കുന്നു.)

ഫേഡിയാറിങ്കു:— (നൃത്യം ചെയ്യുന്നു) തൊൻ വെറ്റുചോഡി; തൊൻ വെറ്റുചോഡി! വെറ്റു തരയിൽ പീണില്ലോ യാ! (ചിരി)

രെറിനാ:—എല്ലാം വെള്ളുപോയു ?

ഹൈക്കാർത്തിൽ:—(ചിരിക്കണ) നിപ്പേഷം, കൗം ശ്രേഷ്ഠിച്ചി

പ്പി എൻ്റെ ഫോട്ടോകളിൽ എൻ്റെ കരുതുകളിലും.....

നിങ്ങൾക്ക് പാരിതോഴികമായി തരാൻ വെച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു കണ്ണാട്ട് ബുക്കം വെള്ളുപോയി.

(സേംഗ്ലൈനി അക്കണ്ട് വരുന്നു)

രെറിനാ:—വേണ്ടാ, നിങ്ങൾ ഇവിടെ വരേണ്ട്. ദാ സ്ഥില്പി വാസ്തുലിയേ വിശ്വ. ദയതോന്തി മുരൈ പോക്കു.

സൊബ്രൂനി:—ബാഫോന് ഇവിടെ വരാം, എന്നിക്കു് വന്ന കുടാ, അതെന്തുകൊണ്ടാണ്?.

വെർഷിനിൽ:—നാം യടാത്മത്തിൽ പോകണം. അഡി ബൂധയുടെ കമ്മയെന്തു്?

സൊബ്രൂനി:—അതു കരത്തുവയന്നവെന്ന് അവർ പറയുന്നു. ബാഫോന് ഇവിടെ വരാമെങ്കിൽ എന്നിക്കു് എന്തുകൊണ്ടു് വന്നകുടാ? അതിന്റെ കാരണം എന്നിക്കു് മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല.

(കൈകളിൽ സൂചനയം പുട്ടുന്നു)

വെർഷിനിൽ:—ഡം. ഡം. ഡം.

മാഷാ:—ഡം. ഡം.

വെർഷിനിൽ:—(സേംഗ്ലൈനിയെ നോക്കി ചിരിക്കണ) നമ്മക്കു കൈഞ്ഞമുറിയിലേക്കു് പോകാം.

സൊബ്രൂനി:—കൊത്തും, കൊത്തും.....(വെർഷിനിൽ, മെഡാം റിസ് ഏന്നിവ, മരംഭാന്നിച്ചു് പുറത്തുപോകുന്നു)

രഹ്യവിനാ:—സേംഗളുനിയിൽ പുകയില നാട്ടണി വാ
രോൺ ഉറങ്ങുന്ന...വാരോൺ! വാരോൺ!

തുസൻബാക്ക്:—(ഇണക്കന്ന) ഞാൻ ക്ഷേണിച്ചിരിക്കുന്ന
നീ വിള്ളറയിരിക്കുന്നവെക്കിലും മഞ്ചാധരിണിയാ
യിരിക്കുന്നു. നിന്റെ വിള്ളരയ ഇരുട്ടിൽ കുടി തിള്ള
ഞ്ഞുന്നതുപോലെതോന്നു.....നീ ജീവിതത്തിൽ
അതുപ്പയായിരിക്കുന്നു. എന്നൊടുകൂടി വരിക, നമി
ക്ക നന്നിച്ചു പോയി വേല ചെയ്യാം.

മാഡ്രാസ്:—നിക്കോളായ് ലോവിച്ചു, ഇവിടം വിട്ടു പോകു
തുസൻബാക്ക്:—(ചീരിക്കുന്ന) നിങ്ങൾ ഇവിടെയുണ്ടാ?

ഞാൻ കണ്ണില്ല. രഹ്യവിനായുടെ കൈകകളും ചും
ബിക്കുന്നു. ഞാൻ പോകുന്നു. വളരെ നാളികൾ
കുറഞ്ഞുപെന്നപോലെ ഞാൻ ഇപ്പോൾ നിങ്ങളുണ്ടു
കാണുകയും ഓമ്മിക്കയും ചെയ്യുന്നു. അന്നും ജീവി
തം എനിക്കും എന്തു അനന്തപ്രദമായിരുന്നു ഇപ്പോൾ
ശത്രു സ്ഥിതിയെ? (അവളുടെ ദാക്കകളും ചുംബിക്കുന്നു)
നിങ്ങളുടെ കുറുകൾ നിരംഗാരിക്കുന്നു. ഉറങ്ങാൻ
പോകുക. പകലുഡിക്കാരായി. പ്രഭാനം പ്രാംഭി
ക്കുന്നു.

മാഡ്രാസ്:—നിക്കോളായ് ലോവിച്ചു കുറുപോ. ഇവിടെ
ചുരു കായും?

തുസൻബാക്ക്:—ഞാൻ ഇതാ പോകുന്ന (പോകുന്ന)

മാഡ്രാസ്:—(വിണ്ണ കിടക്കുന്ന) നിങ്ങൾ ഉറക്കമാണോ, ഫാ
രിംഗാറോ?

കവിഗിന്റ്:—അതു.....

മാഡാ:—നിങ്ങൾ വീട്ടിൽ പോകയതു്.

കവിഗിന്റ്:—എൻ്റെ പ്രധാനപ്പെട്ട മാഡാ, എൻ്റെ അദ്ദേഹത്തിനു മാഡാ.....

വരുവിനാ:—അവരും കുറിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഫിലിയാ, നീ അവക്കു വിശ്രമിക്കാൻ അനുവദിക്കു.

കലിഗിന്റ്:—തൊൻ ഇരുപ്പാറുന്നതുനു ഒപ്പാക്കാം. എൻ്റെ ഓൺ എത്ര നല്ലവരും. തൊൻ നിനു സ്നേഹിയ്ക്കുന്ന; എനിക്കു് നീ മാത്രമാണെങ്കിൽ.

മാഡാ:—(ഒപ്പം പുക്കിപ്പിക്കുന്ന)

കലിഗിന്റ്:—(ചിരിക്കുന്ന) അവരും അത്രുള്ളതുണ്ടിയാണോ. എഴുകൊല്ലുമായി തൊൻ നിന്റെ തത്താവായിരിക്കുന്നതോ. എന്നാൽ ഇന്നലെയാണോ തൊൻ നിനു വിവാഹം ചെയ്യുതെന്നോ എനിക്കു് തോന്നിപ്പോം വുന്നു. തൊൻ തുള്ളനായിരിക്കുന്ന, തൊൻ തുള്ളനായിരിക്കുന്ന.

മാഡാ:—തൊൻ മുഷ്ടിയുന്നു. തൊൻ മുഷ്ടിയുന്നു. തൊൻ മുഷ്ടിയുന്നു. (ഇരിക്കുന്ന) ഇതു എൻ്റെ തലവിൽ നിന്നു് ഒഴിയുന്നില്ല. ലജ്ജാവധാരി എനിക്കു് മിണ്ണാ തിരിക്കാൻ വരും. തൊൻ ആരുദ്രയെയാണോ വീ കുറിക്കുന്നതു്. അയാൾ ഇതു വീട്ടു് പണ്ണും വെച്ചിരിക്കുന്നു. അയാൾടെ ഓൺഡു് പണ്ണെല്ലും ദാഖിലും. വീട്ടു് അയാൾക്കു് മാത്രം ഉജ്ജിന്നു് തെങ്ങരിക്കു് നാലുപേക്കു് കുടിയുള്ളതാണോ. അതു അയാൾ

അറ്റിയേണ്ടതായിരുന്നു, അയാൾ ഒരു മാസുനാശം കിൽ അങ്ങനെ അടിയേണ്ടതായിരുന്നു.

കലിഗിൻ:— മാഷാ, എന്തു പ്രയോജനം ആദ്യേ നാലുഡാശത്തും കുടക്കാരനായിരിക്കുന്നു. കൊള്ളും, അയാൾ ക്ഷേമവായിച്ചതു ചെയ്യുകൊള്ളുന്ത്.

മാഷാ:— അതു ആക്കേഷപാർവ്വതാശാം. (കിടക്കുന്ന.)

കലിഗിൻ:— നിങ്ങളും ഏറാൻം ചാവക്കുട്ടവരല്ലു. എന്നാൽ ജോലി ചെയ്യുന്ന തൊൻ കൂദാശ നടത്തുന്നു;..... തൊൻ സാധാരണാശാരനായ ഒരു സത്രസന്ധനാശാം.

മാഷാ:— എന്തിക്കേം ദേഹം ഫേണ്ട, എന്നും അംഗിനീരം അഥവാവിത്തപും എന്നും വെരുപ്പിക്കുന്നു (നിഘ്നഘ്ര) ഫീഡോർ. നിങ്ങൾക്കു് പോകാം.

കലിഗിൻ:— (അവരുടെ ചുംബിക്കുന്ന.) നീ ക്കുണ്ണിപ്പിരിക്കുന്നു. അരമൺക്കുൻ ഒന്നം വിത്രുമിക്കേം. തൊൻ ഇവിടെ ഇരക്കാം. ഉറങ്ങിക്കോ.....(പോകുന്ന) തൊൻ സം തുള്ളനായിരിക്കോ; സംതുഷ്ടനായിരിക്കുന്നു.

എറിനാ:— നമ്മുടെ ആദ്യേ കുറഞ്ഞുടി ചെരുപ്പുമായി രിഖുന്നു. ആ സ്കൂളേയുടെ താമസിച്ചു് അയാൾ എന്തു വിഷമിക്കുന്നു. അയാൾ ഒരു പ്രധാനാക്കന്ന മെന്നു് ആശിക്കാരണഭാവിക്കുന്നു. ഡിസ്ട്രിക്കറ്റ് കൗൺസിലെ ഒരു മെമ്പരായിട്ടുണ്ടുണ്ടു് അയാൾ വന്നു് പാതെതു. അവരുടെ ഒരു മെമ്പരാണ്. പ്രോഫെസ്സണാഡോൾട്ടുന്നതിവാസികളും അക്കാദമി പരിശീലനം...ഇരുപ്പാറം എല്ലാവ

അം അഗ്നിഖായാധനാക്ഷവാൻ പ്രോത്സി. ശായാർ മാർത്തു പിന്നീട് ഇഷ്ടാം പീണ വാഴിക്കൊം. കൃഷ്ണം തന്നെ കാഞ്ചിം തന്നെ. (കരയും) എന്നിക്കിയു സഹിക്കാൻ വയ്ക്കു.എന്നിക്കു് വയ്ക്കു...വയ്ക്കു... (ഒരുംഗം വന്നു് മെരു തുടങ്ങി.യെറിനും ഇരക്കേ കരയും.) എന്നു ദലിച്ചു് പുറ തന്തക്കെറിയു...എന്നിക്കു് വയ്ക്കു...സഹിക്കാൻ വയ്ക്കു....

ഓരിഗാ:—(പരിമേക്കനു) എന്താണോ; എന്താണോ?

ഒന്നുറിനാ:—(കരയും) എവിടെ? എല്ലാം എവിടെ തനാൻ പ്രോത്സി? എന്നെന്നു മെരുവേദ, എന്നെന്നു മെരുവേദ. എല്ലാം മരനു എല്ലാം...ജീവിതം പാതയു പ്രോക്കനു. അതു പിന്നടക്കകയില്ല. തന്നെപറ്റ മേഘോം തിലേക്കു് പ്രോക്കയില്ല. രൈക്കലും പ്രോക്കയില്ല.

ഓരിഗാ:—പ്രിയദ്ദേശുടെ ഒന്നുറിനാ...

ഒന്നുറിനാ.—(തന്നെ നിയന്ത്രിച്ചുകൊണ്ടു) എന്നിയ്ക്കു് സുഖം... എന്നിക്കു് വേല ചെയ്യാൻ വയ്ക്കു. തനാൻ വേല ചെയ്യില്ല. മതി...മതി. തനാൻ ഒരു ലെലാറുമാമി സൂഡി ജോലി ചെയ്തിരുന്നു. ഇപ്പോൾ കൗൺസിൽ അഫീസിൽ വേല ചെയ്യുന്ന തനാൻ വെള്ളക്കുന്നു; അവർ എന്നിക്കു് നാലുകുന്ന ജോലിയെ തനാൻ വെള്ളക്കുന്നു. എന്നിക്കു് റായല്ലു് ഇതുപത്തിരുന്നു് കഴി തന്തു. ണാൻ വളരും നാളായി ജോലി ചെയ്യുന്നു; ഇപ്പോൾ നാലുപുരുഷു് മുഖ്യക്കിച്ചുപോയി. തനാൻ മെല്ലിഞ്ഞു് മെല്ലിഞ്ഞു് വരുന്നു; യാതൊരു വിത്രുമ്പും ഇല്ല. കാലം കടന്നു് പ്രോക്കുന്നു.

തൊൻ യദ്മാത്മവും മരുനാധരവും അതയ ജീവിത തെരു വിട്ട് അക്കലുന്നു. തൊൻ നിരാക്കരിക്ക പതി ചീരിക്കുന്നു. തൊൻ എങ്ങനെ ജീവിക്കുന്ന വെന്നും തൊൻ എന്നെന്ന കൊല്ലാത്തതു എറുതുകൊണ്ടാണു നാം വിചാരിച്ചു് തൊൻ അത്യേതുപ്പെട്ടുന്നു.

ഓരിഗാ.—കരയുള്ളതു്...പ്രിയപ്പെട്ട പെണ്ണു, കരയാതെ. തൊന്നും കുഴുപ്പെട്ടുന്നു.

മെഡിനാ.—തൊൻ കരയുന്നില്ല. കരയുന്നില്ല...മതി... നോക്കുന്നു...തൊൻ ഇപ്പോൾ കരയുന്നില്ല.....മതി, മതി.....

കാരിഗാ — നിന്റെ സംഖാദരിയുടെയും സ്ത്രീമിതയുടെയും നിലചിൽ തൊൻ പറയുകയാണോ. എന്നെന്നു ഉച്ച ദശം വേണുമെങ്കിൽ, നീ ബാജോണിനെ വിവാഹം ചെയ്യുന്നും (മെറിനാ പത്രക്ക കരുതുന്ന) നീ അയാളെ ബഹുമാനിക്കുന്നു; അയാളേപ്പറി അപദാവോടെ വിവാരിക്കുന്നു. അയാൾ സുരഖയുണ്ടാക്കു വാസ്തു വം തന്നെ. എന്നാൽ അധ്യാർഹ സത്രാസന്ധി മാന്യ നമാണോ. സ്ത്രീഹംകൊണ്ടു ആളുകൾ വിവാഹം ചെയ്യുന്നതു്. തൊൻ സ്ത്രീഹിക്കാതെ തന്നെ വിവാഹം ചെയ്യും. അതായിൽനാലും കൊള്ളിംബു, മാന്യനാ സൈക്കിൽ തൊൻ, അധ്യാളേ വിവാഹം ചെയ്യുന്ന തയാരാണോ. ഒക്കുപ്പാക്കാഞ്ച് ഉച്ചാലും ദേശില്ല...

മെഡിനാ:— ഞങ്ങൾ മേഖലായിൽ താമസിക്കുന്നതി ഒരു കാത്തിരിയും ചീഭവാം തൊൻ, അവാടിടെ തൊൻ എരുന്നു അല്ല തൊൻ കണക്കാടിക്കാം. അദ്ദേ

മഹത്ത്വവും തൊൻ വിചാരിക്കാറണ്ട്...എന്നാൽ അതെല്ലാം അസംബന്ധമായി തിരിഞ്ഞിരിക്കും.

കാരിഗാ:—(അൻറ സഹാത്മിയെ പരിശേഖം ചെയ്യുന്ന.) ഒ) കീറ മുക്കുട സജഹാദാ, എന്റിക്കേ എല്ലാം മന സ്ഥിലാക്കും. ബാഡാൻ നിങ്കോളായും ഭലാവിച്ചും പട്ടാളത്തിൽ നിന്ന് വിരിഞ്ഞും ഇവിടെ വന്ന ദ്രോഡ അദ്ദേഹം കാഴ്ചക്കും വളരെ മൊശക്കാരനായി തൊൻ കണക്ക്. തൊൻ അന്നേരും കരയുവാൻപോലും താവിച്ചു. അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു. “നീ. എന്തിനും കരയുന്നു?” തൊൻ എത്തുപറയും എന്നാൽ ഇതുപരി അദ്ദേഹത്തെ നിങ്കുള്ള വിവാദം ചെയ്യാനാണും വരുത്തിയതെങ്കിൽ തൊൻ സന്തോഷിക്കുമായി അനുംതിച്ചു. അതു വ്യത്രസ്ഥിരമായ ഒരു കാര്യമാണും.

(നിരാശം കുറം മിണ്ണാതെ കു മെഴുക്കിരി വിക്ഷമായി ഏറ്റു വിക്കുളന്താട്ടം വബന്നേരും നടക്കും.)

മാഡാ:—(ഇരിക്കും) തീ പിടിച്ചുമാതിരി അവരും നടക്കും.
കാരിഗാ:—മാഡാ, നീ നിസ്സാരയാണും. നമ്മുടെ കുടുംബ തതിൽ എററവും നിസ്സാരയാണും. തൊൻ ഇങ്ങനെ പരയുന്നതിൽ ക്ഷമിക്കു. (നിസ്സാര)

മാഡാ:—എന്റിക്കും ഒരു കാര്യം തുറന്നും പറയണം. ഒ) കീറ ആത്മാവും വേദനിക്കും. തൊൻ നിങ്കുള്ളാട്ടും തുറന്ന പരയുന്നു. ഇതു നിമിഷത്തിൽ തന്നെ പറയാം. (സാവകാഞ്ഞിൽ) അതും എന്റെ രഹസ്യമാണും. എന്നാൽ നിങ്കുള്ളക്കും എല്ലാം അനിഃാം. എന്റിക്കും മിണ്ണാതിരിക്കുന്ന വയ്ക്കും (നിസ്സാര)

ഞാൻ മൈയിക്കുന്നു;.....ഞാൻ മൈയിക്കുന്നു. ഞാൻ ആ മനഷ്യനെ മൈയിപ്പേരുണ്ട്...അദ്ദേഹത്തെ നിങ്ങൾ മുഴപ്പാരു കണ്ണുണ്ടാളുള്ളൂ...ഒരു വാക്കിൽ ഞാൻ പറയുട്ടു. ഞാൻ വെർഷിനിനെ മൈയിക്കുന്നു.

ഓരോ:—(ടടിയുടെ പിന്നിലെ പോക്കു.) നിരത്രു. ഒപ്പ് നിക്ക് കേരംക്കേണ്ടാ.

മാശാ:—ഞാനെന്നതാണോ ചെയ്യേണ്ടതു്? (തവ കൈകൂട്ടിക്കും താങ്കുന്ന.) അല്ലോ അദ്ദേഹം എന്നിക്ക് അസാധാരണ നായി തോന്തി. അപ്പോരു ഞാൻ വ്യസനിച്ചു... പിന്നീട് അദ്ദേഹത്തോടു് എന്നിക്ക് അനന്തരാഗം തോന്തി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വരം, രാജകുമാർ, ഭർഖാഗ്രാമരം എന്നിവയെ ഞാൻ മൈയിച്ചു.

ഓരോ:—(ടടിയുടെ പിന്നിൽ) ഞാൻ ഗ്രാഫിക്കനില്ലെ നിന്മ കിട്ടു ശ്രദ്ധിച്ചുള്ള അസംബന്ധം പറഞ്ഞുകൊള്ളു. ഞാൻ അതോന്തരം കേരംക്കുന്നില്ലെ.

മാശാ:—ഓരോ, നീ മംകിയാണോ. ഞാൻ അന്നരകത യാണോ. അതിന്റെ അത്മം അതു് എന്നെന്ന വിധിയാണെന്നാണോ. അദ്ദേഹം എന്നെന്ന മൈയിക്കുന്നു. (ഒമ്പരിനം യുടെ കരംഗുഹിച്ചു് അവരുടെ പിടിച്ചപ്പിക്കുന്ന) പ്രിയപ്പെട്ട ഓരോ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽകൂടിനാം എങ്ങനെയാണോ് ജീവിക്കാൻ ചോക്കന്നതു്. നിങ്ങൾ ഒരു കൊംവൽ വായിക്കുവോരു അതു വുതെ പഴയ താഴി സ്വർഘാളാളി തോന്തനു് എന്നാൽ നിങ്ങൾ

അനന്നരാഗത്തിൽ അക്കച്ചുട്ടുംവാരം ആരും അറിയാതെതു നിങ്ങൾ അണംഡവിക്കുന്നു. എൻ്റെ ഫ്രിയസദ്യാദരികളും!... തൊൻ തുറന്ന പറഞ്ഞു. ഇനി തൊൻ മഹാം അവലംബിക്കാം. ഗോഖാളിൻ്റെ കമ്പാലെ ചിത്ര ഒരാഗിക്കളുപ്പാലെ തൊൻ മുകയായിരിക്കാം.....നീറ്റുംബാധിരിക്കാം..... (മൊംപ്പുംശ്രദിനം അനന്നതന്നായി) ആരും ആവശ്യിക്കുന്നു.....
ആരും—(കേവലത്താട) നിങ്ങൾക്കുതുംവാനു? എന്നിക്ക് മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല.

പൊരാപ്പുംകുട്:— (വാതിൽക്കുംബക്ക് നോക്കിക്കൊണ്ട്) അക്കമന്നായി) ആരും, തൊൻ പത്ര തവണ നിങ്ങളും പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞു.

ആരും:— ആത്രമായി തൊൻ പറയഞ്ചെ, തൊൻ ആരും സെർജിനൈവിച്ചുല്ല എന്നാൽ ‘സർ’ ആകുന്നു.

പൊരാപ്പുംകുട്:—സർ, നിങ്ങളുടെ ദത്താട്ടുത്തിന്ത്രക്കടി പയർക്കാണ് നബിയിലേക്ക് പോകാമെ എന്നു് അയാറു ചൊഡിക്കുന്നു. അപ്പുത്തപക്ഷം അവർ ചുറ്റിപ്പുകണും. അതു് ഒരു ആസനക്കുംഉണ്ടു്.

ആരും:—വിരോധമില്ല. (മൊംപ്പുംശ്രദി പുംകാം) തൊൻ അവരെക്കൊണ്ട് തള്ളുന്നു. ഓരോഗം എവിടെ? (കുംഡിഗം തടിയുടെ പിന്നിൽനിന്നു വരുന്നു) തൊൻ പെട്ടിയുടെ താങ്കൊൽ മെടിക്കാനാണു വന്നതു്. എൻ്റെ താങ്കൊൽ കളിഞ്ഞതുപോയി. നിങ്ങളുടെ പക്ഷയെ ചെറിയൊരു താങ്കൊൽ അവളുണ്ടുംപോലും. (കുംഡിഗം അങ്ങാൽ ഏകാട്ടക്കും ഭാഗിക്കും അവളും പുണിയേക്ക് പോകുന്നു.

(നില്ലവേംട) ഏതു വസ്തിച്ചു അശനിവായ. അതു ശമിച്ചു വരുന്നു. സർ.....എന്താണോ് നിങ്ങൾ മിണംതിരിക്കുന്നതു്? വാരിഗുഡു? (നില്ലവേംട) ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ അസംബന്ധം പറത്തു തീന്. ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു വെളിവുണ്ടാക്കിരിക്കുന്നു. മാജാ ഇവിടെ യണ്ടു്; എന്തിനാ ഇവിടെയുണ്ടു്. നാമെല്ലാവരും ഇവിടെയുണ്ടു്. നമ്മക്ക് പുണ്ണമായ ഒരു തീയമാന അതിലെത്താം. എന്നെന്നപുറി പറയാനുള്ള പരാതി എന്താണോ്? എന്താണോ്?

വാരിഗുഡു:— പ്രിയപ്പേട്ട ആര്യേ, വേണ്ടാ.....നമ്മുടെ നാ ഒരു സംസാരിക്കാം. (എന്നുംതേരുടെ) എത്രുഭയങ്കര രാത്രി?

ആര്യേ:— (അസ്പദമന്ദിരം) ക്ഷേമാഭിക്കുന്നതു്. തൊൻ പുണ്ണമായ ശാന്തതയോടെ പായുകയാണോ്. എന്നു പുറി നിങ്ങൾക്കുള്ള പരാതിഞ്ഞുണ്ടോ്? നേരെ പറയു. വെർഷിനിന്റെ ശബ്ദം. റോ. റോ. റോ.!

മാജാ:—(നില്ലവും. കൂടുതൽക്കാണ്ട്) ഓ—ഓ—ഓ—(ഓരിഗാഡ്യേംട്) തുഡു്വെബ, വാരിഗുഡു, കൈവാം നിന്നെന്ന അനന്തരഫി കിട്ടേം. (തടിയുടെ പിന്നിൽ ഒമ്പനോ് എന്തിനാരെയെ ചുംവിക്കുന്ന) നല്ലപോലെ ഉറങ്കു്. തുഡു്വെബ, ആര്യേ, മുരെ പോകു.....അവർ ക്ഷേമിനിച്ചിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ കു് നാളെ സംസാരിക്കാം..... (ചോകനം)

ആര്യേ:— ഇതു മാറ്റും പറത്തുകൊണ്ടു് തൊൻ ഹോകാം. കന്നമതായി, എന്നെന്നു ഭാദ്യം നാരാജായെല്ല തിരായി നിങ്ങൾക്കു് എന്തോ പറയുവാനുണ്ടു്.

എൻ്റെ വിവാഹം നടന്ന അന്നത്തേക്ക് എന്ന് അതു മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്. എൻ്റെ അഭിപ്രാ യത്തിൽ നാറാജ മണ്ണനാഹരിയും സത്യസ്ഥാം നേരംബുദ്ധിയും മാന്യരും ആകന്നു. എന്ന് എൻ്റെ ഭാഞ്ചയെ സ്ഥാപിക്കുയും ബഹുമാനിക്കുയും ചെയ്യുന്നു. അതു മനസ്സിലാക്കുന്നും. എന്ന് അവന്തു ബഹുമാനിക്കുന്നു. മറ്റൊരു വാദം അവളെ ബഹുമാനിക്കുന്നു മെന്ന് എന്ന് ശറിക്കുന്നു. അവരും സത്യസ്ഥാം ബഹുമാന്യരും ആണെന്നും എന്ന് വീണ്ടും പറയുന്നു. നിങ്ങളുടെ പരാതിക്ക് യാതൊരുമ്പും ഇല്ല. അതു നില്ലാരാ.....(നിർണ്ണയി) രണ്ടാമതായി എന്ന് പ്രധാനസ്ഥാനത്തുകൊണ്ടും പഠനത്തിൽ എൻ്റെ ക്ലിപ്പ് ക്ലിപ്പ് തത്തുകൊണ്ടും നിങ്ങൾ മുഖിഞ്ചിരിക്കുന്നു. എൻ്റെ എൻ്റെ ഡിസ്ട്രിക്ട് കെരളൻ സിന്റുമെഡ റാണ്. എന്നതിൽ അഭിരാനിക്കുന്നു. (നിർണ്ണയി) മുന്നാലുതായി, നിങ്ങളുടെ അന്നമതിന്റെ കാരണം എന്നതു എന്നതിൽ അതിനും എന്നും അഭിരാനിക്കുന്നു, എൻ്റെ മാസ്റ്റന്തരക്കുന്നും. എൻ്റെ കടം എൻ്റെ അക്കദൈ ചെയ്യുന്നു പ്രേരിപ്പിച്ചു. മുപ്പതിനായിരം രബിംസ്. എന്ന് ഇന്തി റീട്ട് കൂളിക്കു കില്ലു. അതു എന്ന് നിരുത്തിക്കഴിപ്പിന്തു. നിങ്ങൾക്കു പ്ലാം ഒരു പെൻഷൻ നായനതാജണാർ” എന്നിങ്കും നിങ്ങളെ അറിയിക്കാണുണ്ട്. (നിർണ്ണയി)

കലാഗ്രിൽ: — (വാതികക്കാരൻക്ക്) ഇഷ്ടാ അവിടെയുണ്ടോ ?
 (ക്ഷേമംസ്തനംടെ) അവളെ വിശേഷിച്ചു ? (പോകുന്നു)

എന്നും: — അവരുടെ കേരിക്കുന്നില്ലോ. നറരാഷാ സത്രസമ്പദം ഒരു ദിവസം നില്കുന്ന തൊന്തരം വിവരം ചൊല്ലുന്നും തൊല്പഠിക്കുന്ന സുവമായിരിക്കുമെന്നും വില്പാരിയുംപോയി. എന്നാൽ എൻ്റെ ഇഷ്ടപ്രാരംഭം (കരഞ്ഞാ) എൻ്റെ പ്രിയപ്പെട്ട സമ്മാനരിമാരെ, എന്നെ വിച്ചപ്പിക്കാതെ; എന്നെ വിച്ചപ്പിക്കാതെ.

(അംഗിബാധകൊണ്ടിരുന്ന ഇവിളികൾ. മൈഡിൻ ആയമില്ല.)

ഒന്നുറിനാ:—(തൃഖുട പിനിക്ക്) കാരിഗാ, അരുരാണും വാതി ലിൽ മട്ടുന്നതും?

കാരിഗാ:— അതു ഡാക്കുൾ ഒന്നുവാൻരോമാനോവിച്ചാണും.

ഒന്നുറിനാ:— എൻതൊയെ അസ്പദമ രാത്രി (നില്കുമ്പുത) കാരിഗാ (പുരണക്കുംക്കും) നീ കേടു? അവർ അംഗിശമനയന്നും കൊണ്ടിപ്പാകയാണും.

കാരിഗാ:— അംതൊയെ ജനപ്പുണ്ണാവിഥാണും.

ഒന്നുറിനാ:— അപ്പും തൊങ്ങം തനിച്ചും അവശ്യം കുറഞ്ഞു.....കാരിഗാ?

കാരിഗാ:— ഒരു ഒരു

ഒന്നുറിനാ:— എൻ്റെ പ്രിയപ്പെട്ട സമ്മാനരി തൊൻ്റെ വോറോനെ ബഹുമാനിക്കുന്ന അദ്ദേഹം ഒരു ഒന്നാം താഴെ അനുഷ്ഠാണും. - തൊൻ്റെ അദ്ദേഹത്തെ വിവാഹം ചെയ്യും. തൊൻ്റെ സമ്മതിപ്പാം. മാരണ്ണായിൽ പോ

കാൻ അപേക്ഷിക്കും. തൊൻ അച്ചൃത്മിക്കുന്നു. നമുക്ക് പോകാം. മോഴന്നൂറെയക്കാർ നല്ലോരു സ്ഥലം ഭൂമിയിവില്ല. നമുക്ക് പോകാം, ടാറിഗാ, നമുക്ക് പോകാം.

കർട്ടൻ

അർക്കിൾ 4

പ്രാണശാരോവിന്റെ വർട്ടിൽ മൻവിലുള്ള പഴയ ഉല്പാനം. ഇതുവരുത്തുന്നിലും യുക്തിക്കുറം വളരുന്ന ശാഖപലം ഒരു നീണ്ട സരണി. അതു് അവസാനിക്കുന്നിടത്തു് ഒരു നബി കാണാം. നബിയുടെ മരുക്കരയിൽ ഒരു വനം, ദാലത്തുംഡാഗത്തു് വീട്ടിന്റെ മുകൾത്തട്ടു്. മേഖലുറത്തു് കുപ്പികളിൽ ഫ്രാസ്പുകളിൽ. ഒന്നരം മലപ്രാവം, ആടക്കുടൈ ശ്രദ്ധാന്തത്തിൽക്കൂടി അരുളുകൾ രോധിയിൽനിന്നു നബിയിലേക്കു നടക്കുന്നു. അതു ഭക്താർ മുത്തുത്തിയിൽ നടക്കുന്നു. ചെണ്ടുരവികിൻ സപ്രധാനമനസ്സുനായി കൈകളിൽ ഒരു ക്ഷേസരയിൽ ഇരിക്കുന്നു. അശ്വാരം മേൽഭാഗം കുർത്ത് ഒരു തൊപ്പിയും ഒരു വട്ടിയും ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഏതുരിനായും കലിയിരും, തുണികൾവാക്കും മേൽത്തട്ടിയിൽ ഉല്പാനത്തി ലേക്കു വരുന്ന പിണ്ഡാറിക്കിനേയും രോധിയേയും നോക്കിഹോണ്ടു നിൽക്കുന്നു. കല്പിഗ്രിന്റെ കഴുത്തിൽ ഒരു കുളു് തുണികിടിക്കുന്നു. ഹൈഡ്രാറിക്കും രോധിയും ഉല്പാഗവേഷമാണു് ധരിച്ചിരിക്കുന്നതു്.

തുണികൾവർക്ക്:—(ഹൈഡ്രാറിക്കിനു് ചുംബകം നൽകുന്ന) നിങ്ങൾ നല്ല അരുളുകൾ. (രോധിക്കു ചുംബകിക്കുന്ന) ഒരിക്കൽക്കൂടി, തുഡി ഗെവി... .

ഹൈഡ്രാറിക്ക്: നാം ഒജവിൽ കണ്ണുഖട്ടുകയില്ല!

കല്പിഗ്രിൽ:—അതുകൊണ്ടു. (കല്പിക്കു ചുംബകം നൽകുന്ന) ഏതാണ് കഠണ്ണതു തുടക്കിക്കുരാക്കുന്നു.

ഏതുരിനാഃ:—കരെ കൂഴിംഡാഡു് നാം വീജക്കം കണ്ണുഖട്ടം.

ഫോഡാറിക്ക്:—പത്രത്വാ പ്രതിനിശ്ചയാ കൂല്പത്തിന് ഒഹം? അനും നാം പരമ്പരം അടിബാലിക്കല്ലുന്ന വരാം. നാം അനും ചോദിക്കും “നിങ്ങൾക്കു ഒക്കെ മം തന്നെയോ” (ഫോട്ടോ ഫെച്ചസ്കാ) ദരിക്കയ്ക്കുട്ടി, ഒരു വിലത്തെ തവണ.

റോധി:—(ആസന്നഭാവിനെ ആവിംഗനം ചെയ്യുന്ന) നാം ഈനി കണ്ണടിട്ടുകയില്ല. (ചേരിനായുടെ കൈകളെ ഘുംഖിക്കുന്ന) നിങ്ങൾക്കു നാണിപരാത്മകാളുടെ ട്രേ. നാഡി.

ഫോഡാറിക്ക്:—ഈ യുതി കാണിക്കേണ്ണ.

ആസന്നഭാക്ക്:—ഈ പരം വിചാരിച്ചുണ്ട് നാം വീണ്ടും കണ്ണടിട്ടും. പോയതിന്റെയും നാടുക്കു് കത്തുഴി തന്നും.

റോധി:—(ഉംന്നതിനും ചുറ്റം തന്നുക്കുന്ന) പുക്കാട്ടേളും, ദി അദിശു് വന്നുനാം. (നിലവിളിക്കുന്ന) ഫോ, ഫോ, (നില്ലുള്ള) പ്രതിയപന്നി, നിന്നുക്കു വന്നുനാം!

കലിഗിൻ:—എററവും എല്ലമായ ആശംസകൾ. നിങ്ങൾ ചെന്നു് നിങ്ങളുടെ ഓൺമാരെ സന്ദർഭിക്കുക. പോലും സ്ഥിലെ നാഞ്ഞളുടെ ഓഞ്ഞ നിങ്ങളേയും കെട്ടിപ്പിടിച്ചു കൊണ്ടു് ‘ഭാമഞ്ച’ എന്ന വിള്ളുക്കും. (ചീരിക്കുന്ന)

ഫോഡാറിക്ക്:—(സമയം നേരിക്കുന്ന) ഈനി ഒരു മണിക്രമി സ്റ്റി. തെങ്ങളുടെ പട്ടാളസംഘത്തോടുകൂടി വരുന്ന താർ ഒസാബൈനി മാത്രമാണു് മറ്റൊരുവർ വേരും ഒരു സംഘത്തോടൊന്നിച്ചു പോകുന്ന. മുന്ന് സംഘം ഇന്ന് ചുറപ്പുട്ടുണ്ട്; മുന്ന് സംഘം നാശു. പിന്നെ പട്ടണം ശ്രദ്ധമായിപ്പോകും.

തുസൻബാക്ക്:— റവിന്ന ഭയംകരമായ രാഘ്യമായിരിക്കും.

രോധി:— മെരിയാ ഇവിടെ?

കലിഗിൽ:— മാഷാ ഉള്ളാനത്തിലുണ്ട്.

ഫെഡോറാറിക്ക്:— തങ്ങൾ അവക്കോട്ട് ഗ്രാഡ് ബൈ പറ
യുവാൻ പോകുന്ന.

രോധി:— ഗ്രാഡ് ബൈ. എതാൻ പോകുന്നം അല്ലെങ്കിൽ
എതാൻ കരയും.

(കലിഗിൽനും തുസൻബാക്കിനും ആലിംഗനം ചെങ്കു
യും ഫെറിനായുടെ ഒക്കക്കെൽ ചുംബിക്കുയും ചെങ്കുന്ന.)

തങ്ങൾക്ക് ഇവിടെ സുവമായിരുന്ന.

ഫെഡോറാറിക്ക്:— (കലിഗിൽനോട്) നിങ്ങൾക്ക് ഒരു ദാട്ട്
ബുക്കം പെൻസിലുമുണ്ട്. ഇവിടെനിന്നു തങ്ങൾ
നാലിയിലേക്ക് പോകും.

(രണ്ടുപയം നട്ടിരുത്തു പോയി ചുന്നപാട്ടം നോക്കുന്ന)

രോധി:— ഫോ! ഫോ!

കലിഗിൽ:— (നിലവിലിക്കുന്ന) ഗ്രാഡ് ബൈ!

(യുജിൻ, വിനിൽ ഫെഡോറാറിക്ക് രോധിയും മാഡാനെ
കണക്കുന്നു. അവൻ ഗ്രാഡ് ബൈ പരഞ്ഞ അവക്കോടുനിശ്ച പോകുന്ന.)

ഐറിനാ:— അവൻ പൊയ്യും ദിശതു.....

(താഴെനെ കല്പടിയിൽ ഇരിക്കുന്ന)

ചവബുഹാറിക്കിൻ:— ഒറ്റനും ഗ്രാഡ് ബൈ പരഞ്ഞവാൻ
അവൻ ആ മരിയും.

ഐറിനാ:— അവന്നുതുടർന്ന് കാണാൻ?

ചെമ്പുറവിക്കിൽ: — തൊൻ മരന്ന. തൊൻ അവരെ വീണ്ടും കാണാം. തൊൻ നാളേയാണോ പോകുന്നതു്. ഒരു ദിവ സമൃദ്ധിക്കും. ഒരു കൊല്ലുതതിനുള്ളിൽ തൊൻ ജോലിയിൽ നിന്നും വിരമിക്കും. പിന്നെ തൊൻ ഇവിടെ വന്നും നിങ്ങളുടെ പക്ഷയ്ക്കിടന്നു് ജീവിതം ആരുവസംനിപ്പിക്കും. എന്നിക്കു് ചേന്നശ്ശു കീട്ടാൻ തുനി ഒരു കൊല്ലുമുണ്ടാം. (കൈ പുതംനെപ്പത്രും കീഡയീലിട്ടു് വേരുംനും വലിച്ചെടുക്കുന്നു) തൊൻ ഇവിടെ വന്നു് എന്നും ജീവിതത്തെ അടിയോടെ മാറ്റും... എന്നും അടങ്കിയോരും... മാനുനായി ജീവിക്കും.....

ചെറുവിനാ: — അതെ, നിങ്ങളുടെ ജീവിതരീതിയെ മാറ്റുക തന്നെ ഒരുണ്ടാം.

ചെമ്പുറവിക്കിൻ: — അങ്ങനെന്നതനെ. (മുമ്പായി നേട്ടവിൽ പ്ലിടനു)

“താരാരാ— ബു— ബു.....”

കല്ലിഗിൻ: — ചെറുവാൻ രോമാനോവിയും നീനു നാം പാറി യുറിക്കായില്ല!

ചെറുവിനാ: — പിഡോർ അധാരുടെ ദേഹമുശ്രീ എടുത്തു കളിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നിക്കു് അധാരുടെ മുഖത്തു നോക്കാൻ വയ്ക്കും.

കല്ലിഗിൻ: — അതിനെന്തു?

ചെമ്പുറവിക്കിൻ: — ഇപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ മുഖം എത്തു പോലെയിരിക്കുന്നവനു് എന്നിക്കു് പായാൻ കഴിയും. എന്നായും മന്ത്രാദ വിചാരിച്ചു തൊൻ പറയുന്നില്ല.

കലിഗിൻ:—അതു പതിവാണ്. നമ്മുടെ ഡാക്ടർ മീര മുഴുവൻ എടുത്തുകൂട്ടുക പതിവാണ്. ഞാൻ അംഗങ്ങെന ചെയ്യുന്ന അതും അതു ഇഷ്ടപ്പെട്ടുന്നീല്ല. ഞാൻ തുപ്പനാണ്. മീര ഫോറാലും ഇല്ലെങ്കിലും കൊള്ളിം. ഞാൻ തുപ്പനാണ്.....(ഇരിക്കുന്ന)
(പുജിക്കുന്ന പിന്നിൽ അംഗു. ഉണ്ണുന തിരുവാട്ടുക്കിയ ഒരു തൊട്ടിൽ അടുന്ന)

ഐറിനാ:—ഞാൻ വസ്ത്രം തിരുവിക്കുന്നു. നി അദി ഇന്നലെ റാത്രി പുറത്തേപായിക്കുന്നേല്ലോ. എ നാണു സംഭവിച്ചതെന്നു പറയും.

ചെബുററിക്കിൻ:—എത്ര സംഭവിച്ചു? നും സംഭവിച്ചില്ല. (പത്രം വായിക്കുന്നു)

കലിഗിൻ:—നാടകരാലയയ്ക്ക് സമീപത്തുവെച്ചും സോഖൈനിയും ബാരോണും കണ്ടുമട്ടിയെന്നു് അവർ പറയുന്ന.....

തുസെൻഡാക്ക്:—നിരത്തു. (കൈകുറ വിറിക്കുംണ്ട് വിട്ട ക്ഷേമിവക്കു പോകുന്നു)

കലിഗിൻ:—നാടകരാലയയ്ക്ക് സമീപം... ... സോഖൈനി ബാരോണും നേക്ക് വിധിതമായി പെയമാറിത്തുട ആഡി. അംഗങ്ങെന ബാരോണു് എണ്ണതാ ചീതപാറഞ്ഞു.

ചെബുററിക്കിൻ:—എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ.

കലിഗിൻ:—സോഖൈനി ഐറിനായെ സ്ഥാപിക്കുന്നവും നും .ബാരോണും ദേരിക്കുന്നവും അവർ പറയുന്നു. അതു സപ്പാഡാവികമാണു്, ഐറിനാ നണ്ണി

അ കട്ടിയാണോ്. അവരിം മാഷായെപ്പോലെയാകുന്ന; അവരിം വിന്താൾവയുമാണോ്.

(“മേരാമേര എന്ന വിചികരം ദ്രോജിൽക്ക് പിന്നിൽനിന്നും എന്നും)

ശ്രീറിനാഃ—(വിംബുന്ന) ഇന്നോ് എല്ലാം എന്നു ദയപ്പെട്ട തത്താം. (കിഴുഞ്ചുക) തൊൻ എല്ലാം തയാരാക്കിയിരിക്കുന്നു. ബാറോഡം തൊൻം നാളെ വിവാഹം കഴിക്കാം. നാഞ്ചി തെങ്ങും വേലയ്ക്കു ഷോകം. പിരുന്നു തൊൻ സ്ക്രൂളിൽ ഷോകം. അങ്ങുനെ പുതിയ ജീവിതം തുടങ്ങുകയായി. ഒപ്പേം ഏറ്റനു സമായിക്കം. അല്ലെങ്കിലും കുഞ്ഞിയും തൊൻ ജയിച്ചുപോരി തൊൻ ആരൂരാദംകൊട്ട കരംതുംപോരി..... (കിഴുഞ്ചുക) എൻ്റെ സാമാന്നങ്ങൾ കൊട്ട ഷോകാൻ വണ്ണി ഇപ്പോരി എത്തും.

കലിഗിൻ:—ഇതൊന്നും വലിയ കാര്യമല്ല.....തൊൻ നിങ്ങൾക്കു് സുഖം ആരംബിക്കുന്നു.

ചെമ്പുറവിക്കിൻ:—എൻ്റെ പ്രിയപ്പെട്ട കട്ടി, നീ വള്ളരെ മന്ത്രിവിഭാണോ്. തൊൻ അമിച്ചുട്ടു് നിന്നോഭാപ്പും എത്തുനില്ല. നീ വള്ളരെ മന്ത്രിയിൽ പരഞ്ഞു. തൊൻ വയസ്സായ ഒരു പക്ഷിയെപ്പോലെ വിശ്വിക്കയാണോ; എന്നിക്കു് പരഞ്ഞാൻ വയ്ക്കു. പരഞ്ഞ ഷോ, പരഞ്ഞ ഷോ, ഒപ്പേം നിന്നോഭാന്നുംബാധിക്കു. (കിഴുഞ്ചുക) നാഞ്ഞർ നീരു എടുത്തുകൂട്ടുത്തു കൂളിമായിപ്പോയി. മിഡോൻ എടുവാണും

കവിഗിൽ:—അംതു ഓ വാക്കെടു (നേടവീപ്പിടിം) ഇൻഡ് ടെ
ക്നാച്ചൈറ്റും പ്രോക്കറ്റ്; പ്രിന്റു കാസ്റ്റിങ്ങറും പഴയ
മട്ടിൽ കഴിയും. നീഞ്ഞാജക് ഇപ്പോൾപുടന്നയു പറ
ഞ്ഞുകൊള്ളി; എറ്റു പറഞ്ഞതാലും മാജാ സത്യസ
ന്യായം ഒരു സ്കീയാജാം. തൊൻ അവരെ വളരെ
സ്ലൈമിക്കുന്നു.....

ബഹുറിനാ:—തൊൻ ശ്രാദ്ധോഫ്പൂജയ്യുംവിനെ കാണുന്ന
തല്ല (നീറുമ്പുത) ശായാരു അതു ധ്യാനിക്കുമുണ്ടും ഇരി
ക്കുന്നുണ്ടും.

കവിഗിൽ:—വൈശ്യമിസ്സും ഇതുവരെ വാനിപ്പും?

ബഹുറിനാ:—ഇല്ല. അവരുടെ അതുകൂടിച്ചിട്ടുണ്ട്. ദാക്ക
ഗായെ ക്രൂട്ടാതെ താമസിക്കുന്നതു് എന്നു സംബന്ധിച്ചുകൊണ്ടു
നിഃവിശ്വാസത്താളം എത്ര വൃത്തുന്നുമായ കുന്നാഞ്ഞു്
നിങ്ങറും അറിഭ്രതതിങ്ങുവെക്കിൽ...അവരും വൈശ്യ
സ്കൂളിൽ ജീവിക്കുന്നു. എപ്പോഴും അവരുടെ ജോ
ലിത്തിരക്കു്. തൊൻ തനിച്ചു് ജീവിക്കുന്നു; യാ
തൊന്നും പ്രവർത്തിക്കാനില്ല. തൊൻ താമസിക്കുന്ന
മുറിയെ തൊൻ വെച്ചുകുന്നു. തൊൻ തീരുമാനിച്ചു
കഴിഞ്ഞു. എന്നിക്കു് മോസ്സോയിൽ താമസിക്കാൻ
കഴിയാതെപക്ഷം അതു് എന്നോ വിധിയായിരി
ക്കും ചെങ്കേവെള്ളും സിരിക്കും. നിങ്ങാളുായു് ഫലം
വീച്ചു് എന്നിക്കു് ഒരു വിഖാദം അലേപാച്ചിച്ചിട്ടുണ്ട്
ഈതുപ്പുറി വിവാരിച്ചു് തൊൻ കും തീ
അക്കാട്ടിച്ചിട്ടുണ്ട്. അശാരു നബ്ലൂസാളുണ്ടു്. എന്നു
ആദ്യമായു് ചീറകു് വിട്ടത്തി പറക്കുന്നു. വീണ്ടും

വെല്ല ചെയ്യുവാനെത്തു അക്കിന്തിരാം, എന്നിൽ ഉണ്ട്
അണു.

ചെബുററിക്കിൻ: — വംഖ്യുതതം.

മാഡാഷാ: — (ഇംഗ്ലീഷ് സമീപം) എഹഡ് ദ സ്റ്റുസ് !

കല്ലിനിൻ: — റാറ്റുസ് മിസ്റ്റുസ് വന്നാൽ എന്നു. നമ്മൾ^{ഒപ്പാക്കാം. (അങ്ങരിനംധനംടക്കംപിച്ച് വീട്ടിന്ത്രിംഗേജ് റോക്ക് കൂണ.)}

ചെബുററിക്കിൻ: — “താ രാ രാ സ്റ്റും...”

(മംഖം സ്ഥാപിക്കുന്നു; അതായും എഞ്ചിലാട്ടുന്നു)

മാഡാഷാ: — ഇവിടെ നിങ്ങൾ എന്നു ചെയ്യാതെ അങ്ങുളെന്തുവി
രിക്കയാണോ ?

ചെബുററിക്കിൻ: — പിന്നെ എന്തു ചെയ്യണം ?

മാഡാഷാ: — (ഇരിക്കുന്നു) എന്നമില്ല.... (നിറുപ്പുത) നിങ്ങൾ എന്ന്
ഈ അമ്മയെ സ്റ്റോഫിച്ചുവോ ?

ചെബുററിക്കിൻ: — (നിറുപ്പുതക്കുണ്ടോ) എന്നാന്തു് നാമ്മിക്ക
നില്ല.

മാഡാഷാ: — എന്ന് അതു അവിടെയോണോ ?

ചെബുററിക്കിൻ: — ഇല്ല.

മാഡാഷാ: — നിങ്ങൾ സുവാതെ കിടറെപ്പോയായി അനുഭവിക്കു
ംബാറം അതു് നിങ്ങളിടുടരു പിടി തട്ടി പൊയ്ക്കുള്ള
യുനു. (നശിര വാഴ്ചയ്ക്കുന്നു ചുണ്ടിക്കുണ്ണിക്കുന്നു.) എന്തെന്ത്
നൊന്തു് തിള്ളുകുന്നു. (അതായും റാക്കുന്നു) ആത്യാ,
നമ്മുടെ സംഖ്യാദരിമാർ ആരക്കു, ആരയാളിൽ നമ്മുടെ
ബജാറ്റിയന്ന ആരുശയെല്ലാം പോറയി,

ആരുദ്രം:—അവർ വീട്ടിൽ ഇന്തപനെ ശബ്ദം ഉണ്ടാക്കുന്നതു് എന്നും ശാഖാം നിരത്താൻ പോകുന്നതു് ? സഹിക്കുവാൻ.

ചെമ്പുറവിക്കിൻ:—താരസികയില്ല. (വാച്ചു് നേരം). എൻ്റെ വാച്ചു് പഴയ മട്ടിലുള്ളതാണു്. നാഞ്ചിനാളു പോകുന്നു.

ആരുദ്രം:—സ്ഥലത്തിനാണോ ?

ചെമ്പുറവിക്കിൻ:—അറിഞ്ഞതുകുടാ. ഒരു വേള ഒരു കെ. ഫൂത്തിനാളുള്ളിൽ തൊണ്ട തിരിച്ചു വരും.

ആരുദ്രം:—പട്ടണം മുന്നുമായിത്തീങ്ങം. (നിറുജ്ജ്വല) ഈന്ന ലെ നാടകശാലയ്ക്കു സമീപം എൻ്റെ സംഭവിച്ചു് പട്ടണനിവാസികൾക്കെല്ലാം അതിനിയാം. എന്നാൽ എനിക്കരിഞ്ഞതുകുടാ.

ചെമ്പുറവിക്കിൻ:—ഒന്നില്ല. ഒരു ചെറിയ നില്ലും കുകം തു്. സൗഖ്യന്തിനി ബാഡാൻറെ നേർക്കു് വിരസ നാഡി കയറ്റു്. ബാഡാൻ സൗഖ്യന്തിനെ അധി അക്ഷവിച്ചു്. (വാച്ചു് നേരം) നീംപാതാളിമായി പാതുണ്ടുമന്തിക്കു്. (ചിരം നേരം) താൻ ലെർമൺ ടോവാണോന്നു് സൗഖ്യന്തിനി വിചാരിക്കുന്നു. അയാൾ പാല്പരമാള്ളും തൃട്ടും തിരിക്കുന്നു അതെല്ലാം കൊ ഇളം. എന്നാൽ ഇരു അംഗാളിക്കു മുന്നാമത്തെ ശശ്രൂ യാണോ്.

മിഡാ:—എന്തു ചെടുക ?

ചെമ്പുറവിക്കിൻ:—സൗഖ്യന്തിനിയുടെ.

മാഷാ:—ബാഡോൺ ?

ചെബുററിക്കിൻ:—ബാഡോൺ കമ്മയോടി (നിള്ളുത)

മാഷാ:—അധിക ബാഡോനെ പരഞ്ഞേല്ലോ ദേശത്തായി
അന്ന; അപ്പേക്ഷിയിൽ അംഗാഭേ കൊല്ലേണ്ടതായിരുന്നു.

ചെബുററിക്കിൻ:—ബാഡോൺ നല്ലവനാണ്. (ഒഴുകു
എന്നുപറഞ്ഞു എന്നു ചെപ്പേണ്ടുക്കുന്ന) നിള്ളു. ഒസാർട്ട്
സോവ് വിളിക്കുന്നു (നിള്ളുത)

ആദ്രോ:—തമ്മിയിൽ അടിപിടി കുടുന്നതു അധികമാണെന്ന
നാണ് എന്നും അഭിപ്രായം.

ചെബുററിക്കിൻ:—ശരിയാണ്.....നാം ജീവിക്കുന്നില്ല.
ത്രുമിയിൽ ദന്തമില്ല. നാം യഥാത്മതയിൽ ജീവി
ക്കുന്നില്ല. നാം ജീവിക്കുന്നവെന്നു നാജക്ക് ദേഹ
നാന്നതാണ്.

മാഷാ:—നിഃദാരം ഒരു ദിവസം മുഴവൻ മു ദിവസാ സംസാ
രിക്കം. (പോകുന്ന) എന്നാൻ വീട്ടിൽ കടക്കുകയില്ല.
(നിള്ളുന്ന) എന്നാൻ അവിടെ കടക്കുകയില്ല. എന്നാൻ
വീട്ടിനിള്ളിൽ കടക്കുകയില്ല. വെർഷിന്റെ ഏ
ദ്ദോഡി വരക്കെന്നു പറഞ്ഞായു തന്റെ. (ഒരാധിക നുട്ടി
നടപാടം) പ്രമുഖിയാം പ്രാശനം... തന്നെങ്ങാം....
ഒപ്പാക്കം.

ആദ്രോ:—നമ്മുടെ ചീടു മുന്നുഭായിപ്പോകം. ഉദ്ദോഡി
സ്ഥാനാർ ചീംറുപോകം. നിഃദാരം പോകുന്ന,
സദേഹാദരിമാർ വിവാഹിതകളുണ്ടാണെന്നു. എന്നാൻ
തനിള്ളു അവക്കുശിക്കം.

வெனுரிக்கின்:—கிணாத்திட ஓட்டுயோ?

(ଯେବେଳେଣ୍ଟିଙ୍କୁ ବିଲ ପ୍ରାଣଜୀବିତ ମହି ପ୍ରଦେଶରେ)।

வெளுரிக்கிள்:—(ஷாக்கங்கள்) நான் என்ற வோ
க்கள். ஒய் வேலி எதான் நினைவை களிலிப்புமா
ராரா. அதிகால் ஹதாஸ்^१ ஏற்றுக் கூட உபசரணம்,
தொழுப்பியிட்டு^२ வகியெடுத்து^३ ஹரக்கிழோக்க. வோ
க்கி. சுரங் திரித்து நோக்காது வோவுக்.
ஏற்றுக்கொண்டு நினைவு அங்குலம் அங்குக்கொண்டு
நன்^४.

(രാഖ് കുള്ളുമ്പൻ യെന്നും ഒരു കുട്ടി സേരാളി സ് ലൈഡിന്റെ പി നിൽ കുട്ടി പോകുന്നു. അയ്യാർ തെവണ്ണറിക്കിനെ ചുണ്ണാനു. അയ്യാ കുട്ടി നേരുകൾ തിരിയുന്നു. കുള്ളുമ്പൻ നും നടക്കുന്നു.)

ബോരോട്ടിക്ക്:—ഡാക്ടർ, സമയമായി. പ്രത്യേകിച്ചു കഴിവെന്ന്.

(അമൃത്യുദയം ഒന്നുകൂട്ടുകളിലും.)

ചെമ്പുറവിക്കിൻ:—അര മിനിട്ട്. നിങ്ങളെല്ലാഞ്ചു
ഞാൻ തള്ളുന്നു. (ആദ്യത്തേയോട്) അതുവരുക്കില്ലോ എന്നെന്ന
പോതിച്ചുതുൽ ഞാൻ വേഗം മടക്കി വരുമെന്നു് പറ
യണും (നേരവില്ലപ്പിടിക്കും)

സോബൈനി:—അശ്വാസം കെട്ടവില്ലപ്പിടിക്കവാൻ സമയമില്ല.
ശരായാഴ്ചക ഏറ്റവും കാടക്കിരിക്കുന്നു. (അശ്വാസം സമീ
പിക്കും) നിങ്ങൾ എന്തിനു് ഇങ്ങനെ മുഴുവൻ കുംഭിനു് ?

ചെമ്പുറവിക്കിൻ:—നിരുത്തു.

സോബൈനി:—നിങ്ങളുടെ അതുവരായും എത്രക്കുന്നതിൽക്കൂ
നു ?

ചെമ്പുറവിക്കിൻ:—(ഒക്കുപ്പേരും) തന്റെ ജോലി തന്നുക്കു

സോബൈനി:—വുഡിനായ മാസഘ്രന്ഥം ആരംഖ്യം തുടക്കതെ
ക്കൊണ്ടിരുമ്പിക്കുന്നു. ഞാൻ അംഗുളത്തായും ഇഷ്ടക്കു
യില്ല. (സെൻറ് ക്ലൂപ്പിയെട്ടിൽ) കൈകളിൽ സുന്ദരം പുര
ട്ടും) ഞാൻ ഇന്നു് ഒരു കൂപ്പ് സെൻറ് തഴിച്ചു
കൂട്ടിത്തു. ഇപ്പോൾ അതു മനസ്സുണ്ടു്. (നിഃവിശ്വിക്കം
കുംഖക്കും) ആത്മായും മെറാപ്പംട്ടും കുംഞ വരുന്നു.)

ഹെറാഫോൺട്:— ഒപ്പു വെയ്യുണ്ടുള്ള പ്രമാണങ്ങൾ... .

അതുകുറു:—(വിരസനാക്കുന്നു) മുരൈ പോലെ എന്നു വിട്ടു് അക്ക
ലെ പോ. (പോകും.)

ഹെറാഫോൺട്:—അതു പ്രമാണങ്ങൾ ഒപ്പുവെയ്യുണ്ടുള്ള
ഒക്കവയ്ക്കാണു്. (എല്ലാജിനും പിന്നിവേക്കി പോകും)

ഹെറിനാ, തുസെൻഡബംകോട്ടുട്ടി പ്രവേശിക്കുന്നു. കലിഗിൽ
സ്റ്റോജിൽ ഗാഡ്സംട്ടും ഇങ്ങനോട്ടും നേരുമുണ്ടും മാക്കാം എന്നു് വിശ്വിക്കും.)

തുശസന്ദബാക്ഷഃ— പട്ടാളക്കാർ പോകുന്നതിൽ സഭനാഷി മരന്ന തെരാററയാണ്. അംഗരാധി മാത്രമാണെന്നാണോ “എന്നിക്കേ തോന്നുന്നതു”.

ഒന്തുരിനാഃ—അംഗരു ആക്ഷം മനസ്സിലാശാം. (നിജഘുഞ്ച) പട്ടണം തുന്നുംഹാഡിപ്പോകം.

തുശസന്ദബാക്ഷഃ—തൊൻ വേഗത്തിൽ മടങ്ങിവരം.

ഒന്തുരിനാഃ—നിങ്ങൾ എവിടെ പോവുന്നു?

തുശസന്ദബാക്ഷഃ—എന്നിക്കേ പട്ടണത്തിൽ പോകണം. മറ്റൊരു വർഷ പോകുന്നതു നോക്കണം.

ഒന്തുരിനാഃ—അംഗരു സത്രുവള്ളു. നിങ്കാളായോ! ഇന്ന് നിങ്ങൾക്കും ഓർമ്മയല്ലാത്തതെന്തെന്തുകാണട്ടു? (നിജഘുഞ്ച) ഇന്നുലെ നാടകരാലജ്ജു സർപ്പം എന്തു സംഭവിച്ചു?

തുശസന്ദബാക്ഷഃ—(അക്ഷമരയംട) ഒരു മണിക്രൂറിംഡ്യൂട്ടിൽ തൊൻ ഒഡ്രീസ് രാം. (അവളുടെ കൈക്കുള്ള ചുംബിക്കന്ന) പ്രത്യേകിന്റെ ഗാന്ധേ, (അവളുടെ ദായമായി നോക്കണം) അംഗുഖാലുമായി തൊൻ നിന്നു വീവാററം കഴി ഉപുട്ടു. നാടങ്ങാറു നിന്നേൻ സെന്റന്റന്റും വർദ്ധി ക്കുന്നവുന്ന് എന്നിക്കേ തോന്നുന്നു. എന്തു മണാ ധരംഡാ ശവചുടി! എന്തു പ്രകാശമിച്ചു സഹനങ്ങൾ നിന്നു തൊൻ നാഞ്ചു കൊണ്ടുപോകാൻ വിചാരി ക്കുന്ന നമ്മുട്ടേ ജോലി ചെയ്യാം. ജോലിചെയ്തു നാഡ ദ പ്രാം ശാരംകം എന്നേൻറെ സംഖ്യകൾം ഫ്രാദ്ദു

മാകം. നിന്നക്ക് സുവമായി ജീവിക്കാം. ഒരു കാൽ, ഒരു കാൽമാത്രം. നീ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നില്ല.

ശ്രദ്ധിക്കാഃ— അതു് എൻ്റെ കഴിവിൽ പെട്ടതല്ല. തൊൻ നിങ്ങളുടെ ഭാർത്തയായിരിക്കും. നിങ്ങളുടെ നേർക്കു് സത്യസന്ധ്യായിരിക്കും. അന്നസരണായുള്ളവളായിരിക്കും. എന്നാൽ എന്നിക്ക് നിങ്ങളെ സ്നേഹിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല. എന്നിക്ക് എത്രചെറും? (കരഞ്ഞ) എൻ്റെ ജീവിതത്തിൽ തൊൻ പ്രേമത്തിൽ അക്ക പൂട്ടിട്ടില്ല. പ്രേമത്തപ്പുറി തൊൻ വളരെ ചി നിക്കു പതിവായിരുന്നു. പകലും രാവും ശിഖാ തെ അതിനെക്കരിച്ചു് തൊൻ അലോചിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ എൻ്റെ അത്മാവു് പെട്ടിക്കിൽ വെച്ചു് പൂട്ടിയിരിക്കുന്ന വിലപ്പെട്ടു ഒരു പീണപോലെയാണു്. ആ പെട്ടിയുടെ താങ്കൊൽ കളിൽനിന്നും പോയി രിക്കുന്നു. (നിറുഞ്ഞ) നിങ്ങൾ വളരെ ഭാവിതനായി കാണപ്പെട്ടുന്നു.

തുണ്ടബാക്കി—രാത്രി തൊൻ ഉറക്കിയില്ല. എൻ്റെ ജീവിതത്തെ ദയവിഹച്ചലമാക്കുന്ന എന്നോ എന്നാിൽ കലന്നിരിക്കുന്നു. അതു് എന്നു ഉറങ്ങാൻ അന്നവഴിക്കുന്നില്ല. ആ താങ്കൊൽ നഷ്ടപ്പെട്ടതിൽ എൻ്റെ അത്മാവു് വുമ അറിഞ്ഞിക്കുന്നു. എന്നു കു് എന്തെങ്കിലും പറയുക. (നിറുഞ്ഞ) എന്തെങ്കിലും പറയുക.....

ശ്രദ്ധിക്കാഃ— എ നിക്ക് എത്ര പറയാനണ്ട്?

ത്രശ്ശൂലവാക്ക്:— എന്തെങ്കിലും.

മഹറിനാ:— ദേശം, ദേശം (നിസ്താര)

ത്രശ്ശൂലവാക്ക്:— എത്ര നിസ്താരമായ കാൽപ്പണിയും വിവപ്പേം അതിലുംഡായിത്തീരന്നതു്। ആ ദ്രോ മും മും വക കാൽപ്പണി നിസ്താരങ്ങളേൻ്റെ കരതി അവയെ നിങ്ങൾ പരിഫസിക്കുന്നു. എന്നാൽ അവക്ക് നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തെ തുലയ്ക്കുവാൻ പോ ദ്രോ കഴിയുമെന്ന് പിന്നീടാണു് നിങ്ങൾ അറിയുന്നതു്. നഥക്ക് അതെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുന്നു. എനിക്ക് സുവം തന്നെ. (ക്രിസ്തീനു് കൈ വിശി) തൊൻ മർത്തു പോതോളും എന്തെങ്കിലും ഫകാര തനിൽ തൊൻ ജീവിതന്നിൽ പങ്കെടുക്കും. തുഡ്യു വെബു. (സാമുദ്ധേയക്കുടുക്കുവിക്കുന്നു) നീ എന്തേന്തു പങ്കെൽ തന്നു കടലാസ്സുകര എന്തെന്നു മേഖല തുണ്ട്.

മഹറിനാ:— തൊൻ നിങ്ങളോടാനിച്ചു വരുന്നു.

ത്രശ്ശൂലവാക്ക്:— (അസൗമ്യം ചുംബിക്കുന്നു) ദേശം, ദേശം, (ദേശ ത്വക്കു നടക്കുന്നു. വച്ചിയിൽ നിഷ്ടുന്നു) മാത്രരിനാ! എന്നു രിനാ. എന്തു!

ത്രശ്ശൂലവാക്ക്:— (എന്നുണ്ടു പരിയുണ്ടെന്നുവിഡിതെ, മുന്നു് തൊൻ കാല്പി കട്ടിച്ചില്ല. എനിക്കു കുറെ കാല്പിയുണ്ടാക്കാൻ അവക്കുട്ടി പറയു. (വെയന്തിൽ പോകുന്നു)

മഹറിനാ:— (വിചംരംഗശയം കിൽക്കുന്നു, കുറെനു് കഴിഞ്ഞുണ്ടാവും എല്ലാഭിന്നം പിന്നിവേക്ക പോയി അവിടെ ഇരിക്കുന്നു. എന്നു വരുന്നു; മഹാശ്ശൂലക്ക് ആത്മക്കുന്നു.)

ഫറാദ്ദുണ്ട്:— അരുളു, പ്രജാനാജ്ഞരിൽ എൻ്റെ വക്ക് യല്ല. അവ ധാരാംനെമാറ്റു വക്കയാണ്.

അരുളു:—എന്തും കഴിഞ്ഞതകാലഘട്ടിന് എന്തു പറവി? അതെവിടെ? എന്തും ചെരുപ്പുമായിരുന്നു. സമർത്ഥമായിരുന്നു. എന്തും നല്ലു നല്ലു അരുഗയങ്ങൾക്കു കൊടു പിടിക്കുക ചെന്തിവായിരുന്നു. വത്തമനേനകാലഘട്ടം അവികൊല്ലവും എന്നും എല്ലാം എന്നും നിങ്ക പ്രസ്താവന നൽകിയിരുന്നു. ജീവിക്കാൻ മുട്ടുകൾ നന്നിലോ മന്ത്രവും തന്നെ നാം മന്ത്രവും കൂട്ടിച്ചേരും വിശ്വാസം, അഭ്യസങ്കൂൾ, അസുഖവിനിത്യങ്ങൾ, നിങ്ക ആര്യക്കാര്യങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്നതെന്നതിന്? ഇങ്ങനും കൊല്ലുമായി ഇംഗ്ലീഷ് പ്രഭാഷണം യുടോ. ഇവിടെ അനേകാംശിരം അള്ളക്കരിക്കാമെന്നും കണ്ണം. മറ്റൊള്ളിക്കിട്ടുന്ന വ്യത്യസ്തനായി ജീവിക്കണം എന്ന പ്രോഥം ഇവിടെയില്ല. ഇവിടെ അമ്മായി തമ്മിൽത്തിൽ ഒരു ജനനായക്കനോ ഒരു സ്കൂളിലോ ഒരു കലാകാരനോ അരും തന്നെയില്ല. ഇപ്പോഴെന്ന ലിംഗം മന്ത്രവും ഉണ്ടാക്കിട്ടില്ല. ഇവിടെയുള്ളവർ തിന്നും, കട്ടിക്കാറും, ഉറങ്ങുണ്ടും, പിന്നെ മരിക്കണും. ഓൺ മാർ അവയാട്ട തെന്താക്കുമ്പോൾ ചത്തിക്കണും. തെന്താക്കുമുണ്ടും അഭ്യസം തന്നെ. (ഫറാദ്ദുണ്ടിനേട്ടു കേവലാനും) നിങ്ങൾക്ക് എന്തുവേണും?

ഫറാദ്ദുണ്ട്:—എന്തും? ഒപ്പമാനത്തിൽ ഒപ്പുവെച്ചു കിട്ടുണ്ടോ.

അരുളു:—നിങ്കുള്ളെങ്ങാണ് എന്തും മട്ടത്തു.

ഫ്രാസ്പൂണ്ട്:— (കടവാനുകൾ കൊട്ടക്കണ്ണ) ഫീററംഗ്സ് ബർഗിൽമാരു, കാലാള്ള് 200 ഡിഗ്രി തണ്ട്രം ണ്ണായിരിക്കമെന്ന് പാതഞ്ചത്വാശരു.

ആദ്യ:— ദ്രു സൗഖ്യം നാന്നു. കരെ കഴിഞ്ഞതാൽ സുവി മാൻ.

ഫ്രാസ്പൂണ്ട്:— റണ്ടായിരം അള്ളക്കൾ തണ്ട്രം കൊണ്ട് രംഭുംഗാംബയൻ കേട്ട്.

ആദ്യ:— (കൈ സ്ലൈവികാരങ്ങാക്കിയുള്ളിട്ടു കൊണ്ട്) എൻ ഫ്രിയപ്പുട്ട് സംഘാദരിമാരു, എൻ എ സുഖ റികളായ സദോദരിമാരു, (കരയുന്ന) മാഷാ..... എൻ സദോദരി.....

നാരാജാ:— (അനലിക്കേര നേര) ആരാണ് ഇതു ഉച്ചത്തിൽ സംസാരിക്കുന്നതു? അല്ലോ, അതു നിഃബന്ധാണോ, നിഃബന്ധ കൊച്ചുംഗാഹിയെ ഉണ്ടാം.

ആദ്യ:— ഞാൻ പാതുക്കൊണ്ണം സംസാരിക്കുന്നതു.

നാരാജാ:— (അനലിക്കേര നേര ഓവളുടെ കട്ടിയ ശൈലിക്കുണ്ട്) പോവി!

ആദ്യ:— (കടവല്ലിൽ നേരക്കിടക്കുന്നു) ശരി, ഞാൻ അതു ഓക്കി അതുശ്രൂതാണെന്ന് കണ്ണാൽ ശ്രൂവെക്കാം. നിഃബന്ധക്ക് അംഗീകാര അല്ലെന്നിലും കൊണ്ട് ശ്രദ്ധാക്കാം.

(വത്രം വാര്യിച്ചുകൊണ്ട് വിട്ടിക്കു കടക്കു. ഫ്രാസ്പൂണ്ട് ഉച്ചാന്തിക്കേ പിംഗംഗംഗേക്കു പോകുന്ന)

നറവാപ്പാ:— ദേഖാബി, നിന്റെ അമ്മയുടെ പേരെന്താണ്? മുതാങ്ക്? അതു “കാരംഗായാണോ”. “സുവം തന്നെയോ കാരംഗാ” എന്നു ചോദിക്കു.

(രണ്ട് സംശയം കൂടിയ ഗായകന്മാർ, ഒരു പുരുഷനും ഒരു പെൺകുട്ടിയും വിശ്വാസിക്കി ദാനം ചെയ്യുന്നു. വെർഷിനിൽ, കംഡിയം, ശാന്തി സം, ഫോറ്റീവിട്ടിൻനിന്ന് വൈളിക്കുവുന്ന് നിംബുരംധിനിന്ന് ദായകാശമുണ്ടിനെന്ന് പാട്ട് കുറഞ്ഞു. ഫോറ്റിനും അവരെ സമിച്ചുകൊണ്ട്.) കാരംഗാ:— നമ്മുടെ ഉസ്താനം ഒരു പൊതുസ്ഥലമായി തന്നീൽ നിരിക്കുന്നു. ഒന്നാംസ്, ആ ഗായകന്മാർക്ക് വല്ലതും കൊടുത്തുക്കൂ.

അൻഡിപ്പാ:— (ഡായകനും പഴം കേരളജനം) ദൈവത്തി നീറ അനന്തരമത്തെന്താട്ടുക്കി പോകവിന്. (അവർ കുറിച്ചു പോകുന്നു) കൂദ്ധപ്പേട്ടുന്ന തരക്കാർ! നിംബരം വയറ നിരച്ചുകൊണ്ട് നടക്കുന്നവരല്ല. ഭേദിനം ശ്രദ്ധം ആരുപിശ്ച, നിന്മഭൂ സുവം തന്നെയോ? (അവരും ചുംബിക്കുന്നു) കുറത്രുജ്ജപ്പെള്ളു, ഞാൻ ഇവിടെയുണ്ട്; ഇപ്പോഴും ജീവിക്കുന്നു! ഇപ്പോഴും ജീവിക്കുന്നു! മെഹ്രൂജിയിൽ, കാരംഗായോകാനിച്ചു് ഞാൻ ചാ പിയായ തെ മുറ്റിയാണോ. ഇങ്ങനെ ഞാൻ തരിക്കു ലും ജീവിച്ചിട്ടില്ല ഞാൻ രാത്രികളിൽ ഉണ്ടുന്നു! എന്നു കാരം സുപ്പിക്കുന്നു ആരും ഇല്ല.

വെർഷിനിൽ:— (വാഴ്ച നോക്കുന്നു) കാരംഗാ, തുക്കാം പോകുന്നു. എന്നിക്ക് ചുപ്പകാൻ സംശയമായി. (നിംബുരം) ഞാൻ നിംബരംക്ക് ആരുംസിക്കുന്നു.....എല്ലാംഎല്ലാം... ...ഭേദിയാ ദാസംജൈയുംവും എവിടെ?

കെറുറിനാ:—അവർ, ഉല്ലാസത്തിലാണ്. എന്ന് പോ
യി അവരെ അനേപാഷ്ടിക്കേണ്ടു.

വെർഷിനിന്ന്:—എനിക്ക് സമയമില്ല.

അൻഫിസാ:—എന്നം പോയി അടാക്കു തിരുത്തും. (ആകു
ങ്ങം ചെങ്കും) കൊച്ചു മാധ്യം.....പോ! (അൻഫിസം
ശ്യംകാന്തിച്ചു മള്ളംകുമാരുകുവേക പോ കും.) (എം വോ.....)

വെർഷിനിന്ന്:—എല്ലാം അവസാനത്തിലെത്തും അതി
നാൽ നാം വേർ പിരിയും. (മാച്ചു നോക്കും)

ഓരിഗാ:—നാം ഇനി തമ്മിൽ കാണാകയാല്ലോ?

വെർഷിനിന്ന്:—കണ്ണിലെല്ലാം വരാം. (നിറുപ്പും) എൻ്റെ
ഭാര്യം എൻ്റെ രണ്ട് പുത്ര മാരം രണ്ടുമാസംഎടി
ഇവിടെത്തെന്ന താമസിക്കും. എൻ്റെക്കുലും സംഭ
വിക്രയാണെങ്കിൽ.....

ഓരിഗാ:—നീ വിഷമിക്കേണ്ടാം. (നിരുപ്പും) നാഞ്ചു ഒരൊ
ററ പട്ടാളക്കാരൻ ചേപാലും പട്ടാളത്തിൽ അവഴശ
ഷിക്കേണ്ടില്ല. നമ്മകൾ ഒരു പുതിയ ജീവിതം തുടങ്ങാം.
(നിറുവും) നമ്മുടെ നിശ്ചയങ്ങളിൽ നേരം ഫലി
ക്കുന്നില്ല. എനിക്ക് ഒരു ചെഡ്യമിസംഭവുണ്ടായിരി
ക്കാൻ വരും. അവർ എന്നെന്ന അങ്ങനെയാക്കി കളി
ശരും.

വെർഷിനിന്ന്:—നീങ്കു ചെങ്കു എല്ലാരാറിലും നേരി പറ
യുണ്ട്. എന്ന് വല്ല.....ചെങ്കുട്ടണംകും.....
എന്നെല്ലാവിനി ചീതെഴായാം യാതൊന്നും വിചാരി
ക്കേണ്ടതും.

കാരംഗാ:— (ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ) മാപ്പാ എന്തുകൊണ്ട് വരുന്നില്ല?

വെർഷിനിൽ:—വേർപ്പിരിയുന്ന സമയത്ത് എന്നിക്കു
മററുതു പറയാൻണ്ടു്? എന്നിക്കു് എന്തിനെക്കാൾ
ചെക്കിലും തത്പരതാനം പറയാമോ? (ചിരിക്കു)
ജീവിതം ഭർഭരമാണ്. നമ്മിൽ പലക്കം അതു
മല്ലതയും ആശാരവിതവും ആകുന്ന. എന്നാൽ അ
തിന്റെ ഘടനാം കിരാതരു കിരാതരു വരുന്ന. അതു
തെളിഞ്ഞു വരുന്ന. സംഖിക്കാ താമസിയും തെ എല്ലാം
ഒരിപ്പുടും (വംശ് നംബുകു) സമയമായി. മന
ജീവത്തും സമരങ്ങളിൽ അക്കപ്പെടുട്ട പതിവാണ്.
അവരുടെ ജീവിതത്തിൽ യുദ്ധം, ആകുമാണ് തോൽ
വി എന്നിവ അടക്കിയിരിക്കുന്ന. നമ്മുടെ ജീവിത
ത്തിൽ അതൊന്നുമില്ല. മനശ്ചവർദ്ധം എത്തിനു
യോ കാത്തിരിക്കുന്ന. അതിനെ, അവർ കണ്ണപിടി
ക്കും. അതു വൈത്തതിൽ സംഭവിച്ചെങ്കിൽ (കിഴു
ക) വില്ലാല്ലാസം പ്രവസാധത്തയും പ്രവസാധം
വില്ലാല്ലാസത്തും വർഖിപ്പിച്ചെങ്കിൽ (വംശ് നം
ബുക്കു) സമയമായി.....

കാരംഗാ:—അവളുടെ വരുന്ന.

(മംകും പ്രവര്ണിക്കുന്ന)

വെർഷിനിൽ:—ഞാൻ മൂല്യം ദാഡിപ്പിക്കുന്ന

(കാരംഗാ അല്ലോ ദിനംടക്കക്കുന്ന)

മാപ്പാ:—(ഞായംട്ടുടെ മുഖ്യം നോക്കുന്ന) മൂല്യം ദാഡിപ്പിക്കുന്ന.

(എല്ലാ നുറുത്തും ചുംബകം)

ഓരംഗാ:—വേണ്ടാ, വേണ്ടാ, (മാങ്ങ കരയുന്ന)

വെർഷിനിൽ:—എനിക്ക് എഴുതണം..... മറക്കുതു്.

ഞാൻ പോകട്ടു.....സമയമായി. ഓരംഗാ.....

സമയമായി. ഞാൻ താമസിച്ച പോയി.

(അയാൾ കംഡിലായുടെ കൈകളെ ചുംബിക്കുന്ന; അതിനാലേക്ക് വിണ്ണം മാശായെ ആവിംഗനം ചെയ്യുകൊണ്ട് യുദ്ധിക്കുന്ന പാടക്ക്)

ഓരംഗാ:—വേണ്ടാ, മാശാ! നിരത്തു് (കുഖിനു പൂശവിക്കുന്ന)

കലിഗിൽ:—(അസപ്പമുയാട്ട) സാരമില്ല. അവരിൽ കരയട്ടു, കരയട്ടു. എന്നെന്നു പ്രിയപ്പെട്ട മാശാ..... എന്നെന്നു നല്ല മാശാ..... നീ എന്നെന്നു ഭാത്യയാണു് എല്ലു സംഭവിച്ചാലും ഞാൻ സുവശ്രദ്ധാടെ ഇരിക്കുന്നു..... ഞാൻ ആവലാതി പറയുന്നില്ല. ഞാൻ നിന്നെന്ന ശാസ്ത്രിക്കുന്നില്ല..... ഓരംഗാ അതിനു സാക്ഷിയാണു്. നാം ജീവിച്ചിരുന്നതുപോലെ നുക്കു വീണ്ടും ജീവിക്കാം.

മാശാ:—(കരച്ചിൽ നിയന്ത്രിക്കുന്ന)

“വാരിയി തീരനെതാഴെ മരം നില്ക്കുന്ന

മേമപ്പുള്ളിഞ്ചതിനു ചുറ്റും”

‘കടയ്തതീരത്തു് ഒരു പച്ച റംകുമരം തീരക്കുന്നു.

ഓരംഗാ:—ഈവേണ്ടാ, മാശാ, വേണ്ടാ. അവരിക്ക് കുറെ വെള്ളം കുറഞ്ഞു്.

മാശാ:— ഞാൻ കരയുന്നില്ല.

കലിഗിൽ:—അവരിൽ കരയുന്നില്ല.

(ഒരു വെടിയുടെ ശൈലിയിൽ ദുരന്ത കുടിക്കുന്നു)

മാഡാ:—“വാരിയി തീരത്തൊഴ മരം നില്ലുന്നു.
ഹോ പ്രഭയശ്ശേതിനു ചുറ്റും”

ഞാൻ അതു കലത്തുകയാണോ. (വെള്ളം സടിക്കുന്ന)
ജീവിതം നിങ്ങേങ്ങമാണോ. എന്നിങ്കു മേച്ചിൽ ഓ
ണം. ഒരു നിമിഷംകൊണ്ട് ശരിപ്പെട്ടു.....സാര
മില്ല.....ഈ വരികളിൽ അത്മമെന്താണോ? അവ വന്ന്
എൻ്റെ തലയിൽ കയറ്റുതെന്തിനോ? എൻ്റെ വിചാ
രങ്ങൾ തകന്നിരിക്കുന്നു.

(ബഹുനാ പ്രാവശ്യിക്കുന്ന.)

ഓരംഗാ:—അടങ്കിയിരിക്കു മാഡാ. നമ്മുടെ അക്കത്തു
പോകുന്നു.

മാഡാ:—(കേരപ്പേരും) ഞാൻ അവിടെ വരുന്നില്ല.

(കരയും; ഏന്നാൽ ഉടനെതന്നു നിയന്ത്രിക്കുന്ന.) ഞാൻ
വീട്ടിന്തുറിയും വരികയില്ല.....

ബഹുനാ:—നമ്മുടെ അവിടെ ഇരിക്കാം, ഒന്നും സംസാ
രിക്കേണ്ടാം. ഞാൻ നാഞ്ചി പോകയാണോ. (നിരുള്ള)

കലിഗിന്റു:—ഈ ഉട്ടും താടിമീരയും ഇന്നെല്ല ഞാൻ
ഒരു കട്ടിയുടെ പക്കയുനിന്നും എടുത്തതാണോ.

(അയം ഉട്ടും താടിമീര വെച്ച പിടിപ്പിക്കുന്ന) ഇപ്പോൾ
ഞാൻ ഒരു ജമ്മൻ മാസ്യരാഖേന്നു് അതാനുന്നില്ലോ?
മാഡാ:—അംഗങ്ങെ തന്നെ തോന്നാണോ.

ഓരംഗാ:—(ചിലിക്കുന്ന) അരതെ. (മാഡാ കരയും)

ബഹുനാ:—അതും മാഡാ.

കലിഗിന്റു:—നല്ല വെച്ച്. നല്ല മഹായയും.

(നന്ദാജാ പ്രാവശ്യിക്കുന്ന)

നറരാഷാ:—(പരിചാരികായാട്) എന്തു്? മീവായിൽ പത്ര വാനിച്ചു് ശ്രൂദ്ധാദ്യൂപാദ്യാരാ” കൊച്ചുംസാഹി ദ്രോഗാനിച്ചിര്ത്തുക്കും. അതുദ്രോഗ കൊച്ചു ബോധി ചെയ്യുക്കും. കണ്ഠാജിദാരം ഒരു ശമ്പൂത നന്ന... (എറിനായേംട്) ഏറ്റവിനാ, നീ നാഞ്ചി പോകുന്നതു കൂട്ടുമാണു്. രാഴുക്കുടി താമസിക്കു്. (കുറിക്കുന്ന കാണണ്ണ, തുരങ്ങുന്ന അയാൾ ചിത്രിച്ചുകൊണ്ട് വേം മാറ്റുന്ന). നീ എന്നു ഏതു ദ്രോഗം ഉപയോഗിച്ചതി? (എറിനായേംട്) നീനു വേർപ്പിരിത്തു പോകുന്നതു് എനിക്കു എഴുപ്പുംബന്നു നീ വിചാരിക്കുന്നോ? അതുദ്രോഗയും അയാളിടെ വീണയേയും നിന്റെ മറിയിൽ സുക്ഷിക്കാൻ തൊട്ട് വിചാരിക്കുന്നു. അയാൾ അവിടെയിരുന്ന വീണ കീട്ടു. കൊച്ചുംസാഹി ചെയ്യാളാളിടെ മറിയിലും. ഇന്നു് അവരും എന്നു അവളിടെ കൊച്ചും കള്ളുകൾകൊണ്ട് മനോഹരമായി നോക്കി. “മമ്മാ” അവരും വിളിച്ചു.

കലിഗിൻ:—ഓംഗിയുള്ള കണ്ഠരു്, വാസ്തവം തന്നെ.

നറരാഷാ:—നാഞ്ചി എനിക്കു് എന്റെ സ്ഥലം ലഭിക്കും. (നെടവിപ്പിട്ടുന്ന) ദന്താമതായി വഴിയരിക്കിൽ നിൽക്കുന്ന ആ മരങ്ങൾ തൊട്ട് മറിച്ചിട്ടും. രാത്രിയിൽ അവ വളരെ വാത്രപ്പാളാണു്. (എറിനായേംട്) ആ ബെൽട്ടു് നിനക്കു ദോജിക്കുന്നില്ല. ഇവിടെ നട്ട പിടിപ്പിക്കാൻ ധാരാളം പുജ്ജങ്ങൾ വരുത്താം. അവ സുഗന്ധം പറത്തും.

ശാരിഗാ:—അവരും പോകുന്നു,

(ചെമ്പുറവിക്കിൻ്റെ കടന്ന വഞ്ചം)

മാജാ:— അവൻ പോകുന്നു. (അവളുടെ കേംബവിശാഖ) നാം വീട്ടിലേക്കു പോകുക. എൻ്റെ കോട്ടം തൊഴ്രു യും എവിടെ?

കലിഗിൽ:— അവ ഉടനെതന്നെ തൊൻ കൊണ്ടു വരും.

കാരംഗാ:— നമ്മൾ എല്ലാവർക്കും വീട്ടിൽ പോകും. സമയമായി.

ചെമ്പുറവിക്കിൻ്റെ:— കാരംഗാ!

കാരംഗാ:— എന്താൻ! (നിസ്തൃപ്പിച്ച്) എന്താൻ!

ചെമ്പുറവിക്കിൻ്റെ:— നന്മില്ല. എങ്ങനെ നിന്മോട് പറയണമെന്ന് എനിക്കുറിഞ്ഞുകൂടാ. (മാറ്റിക്കുന്നു)

കാരംഗാ:— (പഴിഞ്ഞയാകുന്നു) അതു സാമ്പുമല്ല!

ചെമ്പുറവിക്കിൻ്റെ:— അതെ.....അംഗദനത്തെ കൂടായാണ്.....തൊൻ കുറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. തൊൻ നേരം പറയുകയില്ല. (വേണ്ടേണ്ട) ഇഷ്ടപ്പും അംഗദനയാണ്.

മാജാ:— ഒരു സംഭവിച്ചു?

കാരംഗാ:— (ഒഴിനിനായ ദാരിഡ്ര്യം ചെങ്കുന്നു.) ഇതു തീയക്കരമായ ഒരു തിവാസമാണ്.....എനിക്കുറിഞ്ഞുകൂടാ നിന്മോട് എങ്ങനെ പറയണമെന്ന്.....

രഹ്യറിനാ:— എന്താൻ? വെഗംപറ, എന്താൻ? ഒരു വത്തെ ഓത്ത് ഓവഗം പറ. (കരഞ്ഞു)

ചെമ്പുറവിക്കിൻ്റെ:— ഒപ്പു പ്രയുല്യത്തിൽ ബാഭോൻ കൊള്ളുകൂട്ടിരിക്കുന്നു.

ഒന്തൃവിനാ:—(കൗണ്ടം) തൊന്തരിത്തു.....തൊന്തരിത്തു.
ചൈശ്വന്തിക്കിൽ:—(പ്രേസിഡന്റ് പിന്നിൽ ഒരു ബഹുജീവൻ ഇരിക്കുന്ന
 തൊൻ തള്ളന്തിരിക്കുന്ന (കീഡയിൽനിന്ന് ഒരു പത്രം ഫട്ടണ
 നു). അവൻ കരയട്ടു.....(മുഖവരയി പാട്ടു) താ രാ
 രാ.....ബും.....

(മുന്ന സദ്ധാരിമാർ പരല്ലും ചേര്ന്ന നിങ്കുന്ന.)

മാഷാ:—ഓ! എത്ര മധുരമായ ഗംഗാനീതാ! അവൻ നഞ്ച
 വിട്ടപോകുന്ന. ഒരാൾ പോയിക്കഴിത്തു. തെങ്ങരി
 മാറ്റും ശ്രേഷ്ഠിക്കുന്ന. തെങ്ങരി ജീവിക്കണം.....
 തെങ്ങരി ജീവിക്കണം.

ഒന്തൃവിനാ:—(തന്റെ ദിരസ്സു കുറഞ്ഞായുടെ മാറിൽ അഞ്ചല്ലും)
 ഈ കഷ്ടത്തെപ്പും എന്തിനാണോ? എപ്പും വരും
 അറിയുന്ന ഒരു കാലം വരും. അന്ന് ഒരു രഘസ്യവും
 ഉണ്ടാക്കിരിക്കുന്നതല്ല. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ തെങ്ങരി
 ജീവിക്കണം. തെങ്ങരി ദോകം. അവയല്ലെങ്കിലും വരെ തൊൻ
 പറിപ്പിക്കും. ഇപ്പോൾ വർഷകാലമാണ്. അതു
 വേഗത്തിൽ കടന്ന പോകം. പിന്ന മത്തുകൂ
 ലം വരും. അപ്പോൾ തൊൻ ദേവലപെയ്യും....

ഓമിഗാ:—(രണ്ട് സദ്ധാരിമാരും അദ്ദേഹിക്കുന്ന) എൻ്റെ
 ക്ഷേമവരെ, കാലം കടന്ന പോകുന്ന. തെങ്ങരി പരല്ലു
 രം വേർപെട്ടും. പരല്ലുരം മറന്നപോകം. അവൻ
 നമ്മുടെ മാവാഞ്ഞേ വിസ്തരിക്കും, നമ്മുടെ സ്വന്നം
 കൂടു വിസ്തരിക്കും. തെങ്ങരി എത്രഭാഗം
 പോലും അവൻ ഓമ്പിക്കയില്ല. എന്നാൽ തെങ്ങ

കൂടെ കൂപ്പുത, തൈപ്പരിക്ക്⁹ അംഗമിള്ള വയസ്സെങ്കാണ മായിത്തിരിയും. സുവവും സദാധാനവും ഭ്രമിയിൽ ഒരും നടത്തും. പ്രിയപ്പെട്ട സമൂഹരിമാരേ, ജീവിതം അവസാനിച്ചപ്പില്ല. നമ്മക്¹⁰ ജീവിക്കാം. സംഗീതം ആത്മാദശാഖാ¹¹. കരെ സമയത്തിന്തുടർന്നിൽ തൈപ്പരി അറിയും, തൈപ്പരി എന്തിന്¹² ജീവിക്കണം വെന്നും എന്തിന്¹³ കൂപ്പെല്ലപ്പുറുന്നവെന്നും..... നമ്മക്കു¹⁴ അറിയാൻ കഴിവെന്തകിൽ!.....

(സംഗീതം മുദ്രവമായി കേടുകൊണ്ടിരിക്കും. കലിഞ്ഞിക്കു മുമ്പും സന്തോഷം ആത്മാദശത്തോടെ തൊപ്പിയും കേൾക്കും. കേരളം വന്നു. ആശ്രാ, ഷമാഡി ഇരിക്കുന്ന വണ്ണി ഉണ്ടുണ്ട്.)

ചെമ്പുറ്റക്കിൻ:—(പാട്ടു) താരാരാ.....ബൃം.....

(പത്രം വായിക്കുന്നു.) എല്ലാം അങ്ങെ വിധത്തിൽ തന്നെ എല്ലാം. അങ്ങെ വിധത്തിൽ തന്നെ.

ഓരോഗാ:— നുഞ്ഞകരിയാൻ കഴിവെന്തുവെക്കിൽ; അറിവാൻ കഴിവെന്തുവെക്കിൽ!

കുട്ടൻ

